

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 474 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΙΟΥΛΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΠΟΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-10, 16
ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΕΛΙΔΑ 6

- ◆ Γιώργος Σουφλιάς: τον κατήγγειλαν και το «έπαιξε»... τροχονόμος
- ◆ Ο «άρχων του τσιμέντου» και οι «νταβατζήδες»
- ◆ Δασοκτόνα σκυταλοδρομία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ
- ◆ Άλλη μια σκανδαλώδης απόφαση του Γ. Σουφλιά: «Δωράκι» στους «νταβατζήδες»
- ◆ Και στην Πάρνηθα θα υπάρξουν εξαιρέσεις από την αναδάσωση: Μέτρα βιτρίνας, με άρωμα εκλογών
- ◆ Οι βλαβερές συνέπειες του καναπέ
- ◆ Πράσινες μπίζνες

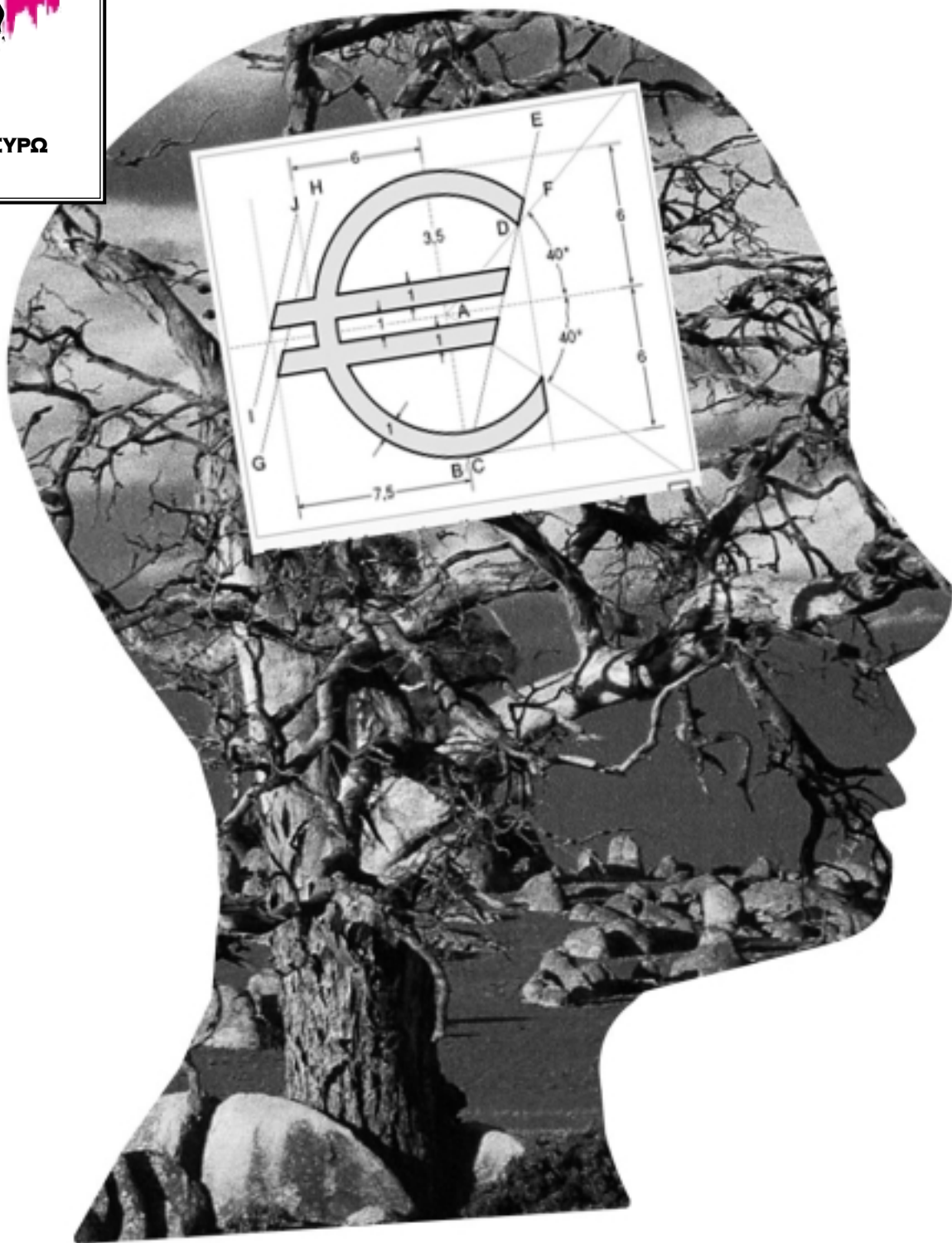
Αμπάς: Ο
Μπους της
Παλαιστίνης

ΣΕΛΙΔΑ 4

Μύθος το «αδιάβλητο»
των πανελλαδικών
εξετάσεων

ΣΕΛΙΔΑ 11

Δασοκτόνα σκυταλοδρομία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

14/7: Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 14/7/1789: Γαλλική επανάσταση 14/7/1896: Γέννηση Buenaventura Durruti 14/7/1948: Απόπειρα δολοφονίας Παλμίρο Τολιάτι 14/7/1978: Ο Allen Ginsberg σταματά τρένο με πυρηνικά απόβλητα (Rockwell Corporation - Colorado) 14/7/1969: Αυτοτραυματισμός (βόμβα) Σάκη Καραγιώργα - εξάρθρωση ΔΑ 14/7/1988: Εισβολή ΑΤ Βύρωνα (17Ν) 14/7/1992: Απόπειρα κατά Πολαιοκρασά (17Ν) 14/7/1971: Βόμβα (ΛΕΑ) στην ελληνοαμερικανική ένωση 14/7/1977: Βόμβα σε ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞ-ΠΡΕΣ - ΠΙ-ΕΞ 15/7/1965: Παραίτηση Παπανδρέου - Ιουλιανά 15/7/1974: Πραξικόπημα κατά Μακάριου 15/7/1970: Καταδίκες 12 στελεχών ΚΚΕ - Ψαραδέλλη - αγωνιστών ΔΕΑ - ΠΑΜ 16/7: Βολιβία: Ημέρα La Paz (ίδρυση - 1548) 16/7/1919: Ο ελληνικός στρατός πυρπολεί χωριά νοτίως Menderes εκδιώκοντας χιλιάδες αμάχους 16/7/ 1971: Διακοπή βοήθειας ΗΠΑ προς χούντα Ελλάδας 16/7/1919: Σύμφωνα Βενιζέλου - Τιτόνι - ιταλικό προτεκτοράτο στην Αλβανία 16/7/1945: Πρώτη έκρηξη ατομικής βόμβας (New Mexico) 16/7/1946: Δύο πρώτες εκτελέσεις εμφύλιου (Επταπύργιο) 16/7/1979: Ο Χουσεΐν πρόεδρος Ιράκ 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου - Βασιλή Ξηρού - Γεωργιάδη 16/7/1972: Σύλληψη 13 ελλήνων - γερμανών ("Κίνημα 20ης Οκτώβρη") 16/7/1927: Ο Sandino ξεκινά πόλεμο κατά αμερικανών κατακτητών 17/7: Ιράκ: Ημέρα επανάστασης (1968) 17/ 7/1912: Εκδίωξη τουρκικών αρχών - ανακήρυξη «Καριώτικης πολιτείας» 17/7/1929: Ψήφιση Ιδώννυμου (Βενιζέλος - νόμος κατά κομμουνιστών) 17/7/1936: Επανάσταση Μαρόκου - πραξικόπημα Franco - εξέγερση Καταλωνίας - έναρξη ισπανικού εμφύλιου 17/7/1982: Πρώτος πολιτικός γάμος (Ικαρία) 17/7/ 1955: Απόδραση 27 κομμουνιστών (Τζεφρώνης, Βαρδινογιάννης κ.α.) από φυλακές Βούρλων Πειραιά 17/7/2002: Σύλληψη Γιωτόπουλου 18/7: Ισπανία: Ημέρα εργασίας 18/7/1925: Έκδοση "Mein Kampf" (Χίτλερ) 18/7/1988: Τέλος πολέμου Ιράν - Ιράκ 18/7/ 2002: Σύλληψη Τζωρτζάτου - Ψαραδέλλη 19/7: Ημέρα ανεξαρτησίας Νικαράγουα - Λάος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1949) 19/7/1917: Ο Κερένσκυ πρωθυπουργός Ρωσίας 19/7/1974: Καταγγελία χούντας στο Συμβούλιο Ασφαλείας από Μακάριο 19/7/1979: Οι Σαντινίστας μπαίνουν νικητές στην Μανάγκουα (Νικαράγουα) 19/7/1998: Γάμος Κώστα Καραμανλή - Νατάσσας Παζαίτη 20/7: Κολομβία (1819) - Τυνησία (1956): Ημέρα ανεξαρτησίας - ΗΠΑ: Ημέρα Σελήνης (1969) 20/7/1914: Γέννηση Χαρίλαου Φλωράκη 20/7/1944: Απόπειρα δολοφονίας Χίτλερ (Φον Στάουφενμπεργκ) 20/7/1950: Επιστολή Φρειδερίκης στον Μάρσαλ προτείνει αρχή γ' παγκόσμιου πολέμου από Ελλάδα (με στόχο Ρωσία) 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1975: Βόμβες στην είσοδο πλαζ ΕΟΤ Βούλας και Βουλιαγμένης (ΕΛΑ) 20/7/2001: Δολοφονία Κάρλο Τζουλιάνι από αστυνομία - Γένοβα 20/7/2002: Σύλληψη Κωστήρη - Καρατσώλη.

● Μετά το one man show του Γιωργάκη, το one man show του Καραμανλή ●●● Στημένο από επαγγελματίες της show biz, με στόχο τους πελάτες-ψηφοφόρους ●●● Θυμάται μήπως κανείς το... πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, για να αναζητήσει αυτό της ΝΔ; ●●● Ούτε οι ίδιοι οι σύνεδροι ●●● «Το Πολυτεχνείο δεν ήταν ταξικό -ήταν φιλελεύθερο και δημοκρατικό», φώναζαν οι ΔΑΠίτες στο ΣΕΦ ●●● Γιατί να θυμώσουμε (όπως θα ήθελαν); Πλάκα έχουν ●●● Δε ρωτάνε τους μπαμπάδες τους να τους πουν πού ήταν εκείνη την εποχή; ●●● Σε ποιο από τα διορισμένα ΔΣ της χούντας ρωφάνευσαν; ●●● Κατά τα άλλα, μια μόνο... ιδεολογική σύγκρουση χαρακτηρίσε το γαλάζιο συνέδριο ●●● Πώς θα μοιραστούν οι θέσεις στην ΚΕ μεταξύ ήδη κρατικών παραγόντων και φιλοδοξούντων να γίνουν κρατικοί παράγοντες ●●● Πώς θα διαμορφωθεί, δηλαδή, η κομματική επετηρίδα, για να πάρουν σειρά και οι αδημονούντες να αναλά-

βουν ρόλο κουταλοφόρου ●●● Διότι για ποιο λόγο δραστηριοποιείται κανείς σ' ένα κόμμα εξουσίας, αν όχι για να απολαύσει κάποια στιγμή τα «καλά» της εξουσίας; ●●● Ναι, το ξέρουμε, όλες και όλοι φιλοδοξούν απλώς να υπηρετήσουν το λαό ●●● Αυτό είναι που τους φλέγει, που συνεγείρει το είναι τους ●●● Ο άνθρωπος που βομβάρδιζε τη Γιουγκοσλαβία με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού και ορισμένοι ζάμπλουτοι αστέρες της μουσικής βιομηχανίας οργάνωσαν 24ωρο συναυλιών σε διάφορες πόλεις για τη «σωτηρία του

πλανήτη από την υπερθέρμανση» ●●● Ο Αλ Γκορ, η Μαντόνα, ο Σπινγκ, ο Μπόνο και μερικοί ακόμα θα σώσουν το περιβάλλον! ●●● Αντε, παιδιά, κάντε τους πιο πλούσιους ●●● «Νονό» απεκάλεσε ο Αλαβάνος τον Καραμανλή και δεν το πήρε πίσω ●●● Με κάτι τέτοια ο ΣΥΝ διεμβολίζει το ΠΑΣΟΚ στο αριστερό του άκρο και ατενίζει με αισιοδοξία το κοινοβουλευτικό του μέλλον ●●● Όχι σαν τότε που ζητούσε ψήφο ελεημοσύνης ●●● Πλάκα-πλάκα, μια χαρά τους ήρθε ο Αλαβάνος ως πρόεδρος των ροζ αστορεφορμιστών ●●● Ξέ-

ρουμε, με το τελευταίο θα δυσανεστήσουμε κάποιους που δηλώνουν «κόκκινοι» και «επαναστάτες», αλλά έχουμε ένα κουσούρι ●●● Είμαστε φιλαλήδεις ●●● Σαν να 'πεσε λίγο η σκανδαλογία από το Σαββατοκύριακο ●●● Τα βρήκαν στο παρασκήνιο ή απλώς παίρνουν ανάσα και φόρα; ●●● Φακέλους, πάντως, διαθέτουν σίβες ●●● Ποιος είναι ο μεγαλύτερος αβανταδόρος του Σουφλιά και της κυβέρνησης; ●●● Το WWF, που έχει συνεταιριστεί με το συγκρότημα Αλαφούζου ●●● Οπου ακούς ΜΚΟ... είναι πολλά τα λεφτά ●●● Αλίμονο τους αφελείς που τρέχουν εθελοντικά και κάνουν τις φιλιπινέζες στα λαμόγια ●●● Κρίμα τους τεμενάδες του αρεοπαγίτη Κυριτσάκη ●●● Άλλος είναι ο εκλεκτός της κυβέρνησης στη θέση του (β)Ρωμύλου ●●● Τις εξετάσεις τις δίνουν νωρίς, κυρ δικαστή μας, όχι στο πάρα πέντε ●●● «Ασχετο»: Πρέπει να 'σαι λέρα για να κυβερνάς γαλέρα ●

◆ Όπως ανακοίνωσε, το Μ-Λ ΚΚΕ κατεβαίνει αυτόνομα στις εκλογές «απορρίπτοντας καιροσκοπικές συγκολλήσεις μιας χρήσης». Σωστή η επισημάνση, αλλά μιλάνε, ρε παιδιά, για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου; Για γυρίστε λίγο πίσω και πείτε μας τι ακριβώς ήταν κάτι εκλογικές συμπτράξεις σας τα προηγούμενα χρόνια; Μακράς πνοής μέτωπα ή μιας χρήσης συγκολλήσεις; Όσο για το κεντρικό προεκλογικό σύνθημα («Ούτε Δεξιά - ούτε ΠΑΣΟΚ - Για μια πραγματική Αριστερά»), τι να πούμε. Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός σε όλο του το μεγαλείο. Η «πτωχή πλην τιμία» Αριστερά ζητά την ψήφο σας.

◆ Η ίδια η Αλέκα Παπαρήγα έσπευσε να απαντήσει στον Πάγκαλο, χαρακτηρίζοντάς τον προβοκάτορα. Γιατί άραγε; Τόσο πολύ φοβάται ο Πε-

ρισσός τις χοντροκομμένες προβοκάτσες περί κοινών επιχειρήσεων με τη ΝΔ; Και βέβαια, φοβάται. Ένα κόμμα που κάνει μπίζνες, ένα κόμμα που λειτουργεί μεγάλες και μικρές καπιταλιστικές επιχειρήσεις αισθάνεται πολιτικά ευάλωτο σε κάθε τέτοια αναφορά. Αλλωστε, σ' αυτό ποντάρισε και ο Πάγκαλος και πέταξε την κουβέντα του. Δεν είναι χαζός, ούτε άπειρος. Και γι' αυτό απάντησε η ίδια η Παπαρήγα και μάλιστα απευθύνθηκε στον Γιωργάκη, ζητώντας του να συμμαζέψει τον Πάγκαλο. Ποιο θα είναι το επόμενο επεισόδιο; Μια παρασκηνακή συνάντηση εκπροσώπων των δύο πλευρών, προκειμένου να κλειστεί

συμφωνία προεκλογικού «σαβουάρ βιβρ». Το αν θα φέρει αποτέλεσμα θα το δούμε.

◆ Εμείς είμαστε έτοιμοι να συμφωνήσουμε με την κ. Παπαρήγα ότι ο Πάγκαλος ενεργεί σαν προβοκάτορας. Υπό τον όρο ότι η ηγεσία του Περισσού θα βγει και θα μιλήσει ανοιχτά και αναλυτικά για τις επιχειρήσεις που έχει στην ιδιοκτησία της (πέραν του εκδοτικού γίγαντα «Τυποεκδοτική ΑΕ»). Για να μη δουλεύομαστε...

◆ «Τι χρειάζεται κάποιος για να είναι συνθέτης, μουσικός και τζαζ ινδάλμα;», ρωτά ο προφανώς άσχετος (άκου «τζαζ ινδάλμα») συντάκτης του «Βήματος» τον μεγάλο Αμπντουλάχ Ιμπραχίμ (μεγά-

λο λόγω της συνεισφοράς του στη μουσική, αλλά και λόγω των πολύχρονων αγώνων του ενάντια στο απαρχαίνον). Κι αυτός απαντά με τον τρόπο που μόνο οι καλλιτέχνες του είδους του απαντούν: «Όπως για οτιδήποτε άλλο, χρειάζεται αγάπη, αίμα, ιδρώτα και δάκρυα». Τυχεροί όσοι θα τον παρακο-

λουθήσουν απόψε στο Φεστιβάλ της Σάνης, που για μας πέφτει κάπως μακριά.

◆ Από το μεσημέρι της Τρίτης, ο **Θωμάς Σερίφης** και ο **Σωτήρης Κονδύλης** είναι ελεύθεροι, ύστερα από πέντε συναπτά έτη φυλακής στην απομόνωση. Μια απομόνωση που συνεχίζεται για τους υπολοίπους «ποινικούς» κρατούμενους της υπόθεσης 17Ν, χωρίς καμιά διάθεση από πλευράς κράτους να αλλάξει κάτι στο ειδικό καθεστώς κράτησης που τους έχει επιβληθεί, ενώ οι «θεσμοί» που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα κάνουν την πάπια. Για μας, βέβαια, το μείζον αίτημα είναι η **πολιτική λύση** και η αποφυλάκιση όλων.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εχω τονίσει και άλλοτε ότι ο φίλος μου Βύρων Πολύδωρας, όταν κάνει μια δήλωση, την κάνει από καρδιάς, είναι αυθόρμητος. Επομένως, όταν λέει κάτι, όπως παραδείγματος χάρι τη φράση που του αποδίδετε, «Την πατήσαμε», μπορεί να εννοεί ότι πράγματι εκείνο που έχει σημασία είναι ότι υπάρχει το δυσμενές αποτέλεσμα. Προκόπης Παυλόπουλος

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Β.Ζ. 50 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Γιατί να γίνει στην Πάρνηθα κάτι καλύτερο απ' ό,τι έγινε στην Πεντέλη; Αν πράγματι η Πολιτεία ήθελε να προστατεύσει το δάσος, γιατί δεν γκρέμισε ούτε ένα από τα εκατοντάδες αυθαίρετα που «φύτρωσαν» μετά την πυρκαγιά; Και αν η κυβέρνηση πράγματι θέλει ν' αποτρέψει τη δόμηση στα δάση, γιατί ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και ο υπουργός Οικονομίας υπέγραψαν τις προάλλες την τροπολογία που ανέστειλε την κα-

τεδάφιση των αυθαιρέτων στις δασικές εκτάσεις; Έλεος! Και η κοροϊδία έχει κάποια όρια.

Αγγελιοφόρος
Με νωπές ακόμη τις μνήμες από την καταστροφή της Πάρνηθας και την ίδια ημέρα που ο κ. Σουφλιάς ανακοίνωνε το φιλόδοξο πρόγραμμα αναδάσωσης του εθνικού δρυμού, ο Δήμος Αθηναίων με τη σύμφωνη γνώμη των αρμοδίων υπηρεσιών του υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ προχωρούσε σε... φύτευση μπε-

τόν στο κέντρο της πρωτεύουσας γιατί δεν διασφαλίστηκαν τα περίπου 3 εκατ. ευρώ που απαιτούνται για την απαλλοτρίωση! Ο λόγος για το «Τρίγωνο» του πάλαι ποτέ καταστήματος «Κατράντζος», στη συμβολή των οδών Σταδίου και Αιόλου, το οποίο είχε καεί το 1980.

Ελευθεροτυπία

Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας δείχνουν πως η αύξηση της συνολικής απασχόλησης οφείλεται σε αύξηση του αριθμού των μερικώς απασχολούμενων. Μάλιστα,

πρόκειται για εργαζόμενους που αμείβονται με ψίχουλα υπό συνθήκες πλήρους ανασφάλειας. Ενδεικτικό είναι ότι μεγάλο μέρος των μισθωτών πληρώνεται με 600 - 700 ευρώ το μήνα και αναγκάζεται να σιωπά, αφού η αγορά εργασίας θυμίζει ζούγκλα με απορρυθμισμένες εργασιακές σχέσεις και χιλιάδες ανέργους.

Νέα

Το εξεταστικό σύστημα που ισχύει συμβάλλει στην ανάπτυξη της παραπαιδείας και της «παπαγαλίας» των υποψηφίων και αποδεικνύεται, με το πέρα-

σμα του χρόνου, διαβλητό. Αυτήν τη χρονιά είχαμε διαρροή θεμάτων που παρουσιάστηκε επίσημα σαν... πρόωρη δημοσιοποίηση τους και ιδιοτελείς παρεμβάσεις για την επαναβαθμολόγηση πολλών γραπτών. Πτώση ποιότητας ζωής, εξοργιστική ακριβεία και σκληρή δοκιμασία αυτών που δίνουν εξετάσεις για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ και των οικογενειών τους είναι η συμβολή της νέας εξουσίας στην πολυσυζητημένη καθημερινότητα του πολίτη.

Γ. Κύρτσος (City Press)

■ Επαιξε, έχασε...

Κατηγορούμενος για ηθική αυτουργία σε βαθμό κακουργήματος (κατάχρηση εξουσίας, απάτη, ξέπλυμα εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, απόπειρα εκβίασης και παράβαση του νόμου περί μεσαζόντων) είναι πλέον ο βουλευτής Πέτρος Μαντούβαλος. Το παλικάρι από τα Μανιάτικα έπαιξε και έχασε. Τι εννοούμε; Αντί να κάνει τουμπέκι και να κοιτάξει να καθαρίσει τις ποινικές του εκκρεμότητες χωρίς πολιτικές φιλοδοξίες, βγήκε στο μείντάνι και άρχισε να απειλεί την κυβέρνηση με αποκαλύψεις για «βρομίες» στελεχών της, εκβιάζοντας κιόλας: ή θα με ξαναβάλει υποψήφιο η ΝΔ ή θα πάω στο ΛΑΟΣ. Η απάντηση της κυβέρνησης ήρθε με την παραπομπή του σε δίκη, με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, μαζί με τον γνωστό πρώην δικαστή Καλούση, τον επιχειρηματία της νύχτας Μπολέτση και δυο δικηγόρους, υπαλλήλους του γραφείου του.

Για τη ΝΔ τα πράγματα είναι τώρα πανεύκολα: δεν θα βάλει τον Μαντούβαλο υποψήφιο, επικαλούμενη τις εκκρεμότητές του με τη Δικαιοσύνη, η οποία -μην το ξεχνάμε- είναι... ανεξάρτητη. Το ερώτημα είναι τι θα κάνει ο Καρατζαφέρης. Θα τον συμπεριλάβει στις λίστες του ΛΑΟΣ, αντιμετωπίζοντας την κατηγορία ότι λειτούργει σαν «πλυντήριο» κατηγορούμενων για τόσο σοβαρά αδικήματα, ή θα στρίψει μάγκικα;

ΥΓ: Ο Ζούγκλας τη γλίτωσε σ' αυτή τη φάση. Η τηλεοπτική σεζόν τελείωσε και έτσι δεν θα έχει το ζόρι να βγάλει τον υπόδικο φίλο του σε κάποιο από τα πάνελ των εκπομπών του.

■ Ούτε τα προσχήματα πλέον

«Πρέπει να σημειωθεί ότι ο κ. Γ. Αλογοσκούφης είναι ένα από τα 63 μέλη που συμμετέχουν ex officio στο συμβούλιο κυβερνητών της Τράπεζας, και όχι στο διοικητικό συμβούλιο αυτής, όπως λανθασμένα αναφέρεται».

Τα παραπάνω αποτελούν τμήμα από ανακοίνωση της διαβόητης North Asset Management, απ' αφορμή ερώτηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, που αναφέρονται σε σχέσεις του Αλογοσκούφη με τον Παπαμαρκάκη. Η ΝΑΜ του Παπαμαρκάκη υποστηρίζει ότι είχε έτοιμη μια χοντρή «μπίζνα» με την EBRD (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης), ύψους 50 εκατ. ευρώ για δουλειές με ακίνητα στην Ανατολική Ευρώπη, η οποία «μπίζνα» έμεινε στη μέση, γιατί αμέσως μετά την υπογραφή της (16 Μάρτη) ξέσπασε το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων. Στο «συμβούλιο κυβερνητών» αυτής της τράπεζας συμμετέχει και ο Αλογοσκούφης.

Εμείς δεν θα παρακολουθήσουμε τη λογική των σκανδαλολογούντων Πασόκων, που άλλωστε δεν δίνουν κανένα χειροπιαστό στοιχείο σε βάρος του Αλογοσκούφη. Θυμίζουμε ότι ο Αλογοσκούφης δήλωνε ότι δεν γνωρίζει τον Παπαμαρκάκη και σημειώνουμε το γεγονός ότι ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών της Ελλάδας συμμετέχει ex officio σε επιτελικό όργανο μιας τράπεζας που κάνει κοινές μπίζνες με αρπακτικά της χρηματοπιστηριακής αγοράς. Κάποτε τηρούσαν και κάποια προσχήματα. Πλέον, οι αστοί πολιτικοί δεν κρύβουν τη διαπλοκή τους με τους καπιταλιστές. Σ' αυτό το ζήτημα ο εξαμερικανισμός της ευρωπαϊκής πολιτικής είναι πλήρης (ως γνωστόν, στην Αμερική τα πολιτικά στελέχη εναλλάσσονται ανάμεσα σε πολιτικά αξιώματα και ανώτερες διοικητικές θέσεις σε ιμπεριαλιστικά μονοπώλια). Και βέβαια, πολύ σημαντικότερη είναι η αφανής διαπλοκή.

■ Δες ποιος μιλάει

«Πιστεύω ότι πέρα από τον καλόπιστο και θεμιτό δημόσιο διάλογο για τον χρόνο διεξαγωγής των εκλογών, αυτή η παρατεταμένη εκλογολογία, που συνεχίζεται αδιάκοπα για τουλάχιστον ένα χρόνο έχει εξαντλήσει τη χρησιμότητά της σε όλα τα επίπεδα. Δεν προσφέρει τίποτε ούτε στην πολιτική ζωή ούτε στους πολίτες. Σε μια στιγμή μάλιστα που ο πρωθυπουργός έχει ξεκαθαρίσει ότι οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους» (Γ. Βουλγαράκης, «Βήμα», 8.7.07).

Για δες ποιος μιλάει! Ο πολιτικός που άνοιξε πρώτος το χορό της εκλογολογίας τον περασμένο Δεκέμβρη και που δεν έμεινε έξω από καμιά φάση της εκλογολογίας (ως γνωστόν, πρότεινε στον Καραμανλή να κάνει εκλογές το Φλεβάρη). Η εκλογολογία ενεργοποιήθηκε από την κυβέρνηση, συντηρήθηκε από την κυβέρνηση και εξακολουθεί να συντηρείται από την κυβέρνηση. Γιατί βόλεψε στην πολιτική της, αφού έσπρωχνε την αντιπολίτευση στην ατζέντα που ήθελε η κυβέρνηση, ενώ ταυτόχρονα λειτουργούσε αποπροσανατολιστικά στο λαό.

Βλέποντας και κάνοντας

Σηγουρατζή τον λένε οι ίδιοι οι δικοί του στον Καραμανλή και φρόντισε να τους επιβεβαιώσει με την παρουσία του στο συνέδριο της ΝΔ, όπου και πάλι δεν ξεκαθάρισε τον ορίζοντα σε σχέση με το χρόνο διεξαγωγής των εκλογών. Μπορεί να έχει χάσει το πλεονέκτημα του αφηνδιασμού, μπορεί να έχασε την ευκαιρία μιας σαρωτικής νίκης αν έκανε τις εκλογές τον Μάρτη, όπως του εισηγούνταν κάποια από τα πρωτοκλασάτα στελέχη της κυβέρνησης, όμως δε θέλει να καταθέσει το τελευταίο όπλο που έχει στα χέρια του. Το αποκλείστικο του δικαίωμα να ορίσει το χρόνο των εκλογών σε συγκυρία που θα ευνοεί πολιτικά τον ίδιο. Δεν βιάζεται, λοιπόν, να μιλήσει από τώρα, μολοντί αυτή τη στιγμή η απόφαση έχει παρθεί.

Ναι η απόφαση έχει παρθεί και λέει «εκλογές στις 30 Σεπτέμβρη». Σ' αυτό συγκλίνουν οι δικές μας πληροφορίες (δεν βα-

φτίζουμε πληροφορίες αυτές που γράφουν οι εφημερίδες). Εμμέσως επιβεβαιώθηκε αυτό και από τον ίδιο τον Καραμανλή, που απέφυγε στο συνέδριο-φιέστα της ΝΔ να πει οτιδήποτε περί εξάντλησης της τετραετίας. Όμως, το καλοκαίρι είναι μπροστά και ο Καραμανλής δεν είναι καθόλου σίγουρος ότι θα τη βγάλει καθαρή. Μια επανάληψη του σκηικού με τις φωτιές και το γενικό μπάχαλο στην αντιμετώπισή τους θα επιφέρει ισχυρό πλήγμα στην κυβέρνηση, γιατί ο κόσμος είναι τώρα ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένος. Ο Καραμανλής δεν έχει σκοπό να πάει σε ντέρμπι (είναι και ο εκλογικός νόμος που δεν βοηθάει ιδιαίτερα), γι' αυτό θα προτιμήσει να αναβάλει τις εκλογές για ευθετότερο χρόνο, με όλα τα ρίσκα που μια τέτοια επιλογή περιλαμβάνει (να προκύψουν νέα προβλήματα το χειμώνα).

Αν όμως το καλοκαίρι βγει όπως εύχεται

και προσδοκά η κυβέρνηση, τότε την τελευταία εβδομάδα του Αυγούστου μάλλον θα έχουμε την προκήρυξη των εκλογών για την τελευταία Κυριακή του Σεπτέμβρη. Και τότε η κυβέρνηση θα έχει όλα τα πλεονεκτήματα στα χέρια της. Το σκάνδαλο των ομολόγων δεν μπορεί να προσφέρει τίποτ' άλλο στο ΠΑΣΟΚ (με την υπόθεση του Παπακωνσταντίνου ο Καραμανλής έστειλε ισχυρή προειδοποίηση στους Πασόκους, πιάνοντάς τους στον ύπνο), ο Σουφλιάς θα έχει χειριστεί με αποτελεσματική προπαγάνδα το πρόβλημα της Πάρνηθας (με τη βοήθεια και των «νταβατζήδων», για να μην ξεχνιόμαστε) και ο Καραμανλής θα έχει τη φιέστα της ΔΕΘ στη διάθεσή του, για μια θριαμβευτική εμφάνιση. Αλλωστε, στην προσωπική σύγκρισή του με τον Γιωργάκη υπερέχει καταφανώς. Του φτάνουν και δυο μονάδες διαφορά για μια άνετη δεύτερη τετραετία.

■ Κύπρος

Πολιτικάντικες καντρίλιες

Όπως το είχαμε προβλέψει νέα δεδομένα δημιουργήθηκαν στο πολιτικό σκηνικό της Κύπρου, μετά την επισημοποίηση της υποψηφιότητας του γενικού γραμματέα του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφια για την Προεδρία της Δημοκρατίας και τη συνακόλουθη διάλυση του τριμερούς κυβερνητικού συνασπισμού (χολωμένος ο Τ. Παπαδόπουλος απέρριψε την πρόταση του ΑΚΕΛ για συνέχιση του τριμερούς κυβερνητικού σχήματος μέχρι τη λήξη της θητείας της σημερινής προεδρίας, ενώ δεν δέχτηκε ούτε καν την πρόταση να παραμείνουν οι υπουργοί του ΑΚΕΛ για ένα μήνα, για να οργανώσουν την ομαλή διαδοχή τους).

Ανακοινώνοντας σε συνέντευξη Τύπου την υποψηφιότητά του ο Χριστόφιας περιέγραψε μια νέα γραμμή πλεύσης του ΑΚΕΛ σε ό,τι αφορά την επίλυση του Κυπριακού, πιο κοντά στις θέσεις που προωθούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Συγκεκριμένα, είπε ότι η ελληνοκυπριακή πλευρά πρέπει οπωσδήποτε να αναλάβει την πρωτοβουλία των κινήσεων, ακολουθώντας μια ευελιπτική πολιτική, που χωρίς να διαπραγματεύεται τις αρχές επίλυσης του Κυπριακού, θα στέλνει μηνύματα πολιτικής βούλησης για λύση. Με προσεκτικό τρόπο, δηλαδή, χρεώνει στον Παπαδόπουλο αδιαλλαξία και έλλειψη πολιτικής βούλησης για λύση. Προχωρώντας παραπέρα, ο Χριστόφιας αναφέρθηκε σε διαφωνίες που είχε με τον Παπαδόπουλο, κατηγορώντας τον ότι δεν δέχτηκε να καθορίσει τις «κόκκινες γραμμές» (δηλαδή τα αδιαπραγμάτευτα ζητήματα) στο σχέδιο

Ανάν, ενώ δήλωσε πως το ΑΚΕΛ είχε διαφωνίες και για τους χειρισμούς, που αν γίνονταν δεκτές «θα έκαναν τη ζωή μας λιγότερο δύσκολη». Όταν ρωτήθηκε γιατί δεν δημοσιοποίησε τις διαφωνίες του, απάντησε ότι δε μπορούσε να υποσκάπτει κάποιον που ταυτόχρονα στηρίζει!

Βέβαια, πολλοί θα παρατηρήσουν πως το ΑΚΕΛ θυμήθηκε τις διαφωνίες του μόνο όταν ο Παπαδόπουλος δεν τήρησε τη συμφωνία που (όπως λέει το ΑΚΕΛ) είχε κάνει με τον Χριστόφια για εναλλαγή τους στον προεδρικό θώκο, όμως είναι γε-

γονός πως το ΑΚΕΛ αρχικά είχε ταχθεί υπέρ της καταρχήν αποδοχής του σχεδίου Ανάν και άλλαξε την απόφασή του όταν είδε τις ισχυρότατες αντιδράσεις της βάσης του. Αυτή τη στιγμή είναι δύσκολο να επανελθεί στην αρχική του θέση (που ήταν ταυτόσημη με τη θέση των Καραμανλή και Γιωργάκη), όμως δείχνει διάθεση για σημαντικές υποχωρήσεις. Αν στο δεύτερο γύρο των προσεχών προεδρικών εκλογών περάσουν ο Χριστόφιας και ο Κασουλίδης, που εκπροσωπούν τα δυο μεγαλύτερα κόμματα (ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ), τότε οι εξελί-

ξεις θα είναι σχετικά γοργές και στην κατεύθυνση που πιέζουν ΗΠΑ, ΕΕ και ΟΗΕ.

Ο Χριστόφιας είχε το θράσος να ασκήσει κριτική και στο κυβερνητικό έργο, μιλώντας για καθυστερήσεις στο ρυθμό υλοποίησης του κυβερνητικού προγράμματος και για υλοποίηση πολιτικών με φανερή την επίδραση της νεοφιλελεύθερης αντίληψης, ιδιαίτερα τον τελευταίο ενάμιση χρόνο. Παρά ταύτα, το ΑΚΕΛ δεν είχε κανένα πρόβλημα να παραμείνει στην κυβέρνηση μέχρι τα τέλη του χρόνου!

Προβοκάτσια και αλήθειες

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ΔΘ. Πάγκαλος ενήργησε σαν κοινός προβοκάτορας, όταν δήλωσε ότι Περισσός και ΝΔ συνεργάζονται πολιτικά, γιατί έχουν κοινές επιχειρήσεις. Τον χαρακτηρισμό, που δικαίως του απέδωσαν από τον Περισσό, φρόντισε να τον επιβεβαιώσει ο ίδιος. Ενώ στον «Ελεύθερο Τύπο» δήλωνε, με το γνωστό του ύφος, «θα μου υποσχεθείτε ότι δε θα μου ζητήσετε συγκεκριμένα στοιχεία, γιατί δεν θέλω να τα πω αυτή τη στιγμή», όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφους παρέπεμψε... στα δικά τους ρεπορτάζ («δεν είπα τίποτα περισσότερο απ' όσα εσείς γράφετε»).

Το μένος του Πάγκαλου κατά του Περισσού είναι γνωστό. Όμως, το γεγονός ότι δεν αποδοκιμάζεται από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ (όχι μόνο ο Γιωργάκης, αλλά ούτε ένα από τα κορυφαία στελέχη δεν απο-

στασιοποιήθηκε απ' όσα είπε) δείχνει ότι οι προβοκάτσες Πάγκαλου βολεύουν μια χαρά το ΠΑΣΟΚ αυτή την περίοδο. Δεν ξέρουμε αν ο Πάγκαλος κινήθηκε με δική του πρωτοβουλία ή σε συνεννόηση με τον Γιωργάκη, το αποτέλεσμα όμως σε κάθε περίπτωση είναι το ίδιο. Ο λόγος; Όπως δείχνουν τα γκάλοπ, το ΠΑΣΟΚ εμφανίζει απώλειες περισσότερο προς τον Περισσό και λιγότερο προς τον ΣΥΝ (ένα σχετικά πρόσφατο γκάλοπ εμφάνιζε ένα 12,8% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ το 2004 να προσανατολιζέται σε ψήφο προς τον Περισσό). Εχει κάθε λόγο, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ να οχυρώσει την αριστερή του πλευρά και επέλεξε να χτυπήσει τον Περισσό εκεί που πονάει, γιατί σε επίπεδο πολιτικής δε μπορεί να τον χτυπήσει, ενώ το παλιό «αντιδεξιό σύνδρομο» δεν είναι πλέον καθόλου αποτελεσματι-

κό, μετά τον οχταετή τυφώνα του πασοκικού «εκουγχρονισμού».

Ο Περισσός, από την άλλη, αντέδρασε σπασμαδικά, γιατί ξέρεi πως σ' αυτό το επίπεδο δε μπορεί να αμυνθεί αποτελεσματικά. Δεν υπάρχουν, βέβαια, κοινές επιχειρήσεις του Περισσού με τη ΝΔ, γιατί απλούστατα η ΝΔ δεν έχει επιχειρήσεις. Υπάρχουν όμως επιχειρήσεις του Περισσού. Επιχειρήσεις που δρουν με όλους τους κανόνες της καπιταλιστικής αγοράς, που παίρνουν παχυλές κρατικές επιχορηγήσεις και κάνουν επιχειρηματικά παιχνίδια. Μόνο που αυτό δεν αφορά μόνο τη σημερινή κυβέρνηση, αλλά και τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Ο Περισσός έχει πάρει τεράστιες επιχορηγήσεις για τις επιχειρήσεις του και επί ΠΑΣΟΚ, αλλά κανένας Πάγκαλος δεν βγήκε τότε να πει τίποτα.

ΡΩΣΙΑ: Στο Σότσι θα γίνουν οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του 2014. Η κυβέρνηση Πούτιν «μπούκωσε» με το απαραίτητο χρήμα τους «αθάντους» και κατέστησε απαγορευτική κάθε άλλη απόφαση. Η απόφαση που πάρθηκε στη σύνοδο της ΔΟΕ στη Γουατεμάλα ανταποκρίνεται στη σημερινή παγκόσμια θέση και στην ανακτηθείσα αήγη του ρωσικού ιμπεριαλισμού. Ταυτόχρονα με την ανακοίνωση της απόφασης άρχισε και ένας αγώνας «προσφορών» των γνωστών «ολιγαρχών», που βρίσκονται σε σύγκρουση με την κυβέρνηση Πούτιν και έχουν μεταφέρει τις έδρες των επιχειρήσεών τους στο εξωτερικό (μέχρι και ο Αμπράμοβιτς ανακοίνωσε προσφορά 1,5 δισ. δολαρίων, την οποία ανέβασε όταν πλειοδότησε άλλος «ολιγαρχής», δηλώνοντας πως θα προσφέρει «έστω και ένα δολάριο παραπάνω» από οποιονδήποτε άλλον). Περιμένουμε να δούμε, αν ο Πούτιν θα έρθει σε κάποιο συμβιβασμό μαζί τους ή αν θα επιμένει στη γραμμή της σύγκρουσης. Οικονομικά, πάντως, δεν τους έχει ανάγκη.

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ: Σε μια ακόμα επιδείξη πυγμής, σήμα-κατατεθέν της νέας ρωσικής διπλωματίας, ο υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ απείλησε ευθέως με βέτο, αν οι Αμερικανοί δοκιμάσουν να περάσουν από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ το σχέδιο Αχτισαάρι για ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπέδιου. «Οποιαδήποτε λύση είναι εφικτή υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας των δύο πλευρών», είπε ο Σεργκέι Λαβρόφ μιλώντας στο Μπίσκοκ της Κιργιζίας. «Οποιαδήποτε άλλη απόφαση δεν θα περάσει από το Συμβούλιο Ασφαλείας». Η κοσοβάρικη ηγεσία, αν και δημόσια δηλώνει ότι επιθυμεί τη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ, ταυτόχρονα όμως θυμίζει ότι δεν θα περιμένει για πολύ. Ο πρωθυπουργός της Κοσόβας, Ατζέμ Τσέκου, δήλωσε στους «Financial Times», ότι «δεν θα προβούμε σε μονομερή διακήρυξη χωρίς την υποστήριξη Αμερικανών και Ευρωπαίων», αν όμως αυτό δεν καταστεί εφικτό, «μπορεί να χάσουμε την υπομονή και την εμπιστοσύνη μας». Ανεξαρτησία (δηλαδή ένα προτεκτοράτο υπό την κηδεμονία τους) θέλουν και οι Αμερικανοί, φαίνεται όμως πως δεν αισθάνονται και τόσο ισχυροί να την επιβάλουν μονομερώς. Γι' αυτό και ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Σον Μακόρμακ, εξέφρασε την «προθυμία» των ΗΠΑ να δώσουν στις διαπραγματεύσεις χρόνο, εβδομάδες ή μήνες, «για να συμφωνήσουν οι πλευρές, μεταξύ αυτών και οι Ρώσοι».

ΕΣΘΟΝΙΑ: Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ρέιν Λανγκ γιόρταζε τα 50ά γενέθλιά του και αποφάσισε να οργανώσει μια γιορτή που θα μείνει στην ιστορία. Νοίκιασε μια μπουραρία, τη στολισε με τα ναζιστικά σύμβολα της δεκαετίας του '30, ζήτησε από τους καλεσμένους του «να ντυθούν ανάλογα», για να μπορούσαν να παίξουν ρόλους κομπάρσων στο ανέβασμα του θεατρικού έργου «Αδολφος» (μονόλογος ηρωποίησης του Χίτλερ). Στις επικρίσεις που υπήρξαν ο υπουργός απάντησε πως επρόκειτο για «ιδιωτική εκδήλωση». Ο πρωθυπουργός Α. Ανσιπ τον υποστήριξε με θερμή. Και η... δημοκρατική Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε κανένα πρόβλημα.

Ο Μπους της Παλαιστίνης

«**Χάρη στην στήριξη της Χαμάς η Χαλ Κάντα εισβάλλει στη Γάζα.** Η δήλωση δεν ανήκει ούτε στον Μπους ούτε σε κάποιον από τους εκπροσώπους των Σιωνιστών, αλλά στον Παλαιστίνιο πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς και έγινε στη διάρκεια συνέντευξής του στην ιταλική τηλεόραση τη Δευτέρα!

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της Παλαιστίνης που γίνεται μια τέτοια δήλωση και μάλιστα από τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής. Γεγονός που δείχνει ξεκάθαρα το δρόμο που έχει επιλέξει ο Αμπάς. Εναν δρόμο που δεν αποτελεί απλά υποχώρηση στις ισραηλινές και αμερικανικές πιέσεις, αλλά ανοιχτή σύμπλευση με την «αντιπρομοκρατική» λυκοσυμμαχία.

Τρανή απόδειξη του ότι τα παραπάνω δεν είναι μόνο λόγια αποτελεί η στάση του Αμπάς μετά την κατάρρευση της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» Χαμάς-Φατάχ. Οχι μόνο με τη διάλυση της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» και τους διωγμούς των σπαδών και συμπαθούντων της Χαμάς στη Δυτική Οχθη, αλλά και με την εφαρμογή στρατιωτικού νόμου που όσο περνάει ο καιρός γίνεται όλο και πιο απολυταρχικός. Εφτασε μάλιστα να αναβαθμίσει το ρόλο των στρατοδικείων και να βγάλει προεδρικό διάταγμα με το οποίο δίνει την εξουσία σε στρατοδικεία να αποφασίζουν για την τύχη των Παλαιστίνιων που κατηγορούνται ότι κάνουν κακό στην «δημόσια ασφάλεια», αγνοώντας προειδοποιήσεις στελεχών ακόμα και

μέσα στη Φατάχ. Ενώ οι πραιποριανοί του δεν δίστασαν να ανοίξουν πυρ στον αέρα και να διαλύσουν διαμαρτυρία γυναικών Παλαιστίνιων κρατούμενων σε παλαιστινιακές φυλακές.

Τη στιγμή που οι Σιωνιστές κρατούν φυλακισμένο το ένα τρίτο των βουλευτών του παλαιστινιακού κοινοβουλίου, ο Αμπάς, συγκάλεσε έκτακτη σύγκλησή του, για να νομιμοποιήσει την κυβέρνηση ανδρικών του Φαγιάντ, διότι «δεν μπορεί να κυβερνήσει περισσότερο από ένα μήνα χωρίς κοινοβουλευτική εντολή (τώρα το θυμήθηκε)». 132 βουλευτές έχει η Παλαιστινιακή Βουλή, οι 74 (μια άνετη πλειοψηφία) είναι της Χαμάς. Από αυτούς οι 40 έχουν συλληφθεί από τους Σιωνιστές και έχουν κλειστεί στη φυ-

λακή. Ετσι, ο Αμπάς, με τη βοήθεια των Σιωνιστών φίλων του, εξασφάλισε... πλειοψηφία. Φυσικά, η Χαμάς μποϊκοτάρισε την κοινοβουλευτική φάρα και η συνεδρίαση δεν έγινε, λόγω έλλειψης απαρτίας.

Όλες αυτές οι κινήσεις του Αμπάς, που θυμίζουν καμώματα ασιατικής δικτατορίας τύπου Μουσάραφ, δεν αξιολογούνται ως τέτοιες από τη «δημοκρατική Δύση». Σημασία έχει μόνο το τσάκισμα της αντίστασης. Γι' αυτό και ο Αμπάς έκανε ένα βήμα ακόμα, καλώντας τη «διεθνή κοινότητα» να στείλει στρατό στη Γάζα! Στρατό που η Χαμάς χαρακτήρισε «δύναμη κατοχής». Τι άλλο χρειάζεται για να πειστεί κανείς ότι ο Αμπάς ενεργεί σαν ένας Μπους της Παλαιστίνης;

«Αν ο Αμπάς αποδεχτεί τη διχοτόμηση, θα περάσει την κόκκινη γραμμή»

Αναδημοσιεύουμε αποσπάσματα από μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση μεταξύ του εκπροσώπου της Χαμάς στο Λίβανο, Οσάμα Χαμντάν, του Βρετανού βουλευτή (μέλους του Συντηρητικού Κόμματος) Μάικλ Ανγκραμ, του διευθυντή του βρετανικού ερευνητικού Ινστιτούτου London's Global Strategy Forum, Τζόνναθαν Λεχρλ και του αμερικανού Μάρκ Πέρι, συνδιευθυντή του Conflicts Forum (ιδρύθηκε το 2004, για την ανάπτυξη του διαλόγου μεταξύ του δυτικού και του μουσουλμανικού κόσμου). Η συζήτηση έγινε στις 19 Ιούνη, στο ξενοδοχείο «Αλμπέργκο» της Βηρυτού, λίγες μέρες μετά από το πραξικόπημα του Αμπάς στην Παλαιστίνη. Ολόκληρη μπορεί να τη διαβάσει κανείς στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση: <http://conflictsforum.org/2007/hamas-briefing/>.

Δεν προσθέτουμε κανένα σχόλιο, όχι επειδή κατ' ανάγκη συμφωνούμε με όλα όσα λέει ο Χαμντάν (που εμφανίζεται ιδιαίτερα μετριωπαθής και προσεκτικός στις διατυπώσεις του), αλλά επειδή στόχος μας είναι να ακουστεί και η φωνή αυτών που η «Διεθνής Κοινότητα» καταγγέλλει σε όλους τους τόνους ως «προμοκράτες». Άλλωστε, τα γεγονότα δείχνουν ποιος ακολουθεί το δρόμο της αντίστασης (όσες αντιφάσεις κι αν έχει στο εσωτερικό του) και ποιος έχει μετατραπεί σε Δούρειο Ίππο των Αμερικανών και των Σιωνιστών στην Παλαιστίνη.

Μάικλ Ανγκραμ: Καλώς σας βλέπω. Πολλά έχουν συμβεί από την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε. Υποθέτω ότι θα ήσασταν απασχολημένος, η Γάζα έχει γίνει ενδιαφέρουσα, ανυπομονώ να ακούσω τι γίνεται. Πώς πιστεύετε ότι θα πάνε τα πράγματα;

Οσάμα Χαμντάν: Θα ξεκινήσω με τη συμφωνία της Μέκκα. Στη Μέκκα υπήρξαν τρία σημαντικά ζητήματα. Το πρώτο ήταν για την κυβέρνηση εθνικής ενότητας, το δεύτερο αφορούσε τη μεταρρύθμιση των δυνάμεων ασφαλείας και καλούσε για ένα νέο σχέδιο ασφαλείας στις Παλαιστινιακές περιοχές και το τρίτο αφορούσε τη μεταρρύθμιση της ΟΑΠ (σ.σ. Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) και τις νέες πολιτικές συμφωνίες μέσα στο παλαιστινιακό πολιτικό σώμα... Εμείς (το κίνημα της Χαμάς) πήγαμε στη Γάζα και μέσα σε ένα μήνα έγινε ο σχηματισμός της κυβέρνησης εθνικής ενότη-

τας. Ξεκινήσαμε να συζητάμε για την ασφάλεια. Υπήρχε ένα σχέδιο ασφαλείας που μπήκε μπροστά και υποστηρίχτηκε από την κυβέρνηση και ύστερα και από τον πρόεδρο Αμπού Μάζεν (σ.σ. ψευδώνυμο του Μαχμούντ Αμπάς) αυτοπροσώπως ως Πρόεδρο. Όταν ξεκινήσαμε να το εφαρμόζουμε, αντιμετωπίσαμε ένα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο ήταν ότι ο πιο σημαίνων στρατηγός στις υπηρεσίες ασφαλείας το απέρριψε και απέτυχε να το εφαρμόσει. Ήταν ο στρατηγός Ρασίμ Αμπού Σαμπάκ. Αυτός διέταξε όλους τους αξιωματικούς ασφαλείας να μη δέχονται εντολές από τον υπουργό Εσω-

τερικών χωρίς τη δική του άδεια. Ετσι, δεν ήταν δυνατό να υπάρξει οποιαδήποτε πρόοδος... Ο υπουργός Εσωτερικών δεν μπορούσε να διατάξει οποιαδήποτε υπηρεσία ασφαλείας να εφαρμόσει το σχέδιο... (Σ.σ. Ο Ρασίμ Αμπού Σαμπάκ, σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει το Conflicts Forum, είναι επικεφαλής των υπηρεσιών ασφαλείας και παίρνει διαταγές από τον αμερικανόδουλο Νταχλάν και από τον Αμπάς).

Ετσι, εξαιτίας αυτών των δυσκολιών, μιλήσαμε απευθείας στον Αμπού Μάζεν τον Απρίλη στο Κάιρο και ήταν μια ειλικρινής συζήτηση πάνω στο σχέδιο που υποστηρίχθηκε απ' αυτόν και εμείς επιμέναμε ότι έπρεπε να εφαρμοστεί. Όμως δεν υποσχέθηκε να κάνει τίποτα. (Σ.σ. Ο Χαμντάν υποστηρίζει ότι ο Αμπάς ζήτησε να μιλήσει με τον Νταχλάν πριν τους δώσει απάντηση. Ο Νταχλάν δεν αποδέχτηκε το σχέδιο ασφαλείας που είχε συμφωνηθεί με τη Χαμάς και τα πράγματα έφτασαν σε αδιέξοδο).

Ταυτόχρονα, υπήρξε ένα ακόμα σχέδιο ασφαλείας, το οποίο δημιουργήθηκε από τους Αμερικανούς. Ξέρετε, τον αντισυνταγματάρχη Κιθ Ντέιτον, τον Παλαιστίνιο κ. Νταχλάν και ορισμένους από τους γείτονές μας. Αυτό το σχέδιο - νομίζω ότι ένα μέρος του είχε δημοσιευτεί κάπου ο λώος το ήξερε, και οι πολιτικοί το ήξεραν- προέβλεπε την ίδρυση μιας νέας υπηρεσίας ασφαλείας, που θα προερχόταν από την Προεδρική Φρουρά. Υποτίθεται ότι θα εκπαιδεύε 20.000 στρατιώτες που θα πήγαιναν για εκπαίδευση στην Ιορδανία, την Αίγυπτο, τη Βρετανία, τις ΗΠΑ και τη Ρωσία. Ήταν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο με προϋπολογισμό γύρω στα 1.27 δισ. δολάρια...

Ετσι έκλεισαν το δρόμο για το εθνικό σχέδιο ασφαλείας και είχαν το δικό τους σχέδιο ασφαλείας...

Για να κάνουν τα πράγματα πιο δύσκολα, άρχισαν να διαταράσσουν την ασφάλεια στη Γάζα με ορισμένες κλοπές και δολοφονίες, υποστηρίζοντας ορισμένες συμμορίες ναρκωτικών και τελικά απάγοντας ορισμένους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένου του δημοσιογράφου (σ.σ. του BBC) Άλαν Τζόνσον, ο οποίος είχε απαχθεί από ορισμένα μέλη της οικογένειας Ντάγκμους, τα οποία συνδέονταν απ' ευθείας με τον Μοχάμεντ Νταχλάν. Εκείνο τον καιρό, το Μάη, επισκεφτήκαμε την Αίγυπτο και συζητήσαμε ειλικρινά για το τι συνέβαινε και τους είπαμε (στον Αμπού Μάζεν και άλλα μέλη της ηγεσίας της Φατάχ): «Από την αρχή του Μαρτίου μέχρι το τέλος του Μαΐου αυτές οι δυνάμεις (οι Προληπτικές Δυνάμεις Ασφαλείας του Νταχλάν) απήγαγαν και δολοφόνησαν 40 μέλη από τη Χαμάς. Αυτοί που απήχθησαν δεν ήταν μαχητές. Οι περισσότεροι ήταν πολίτες. Ορισμένοι απ' αυτούς δεν ήταν μόνο πολίτες, αλλά εργάζονταν σε δημόσιους τομείς. Ήταν καθαρό ότι ορισμένοι απ' αυτούς ήταν φοιτητές, ορισμένοι μηχανικοί». Όμως, συνέχισαν να δολοφονούν κόσμο. Και δεν θέλετε να ερευνήσετε. Ο Σαμίρ Μεντχόν στην παλαιστινιακή τηλεόραση ονόμασε ένα άτομο που είχε πει: «Λοιπόν, εγώ ήμουν υπεύθυνος για το κάψιμο 20 σπιτιών ανθρώπων της Χαμάς και είμαι υπεύθυνος για τη δολοφονία αυτού και αυτού του ανθρώπου». Ανέφερε τέσσερα ονόματα ανθρώπων που δολοφόνησε.

Γι' αυτό μιλήσαμε στον Αμπού Μάζεν και του είπαμε:

Σφαγή με αμερικάνικη σφραγίδα

Ενα ακόμη στυγερό έγκλημα στο όνομα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», ένα έγκλημα που θα το πληρώσουν ακριβά οι φυσικοί και οι ηθικοί αυτουργοί του, διαπράχθηκε στο Πακιστάν. Η 7ήμερη πολιορκία του Las Masjid (Κόκκινο Τζαμί) από τον Πακιστανικό στρατό κατέληξε σε λουτρό αίματος. Το πράσινο φως για την τελική έφοδο από το σώμα των Ειδικών Δυνάμεων του στρατού δόθηκε τα ξημερώματα της περασμένης Τρίτης, 10 Ιουλίου, και ύστερα από 36 ώρες σφοδρών συγκρούσεων το Κόκκινο Τζαμί πέρασε υπό τον έλεγχο του στρατού. Ο απολογισμός των συγκρούσεων, σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, είναι τουλάχιστον 60 σπουδαστές, ο επικεφαλής τους Αμπντούλ Ρασίντ Γκαζί και 10 στρατιώτες νεκροί. Όμως η πραγματικότητα τόσο για την εξέλιξη της πολιορκίας και την κατάληψη του Κόκκινου Τζαμιού

όσο και για τον αριθμό των θυμάτων είναι σίγουρα εντελώς διαφορετική. Όπως μεταδόθηκε από τα διεθνή πρακτορεία, οι δημοσιογράφοι είχαν κρατηθεί μακριά από το Κόκκινο Τζαμί και από τα νοσοκομεία όπου μεταφέρονταν οι τραυματίες στη διάρκεια της 7ήμερης πολιορκίας και η μόνη πηγή πληροφόρησης ήταν οι ανακοινώσεις της κυβέρνησης και του στρατού, ενώ η προπαγάνδα περί επικίνδυνων τρομοκρατών, στελεχών της Αλ – Κάντα και ξένων μαχητών, που αναπαράγονταν από τα διεθνή ΜΜΕ, προετοίμαζε το έδαφος για την τελική έφοδο.

Τα φώτα της δημοσιότητας έπεσαν για πρώτη φορά στο Κόκκινο τζαμί το 2004 όταν ο Μουσάνα Αμπντούλ Αζίζ, ο αδελ-

φός του νεκρού Γκαζί, εξέδωσε ένα Φετρά (θρησκευτικό διάταγμα), σύμφωνα με το οποίο οι Πακιστανοί στρατιώτες που θα σκοτώνονταν στη φυλετική περιοχή του Νότιου Βαζιριστάν δεν επιτρεπόταν να κηδευτούν με τις μουσουλμανικές επικήδειες προσευχές και να ενταφιαστούν σε μουσουλμανικά νεκροταφεία. Εκείνη την περίοδο βρισκόταν σε εξέλιξη επίθεση του Πακιστανικού στρατού εναντίον των Ταλιμπάν και της Αλ – Κάντα στην περιοχή. Το επίμαχο διάταγμα υπογράφηκε από 500 Μουσουλμάνους κληρικούς και προκάλεσε μεγάλη δυσανεμία στη στρατιωτική ηγεσία. Όπως είναι γνωστό, κατά τη διάρκεια της επιχείρησης αυτής, ο στρατός υπέστη σοβαρές απώλειες και η κυβέρνηση του στρατηγού Μουσάραφ αναγκάστηκε να τον αποσύρει από το Βόρειο και το Νότιο Βαζιριστάν και να υπογράψει συμφωνίες ειρήνης με τους Πακιστανούς Ταλιμπάν, οι οποίες προκάλεσαν την έντονη αντίδραση του Λευκού Οίκου.

Αργότερα, οι Πακιστανικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι υπάρχει δεσμός ανάμεσα στους δύο αδελφούς Αζίζ και Γκαζί στο Κόκκινο Τζαμί και την Αλ Κάντα, όταν το αυτοκίνητο του Γκαζί βρέθηκε φορτωμένο με όπλα και πυρομαχικά. Η θρησκευτική κοινότητα παρενέβη και ζήτησε αποδείξεις και ο υπουργός θρησκευτικών υποθέσεων Ουλ – Χακ ανέλαβε να μεσολαβήσει και να δια-

σφαλίσει την αμερόληπτη διερεύνηση της υπόθεσης. Ο Γκαζί έμεινε μερικές βδομάδες στη φυλακή και στη συνέχεια αφέθηκε ελεύθερος, γιατί δεν βρέθηκαν ενοχοποιητικά στοιχεία σε βάρος του, εκτός από το ότι γνώριζε τον Οσάμα Μπιν Λάντεν και το Μουλά Ομάρ, αφού και ο ίδιος είχε πολεμήσει στο Αφγανιστάν κατά των Σοβιετικών στρατευμάτων.

Μετά την επίθεση στο μετρό του Λονδίνου τον Ιούλιο του 2005, όταν αποκαλύφθηκε ότι κάπιοι από τους δράστες είχαν επισκεφθεί το Κόκκινο Τζαμί, ξεκίνησε πάλι εξονυχιστική έρευνα για τους δύο αδελφούς, αλλά δεν πιάθηκε κανένα μέτρο σε βάρος τους. Όμως, λίγο αργότερα, οι δύο αδελφοί κηρύχθηκαν καταζητούμενοι εγκληματίες χωρίς και πάλι να γίνει προσπάθεια σύλληψής τους.

Τον περασμένο Ιανουάριο, οι Πακιστανικές αρχές ξεκίνησαν ένα πρόγραμμα κατεδάφισης των Τζαμιών που είχαν χτιστεί χωρίς άδεια. Στο Κόκκινο Τζαμί δόθηκε κοινοποίηση για παράνομη καταπάτηση κρατικής γης, επειδή κτίστηκε ένα μεγάλο γυναικείο θρησκευτικό σχολείο δίπλα στο τζαμί, που βρίσκεται στο παλαιότερο και κεντρικότερο σημείο της Πακιστανικής πρωτεύουσας, ανάμεσα στα κυβερνητικά κτίρια. Η απόφαση αυτή ήταν ευθεία βολή και πρόκληση στους επικεφαλής του Κόκκινου Τζαμιού.

Ακολούθησε η κατάληψη μιας γειτονικής δημόσιας βιβλιοθήκης

από τις σπουδάστριες του ιεροδιδασκαλείου, που ζητούσαν από την κυβέρνηση να δεσμευτεί να ξανακτίσει έξι τζαμιά που είχε καταδαφίσει. Η αντιπαράθεση κλιμακώθηκε όταν στις αρχές Απριλίου συγκροτήθηκε στο Κόκκινο Τζαμί ένα δικαστήριο της Σαρία και οι σπουδαστές άρχισαν να ζητούν την εφαρμογή της Σαρία στην Ισλαμαμπάντ. Η σύλληψη κάποιων αστυνομικών, που κατηγορούνταν για διαφθορά, και έξι Κινέζων, που δούλευαν σε οίκο ανοχής, οι οποίες απελευθερώθηκαν την επόμενη μέρα ύστερα από διπλωματική παρέμβαση της Κίνας, ανέβασε ακόμη περισσότερο το θερμόμετρο της αντιπαράθεσης. Λίγες μέρες αργότερα, στις 3 Ιουλίου, ξεκίνησε η πρώτη επίθεση από το στρατό στο Κόκκινο Τζαμί, με 17 νεκρούς.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ των «Asia Times», στην ομάδα που ανέλαβε τον τελευταίο γύρο των διαπραγματεύσεων συμπεριλαμβάνονταν ο Μεγάλος Μουφτής του Πακιστάν, Ραφί Ουσμανί, ο υπουργός Θρησκευτικών Υποθέσεων, Εγιάζ Ουλ – Χακ, και ο πρώην πρωθυπουργός και πρόεδρος της Πακιστανικής Ισλαμικής Λίγκας, Κασουντρί Σουγιάντ Χουσεΐν. Ύστερα από διαπραγματεύσεις 9 ωρών, οι δύο πλευρές είχαν καταλήξει σε συμφωνία, γύρω στις 02.00 της 10ης Ιουλίου, για ασφαλή αποχώρηση του Αμπντούλ Ρασίντ Γκαζί από το τζαμί. Σ' αυτό το σημείο, ο Γκαζί

ζήτησε να συσχεφτεί με τους συντρόφους του και ο επικεφαλής των διαπραγματευτών Σουγιάντ Χουσεΐν αποχώρησε για να συναντηθεί με το Μουσάραφ για την τελική επικύρωση της συμφωνίας. Νωρίτερα, ο Μουσάραφ είχε συμφωνήσει με την ασφαλή αποχώρηση του Γκαζί.

Όταν οι δύο πλευρές επικοινωνήσαν ξανά, ο Γκαζί ζήτησε να μάθει την απάντηση του Μουσάραφ για την τύχη των υπόλοιπων μαχητών μέσα στο τζαμί, αλλά ο Μουσάραφ είχε αλλάξει σχεδόν εξ' ολοκλήρου το σχέδιο της συμφωνίας, οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν και η κυβέρνηση έδωσε εντολή στους διαπραγματευτές να επιστρέψουν στο ξενοδοχείο τους. Ύστερα από λίγο ξεκίνησε η τελική επίθεση. «Ναι, οι συνομιλίες ήταν επιτυχείς. Το σχέδιο συμφωνίας είχε γραφτεί. Είχε εξασφαλιστεί στον Αμπντούλ Ρασίντ Γκαζί ασφαλής αποχώρηση, αλλά όταν το σχέδιο στάλθηκε στον πρόεδρο, το τροποποίησε. Τα πράγματα επέστρεψαν στο σημείο μηδέν και οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν», δήλωσε τηλεφωνικά στους «Asia Times» (11/7/07) το μέλος της Επιτροπής διαπραγματεύσεων, ο Μεγάλος Μουφτής του Πακιστάν Ραφί Ουσμανί.

Το κόκκινο τζαμί είχε γίνει το κόκκινο πανί για τους Αμερικάνους, που το θεωρούν, όπως και πολλά άλλα θρησκευτικά σχολεία (Μαντράσα), εκτροφεία «τρομοκρατών».

«Πρέπει να τον συλλάβεις, πρέπει να τον στείλεις στο δικαστήριο». Κι αυτός είπε: «Θα προσπαθήσω να κάνω κάτι». Τελικά, ανακαλύψαμε ότι αυτός έμενε στο σπίτι του, στο σπίτι του Αμπντού Μάζεν! Ετσι, ήταν καθαρή η φύση του προβλήματος: αυτή η ομάδα (οι Προληπτικές Δυνάμεις Ασφαλείας) δούλευε πάνω στη δική της ατζέντα. Δεν θέλω να πω ότι ήταν άμεσα συνδεδεμένοι με τους Ισραηλινούς ή τους Αμερικανούς, αλλά δούλευαν με τη δική τους ατζέντα η οποία ήταν ενάντια στην εθνική ατζέντα....

Πιστεύω ότι ο Αμπντού Μάζεν χάνει τη νομιμοποίησή του στην Παλαιστινιακή κοινότητα. Και λόγω των πράξεών του, των πράξεων των ανθρώπων του στη χώρα... Στη Δυτική Οχθη επιτέθηκαν σε 150 ιδρύματα που σχετίζονται με τη Χαμάς, ανθρωπιστικά, εκπαιδευτικά, συλλόγους, αθλητικά κέντρα, τζαμιά, ακόμα και βιβλιοθήκες... Επιτέθηκαν σε 150 ινστιτούτα, τα έκαψαν. Δε μιλάμε μόνο για επιθέσεις, αλλά έσπασαν τις πόρτες, τα έκαψαν. Επιτέθηκαν στο σπίτι του προέδρου της Βουλής, το έκαψαν, μολοντί η οικογένειά του βρισκόταν μέσα στο σπίτι. Απήγγαγαν 100 μέλη της Χαμάς, δολοφονήσαν ένα απ' αυτά. Επιτέθηκαν σε εκλεγμένες δημαρχίες. Στη Ναμπλούς έδωξαν τη δημοτική αρχή και διόρισαν νέο δήμαρχο από τη Φατάχ. Το ίδιο έκαναν στη Μπέιτα και τη Σαφρίτ και σε άλλες δημαρχίες κι όλα αυτά έγιναν σε πέντε μόλις μέρες. Ακόμα και αν ισχυρίζονται ότι το σταμάτησαν αυτό, συνεχίζουν μέχρι σήμερα να επιτίθενται σε κόσμο, καταστρέφοντας εθνικά ινστιτούτα....

Ισχυρίζονται λοιπόν ότι σκοτώσαμε και δολοφονήσαμε κόσμο στη Γάζα. Είπαμε ότι είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε αραβική διερρευνητική επιτροπή στη Γάζα. Μπορούν να έρθουν, μπορούν να μείνουν, μπορούν να δουν όλα επιτόπου. Αυτός που απέρριψε αυτή την πρόταση ήταν η άλλη πλευρά και γνωρίζω το γιατί: ξέρουν τι έχουν κάνει στο παρελθόν, ξέρουν τι κάνουν τώρα. Δε λέω ότι δεν έγιναν λά-

θη τις τελευταίες μέρες... Είναι ξεκάθαρο ότι δεν υποστηρίζουμε τα λάθη. Δε λέμε ότι δεν συνέβησαν. Εχουμε το θάρρος να πούμε ότι ήταν λάθος. Το καίριο πρόβλημα είναι να εφαρμόσουμε τις συμφωνίες. Δεν είναι πλέον αποδεκτό να κάνουμε αυτές τις συμφωνίες τις πρώτες ώρες της μέρας και να μην εφαρμόζονται στο τέλος της ημέρας....

Εάν η διεθνής κοινότητα θέλει να έχει τη Γάζα χωρισμένη από τη Δυτική Οχθη, αυτός (σ.σ. ο Αμπάς) θα το κάνει, αν όχι δεν θα το κάνει. Τι θα συμβεί αν θέλουν να γίνει αυτό; Πιστεύω ότι αυτό θα δώσει την ευκαιρία σε όλους τους ανθρώπους που είναι ενάντια στις δημοκρατικές διαδικασίες στην Παλαιστίνη να πουν: «Λοιπόν, προσπαθήσατε, αλλά δεν πετυχαίνει, έτσι δεν υπάρχει πραγματική δημοκρατία». Κι αυτό θα μας γυρίσει πίσω στη θέση: δεν ωφελεί να αποδεχτείς το σύστημα, δεν έχει νόημα να δουλεύεις γι' αυτό το σύστημα, η μόνη λύση είναι να το κάψεις αυτό το σύστημα. Ξέρете τι σημαίνει αυτό για όλη την περιοχή; Κανείς δεν θα αποδεχτεί πια την δημοκρατία κι αυτό θα περιορίσει στο έπακρο το πεδίο για τον κόσμο που πιστεύει στην δημοκρατία, τους δημοκρατικούς, το πολιτικό Ισλάμ. Κι αυτό θα διευρύνει το πεδίο για τον κόσμο που μιλά για κάψιμο του συστήματος. Πιστεύω ότι αυτό δεν θα οδηγήσει στην ασφάλεια της περιοχής.

Μαρκ Πέρι: Εάν αυτός (ο Αμπντού Μάζεν) συμφωνήσει στο χωρισμό της Δυτικής Οχθης και της Γάζας, θα περάσει την κόκκινη γραμμή...

Οσάμα Χαμντάν: Αυτό είναι σωστό.

Μαρκ Πέρι: ...επειδή κανένας Παλαιστίνιος δεν θα αποδεχτεί ποτέ το χωρισμό της Δυτικής Οχθης και της Γάζας, όπως κανένας Παλαιστίνιος δεν αποδέχτηκε ποτέ να εγκαταλείψει το δικαίωμα της επιστροφής.

Οσάμα Χαμντάν: Αυτό είναι σωστό, αν κάποιος τύχει να περάσει αυτή τη γραμμή, πιστεύω ότι θα χάσει τα πάντα ως Παλαιστίνιος ηγέτης.

Μια νίκη που δεν πρέπει να ξεχαστεί

Ενας χρόνος συμπληρώθηκε την περασμένη Πέμπτη από το ξεκίνημα της ισραηλινής επίθεσης στο Λίβανο. Μιας επίθεσης που κατέληξε σε έναν αιματηρό πόλεμο ο οποίος αποδείχθηκε φιάσκο για τους εμπνευστές του και πανωλεθρία για τον μεγαλύτερο και ισχυρότερο στρατό της Μέσης Ανατολής.

Οι... δυο βδομάδες, που οι Σιωνιστές δήλωναν ότι χρειάζονταν για να ολοκληρώσουν τις επιχειρήσεις τους και να «καθαρίσουν» το Λίβανο από τους μαχητές της Χεζμπολά, έγιναν 34 μέρες σφοδρών μαχών. Αυτοί που γύρισαν με το κεφάλι σκυμμένο απ' αυτές τις μάχες δεν ήταν οι «τρομοκράτες» αλλά οι Σιωνιστές, που είδαν ότι δεν αρκεί η στρατιωτική υπεροπλία και τα υπερσύγχρονα σπλικά συστήματα για να τα βάλεις με ανθρώπους αποφασισμένους για όλα, ότι τελικά ο ανθρώπινος παράγοντας, η ηθικοπολιτική ενότητα, η σταθερότητα στα μετόπισθεν και η αποφασιστικότητα για τη νίκη παίζουν ακόμα και στον σύγχρονο πόλεμο τον καθοριστικό ρόλο κι όχι τα όπλα, όσο ισχυρά κι αν είναι αυτά.

Οι Σιωνιστές νόμισαν ότι θα καταφέρουν να κερδίσουν χάρη στα όπλα τους. Όμως δεν άντεξαν ούτε στις μάχες που έγιναν σώμα με σώμα στα νότια σύνορα του Λιβάνου (όπου έχασαν πάνω από 300 tanks «Μερκάβ» από τις ρουκέτες που εκτοξεύονταν «από το πουθενά»), ούτε στις επιθέσεις με ρουκέτες στο εσωτερικό του σιωνιστικού κράτους κι ας ήταν απειρώς μικρότερης ισχύος από τις βόμβες που έριχναν στο Νότιο Λίβανο και στο νότιο τομέα της Βηρυτού.

Θα υπάρξουν αρκετά αφιερώματα που θα υπενθυμίζουν τους αριθμούς αυτού του πολέμου. Πόσοι αθώοι και «αθώοι» σκοτώθηκαν, τι κακό πράγμα είναι ο πόλεμος, τι δυ-

στυχίες φέρνει. Λίγοι όμως θα επισημάνουν αυτή τη μεγάλη αλήθεια, που πρέπει να ξεχαστεί και να σβηστεί από τις συνειδήσεις όλων αυτών που αποτελούν εν δυνάμει κίνδυνο ανατροπής της υπεροπλίας των «ισχυρών του πλανήτη». Όμως η αλήθεια είναι αυτή: Ενα χρόνο μετά τον πόλεμο, ο ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Ολμέρτ έχει στην πλάτη του την έκθεση της επιτροπής Βίνγκραντ, που του καταλογίζει τις κύριες ευθύνες για την ταπεινωτική ήττα, ενώ η Χεζμπολά εμφανίζεται πιο ενισχυμένη παρά ποτέ, ακόμα κι αν το πολιτικό αδιέξοδο στη χώρα συνεχίζεται, ακόμα κι αν οι πιέσεις να καταγγείλει την «τρομοκρατία» συνεχίζονται (η τελευταία προέρχεται από το γνωστό κυνηγό «εγκληματιών», Νικολά Σαρκοζί, ενόψει

της συνόδου που θα γίνει στο Παρίσι).

Η «τρομοκρατία» των πολλών, το όπλο των πληβίων, δεν θα σταματήσει όμως να δείχνει τα δόντια της. Κι αυτό άσχετα από τη μελλοντική στάση των ηγετών της Χεζμπολά, που αν και σε αστική βάση κινούμενοι δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω σ' αυτό τον τομέα. Γιατί γνωρίζουν ότι θα υπάρξει άλλη «Χεζμπολά», που θα αποτελέσει το κέντρο της αντίστασης. Μιας αντίστασης που θα συνεχίσει να υπάρχει όσο υπάρχει η μπερδοκρατική βαρβαρότητα, όπως υπάρχει στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στην Παλαιστίνη. Μιας αντίστασης που μας υπενθυμίζει αυτά που στην «πολιτισμένη» Δύση τείνουμε να ξεχάσουμε. Οτι η δύναμη βγαίνει από την κνήμη του τουφεκιού κι όχι από καλοσυνάτα πρόσωπα.

του ψυχαναλυτή του Φρανσουά Μιτερράν κυκλοφόρησαν σε βιβλίο. Όπως διαβάσαμε σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα, ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στις «συνεδρίες» του τέως προέδρου της Γαλλίας με τον ψυχαναλυτή του αποτελεί η συζήτηση για το θάνατο. Το πρώτο που έσπευσε να δηλώσει ο Μιτερράν είναι πως ο ίδιος ποτέ δεν σκότωσε άνθρωπο. Δεν ξέρουμε αν αληθεύει αυτό και στο τέλος-τέλος δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Εκείνο που έχει σημασία, καθώς αποτελεί αδιάψευστο ιστορικό δεδομένο, είναι πως ο Μιτερράν ήταν ο γκαουλάπερ του γαλλικού ιμπεριαλισμού (της κυβέρνησης Ντε Γκολ) στην Αλγερία, κατά τη διάρκεια του πολέμου της ανεξαρτησίας. Είναι ο άνθρωπος που διέταξε να στηθούν κρεμάλες για τους πατριώτες που πολεμούσαν για την ανεξαρτησία της χώρας τους. Υπήρξε ένας εγκληματίας πολέμου, που ποτέ δεν λογοδότησε για τα εγκλήματά του, για τα οποία μάλιστα δεν γίνεται λόγος. Ο ψυχαναλυτής του, φυσικά, δεν τον ρώτησε γι' αυτά και ο ίδιος δεν έκανε λόγο. Αυτά για την αποκατάσταση μιας πτυχής της Ιστορίας.

■ Οι ψήφοι δεν έχουν χρώμα

Το γνωστό αστικό δόγμα «οι ψήφοι δεν έχουν χρώμα» υιοθετεί πλήρως η ηγεσία του Περισού. Γι' αυτό και ξαμόλυσε την Κανέλλη να στήσει τηλεοπτικό σόου έξω από το «Αρεταίο». Αν επρόκειτο για μια επίσκεψη καθαρά προσωπική (είναι γνωστή η σχέση της... χριστιανο-εθνικο-κομμουνίστριας με τον Χρυσόδουλο), θα φρόντιζε η κ. Λιάνα να περάσει απαρατήρητη. Αυτή, όμως, πήγε εκεί, με κομματική έγκριση προφανώς, για να μαζέψει ψήφους. Τι μόνο ο Αλαβάνος δικαιούται να το κάνει, που στο κάτω-κάτω είχε χειρίστες θέσεις με τον προκαθήμενο του δεσποταριάτου. Εκείνο που δεν καταλάβαμε και θα παρακαλούσαμε να μας δοθούν οι δέουσες διευκρινίσεις, είναι τι ακριβώς εννοούσε η ποιήτρια με την κατακλείδα της δήλωσής της: «Είναι μια προσωπική στιγμή ενός ανθρώπου, που δεν ανήκει στον εαυτό του, ανήκει σ' εμάς»! Δηλαδή, τα μέλη του ΚΚΕ θεωρούν ότι ο Χρυσόδουλος είναι κάποιος που έχει απαρνηθεί κάθε ιδιότητα και έχει αφιερωθεί σε όλους, συμπεριλαμβανόμενων και αυτών;

Τα παραπάνω μπορεί να ακούγονται και να διαβάζονται ως ευτράπελα, καθόλου τέτοια δεν είναι όμως. Διότι απ' αφορμή την αρρώστια του Χρυσόδουλου έχει στηθεί ένας ολόκληρος προπαγανδιστικός μηχανισμός με σκοπό από τη μια να καθαγιάσει τον ίδιο, τα έργα και τις ημέρες του, και από την άλλη να ενισχύσει το ιερατείο και το ρόλο του.

Γάτα με πέταλα αυτός ο Γιάννης Παπακωνσταντίνου του ΠΑΣΟΚ. Πόσοι έχουν τέτοια φωτογραφία με τον Γιωργάκη; Το αποδεικνύει, άλλωστε, και η πολιτική του καριέρα: Παρατρεχάμενος του Λάζαρη, μετά του Αρσένι, γενικός διευθυντής του ΕΒΕΑ, πρόεδρος του ΕΛΚΕΠΑ, επίτροπος της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδας την εποχή που την πήρε ο Κόσκωτς, πρόεδρος του Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, διευθύνων σύμβουλος της θυγατρικής εταιρίας Factoring της Εθνικής Τράπεζας, αντιπρόεδρος του ΟΕΕΚ, πρόεδρος του ΕΙΝ, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του ΤΕΟ. Με τέτοια προσόντα, πώς να μην τον κάνει ο Γιωργάκης γενικό διευθυντή του ΠΑΣΟΚ, όταν το κόμμα βρέθηκε στην αντιπολίτευση; Στο πρόσωπο του Παπακωνσταντίνου έλαβε σάρκα και οστά το σύνθημα... «Γιώργο, άλλαξε τα όλα».

Η δήλωση Αλογοσκούφη, που παρατίθεται δίπλα, είναι βέβαια για γέλια. Λέει ψέματα από την αρχή μέχρι το τέλος. Από τα τυπικά («είχαμε καλεσμένο στο δείπνο τον κ. Σαρκοζί», ενώ είναι γνωστό ότι ο Σαρκοζί πήγε μόνος του για να τους τα πει ένα χεράκι και να καταστήσει σαφή τη θέση του) μέχρι τα ουσιαστικά: ότι ο Σαρκοζί «δεν μπορεί να δεσμευτεί απόλυτα ή να είναι απόλυτα σίγουρος», ότι η Γαλλία θα έχει ισοσκελισμένο προϋπολογισμό μέχρι το 2010.

Η αλήθεια είναι ότι ο Νικόλα Σαρκοζί πήγε στο Ecofin για να συνεχίσει αυτό που ξεκίνησε στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών. Εκεί απαίτησε και πέτυχε να διαγραφεί από το κείμενο της νέας Συνθήκης η παράγραφος που αναγόρευε σε στρατηγικό στόχο της ΕΕ τον «ελεύθερο και χωρίς στρεβλώσεις ανταγωνισμό». Για ποιο λόγο; Γιατί δεν

ελευθερίας του ανταγωνισμού και να στρέφεται ενάντια στη δημοσιονομική πειθαρχία του Συμφώνου Σταθερότητας; Όσοι θέτουν τέτοια ερωτήματα είναι ή απατεώνες ή παντελώς άσχετοι. Εδώ δεν πρόκειται για συντηρητική ή σοσιαλδημοκρατική πολιτική, αλλά για εθνι-

«Στη συζήτηση που έγινε χθες στο Eurogroup, υπήρξε έμφαση στην εφαρμογή της συμφωνίας του Βερολίνου σε όλες τις ευρωπαϊκές οικονομίες. Όπως ξέρετε, είχαμε καλεσμένο στο δείπνο τον Πρόεδρο της Γαλλίας, τον κ. Σαρκοζί, ο οποίος μας ανέλυσε το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Γαλλίας, τονίζοντας ότι θα επιδιώξει και αυτός το μεσοχρόνιο στόχο έως το 2010. Αλλά, επειδή δίνει πάρα πολύ μεγάλη σημασία και σε κάποιες άλλες προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής, προτεραιότητες που σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ελλάδα έχουν ήδη υλοποιηθεί, δεν μπορεί να δεσμευτεί απόλυτα ή να είναι απόλυτα σίγουρος ότι θα πετύχει αυτό τον στόχο ως το 2010».

Γιώργος Αλογοσκούφης, 10.07.07

■ Ο Σαρκοζί επέβαλε τους όρους του

Νέες τάσεις αποουσπείρωσης στην Ευρωλάνδη

θέλει οποιοδήποτε κοινοτικό όργανο να του δέσει τα χέρια και να τον εμποδίσει να «στουμπώσει» με γενναίες επιδοτήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό το γαλλικό μονοπωλιακό κεφάλαιο, προκειμένου να κερδίσει το δρόμο που έχει χάσει στην κούρσα του ενδοευρωπαϊκού ανταγωνισμού.

Στο Ecofin πήγε συνοδεύοντας τη νέα υπουργό Οικονομικών Κριστίν Λαγκάρντ, για να ξεκαθαρίσει ο ίδιος, με το κύρος που τον περιβάλλει, πως η σημερινή γαλλική κυβέρνηση δεν δεσμεύεται από καμιά συμφωνία δημοσιονομικής πειθαρχίας που έχει υπογράψει η προηγούμενη. Το Σύμφωνο Σταθερότητας μπορείτε να το βάλετε εκεί που ξέρετε, είπε ο Σαρκοζί στους υπουργούς του Eurogroup. Ο ίδιος είναι αποφασισμένος να θυσιάσει τη δημοσιονομική ισορροπία, προκειμένου με φοροαπαλλαγές και επιχορηγήσεις να στηρίξει την οικονομική ανάκαμψη του γαλλικού ιμπεριαλισμού. Στον δημοσιονομικό τομέα θα βαδίσει με τους ρυθμούς που επιβάλλει αυτή η ανάγκη της Γαλλίας και όχι με τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της Κομισιόν και του Συμβουλίου. Γι' αυτό και δεν δίστασε να έρθει σε σύγκρουση με τον γάλλο πρόεδρο της ΕΚΤ Ζαν-Κλοντ Τρισέ, που υποστήριξε ότι μια δημοσιονομική ανισορροπία στη Γαλλία θα ασκήσει (λόγω του ειδικού βάρους της γαλλικής οικονομίας) πληθωριστικές πιέσεις στο σύνολο της ευρωζώνης.

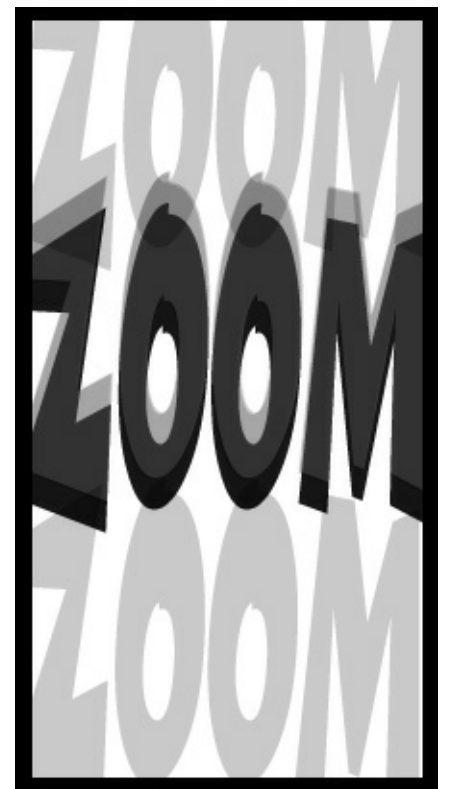
Πολλοί είναι αυτοί που στέκονται εξαιρετικά αμήχανοι μπροστά στην επιθετική πολιτική του Σαρκοζί και στην αναδίπλωση της Γαλλίας στις αρχές του κρατικού προστατευτισμού. Πώς είναι δυνατόν -λένε- ένας κατ' εξοχήν δεξιός πολιτικός να ζητά μέτρα περιορισμού της

κή-ιμπεριαλιστική πολιτική. Σε εκείνους που έχουν ασθενή μνήμη πρέπει να θυμίσουμε πως ο σοσιαλδημοκράτης Γέρχαρντ Σρέντερ έκανε τα ίδια ακριβώς πενταετίες. Όταν η Κομισιόν ζήτησε επιτακτικά από το Συμβούλιο να επιβάλει στη Γερμανία κυρώσεις, επειδή δεν συμμορφωνόταν προς τις απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας (Συμφώνου που ήταν γερμανικής έμπνευσης και προωθήθηκε στο πλαίσιο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, με το επιχείρημα ότι η Γερμανία δεν μπορεί να εγκαταλείψει το μάρκο, αν δεν υιοθετούσε ένα εξίσου ισχυρό νόμισμα), ο Σρέντερ προκάλεσε μια ισχυρότατη θεσμική κρίση στην ΕΕ, ξεκαθάρισε ότι η Γερμανία δεν πρόκειται να συμμορφωθεί, έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια τη διαδικασία επιτήρησης που πρότεινε η Κομισιόν και επέβαλε στο Συμβούλιο να μην υιοθετήσει καμιά από τις προτάσεις της Κομισιόν, παραβιάζοντας έτσι ευθέως τη Συνθήκη (την κορωνίδα του Κοινοτικού Δικαίου).

Δεν πρωτοτυπεί, λοιπόν, ο δεξιός Σαρκοζί, αλλά αντιγράφει τον σοσιαλδημοκράτη Σρέντερ, επιλέγοντας να στηρίξει με δημοσιονομική χαλάρωση την τόσο αναγκαία αναπτυξιακή ροπή του γαλλικού καπιταλισμού. Ούτε την εργατική τάξη θα στηρίξει, ούτε τους ανέργους, ούτε τους εξαθλιωμένους των γκέτο των γαλλικών μεγαλουπόλεων, αλλά μόνο το γαλλικό κεφάλαιο. Το ίδιο ακριβώς είχε κάνει και ο Σρέντερ. Τίναζε στον αέρα τη δημοσιονομική πειθαρχία του Συμφώνου Σταθερότητας και ενίσχυε αφειδώς με εθνικές επιδοτήσεις το γερμανικό κεφάλαιο, την ίδια στιγμή που προωθούσε την αντεργατική Agenda 2010. Όπως και άλλη φορά έχει αναλυθεί από τις στήλες της «Κ», πρόκειται για τυπική ιμπεριαλι-

στική πολιτική, η οποία, εκτός των άλλων, αποκαλύπτει και τις αντιφάσεις που διέπουν το εγχείρημα της Ευρωένωσης. Από τη μια έχουμε διαδικασίες ιμπεριαλιστικής ομοσπονδοποίησης και από την άλλη έχουμε αναδίπλωση σε θέσεις κρατικού προστατευτισμού. Αυτό συμβαίνει γιατί ο οικονομικός νόμος της ανισόμετρης ανάπτυξης του μονοπωλιακού καπιταλισμού δεν επιτρέπει την ομογενή-ισόμετρη ανάπτυξη των βασικών τουλάχιστον ιμπεριαλιστικών οικονομιών της ευρωζώνης. Η υιοθέτηση ενός νομίματος δεν σημαίνει και οικονομική ομογενοποίηση.

Η ΕΕ είναι υποχρεωμένη να ισορροπεί πάνω σε μια αντίφαση που μοιάζει με τεντωμένο σκοινί. Από τη μια οι ευρωτραπεζίτες απαιτούν τη δημοσιονομική πειθαρχία και αυξάνουν συνεχώς τα επιτό-

κια του ευρώ και από την άλλη οι οικονομίες που βρίσκονται σε κρίση απαιτούν φτηνότερο χρήμα και κρατικές επιδοτήσεις, προκειμένου να μπουν στη φάση της αναζωογόνησης και στη συνέχεια της άνθισης. Αυτή η αντίφαση, λοιπόν, προκαλεί και θα εξακολουθήσει να προκαλεί φυγόκεντρες τάσεις, τάσεις αποουσπείρωσης και απομάκρυνσης από το «ενωσιακό κεκτημένο».

Αν τα αιτήματα του Σαρκοζί γίνουν δεκτά -έγραφε το «Βήμα» την προηγούμενη Κυριακή- «θα αποδειχθεί ότι ανεξάρτητα από τα νομικά κείμενα και τις κοινοτικές συνθήκες υπέρτατος νόμος στην ΕΕ είναι ο ίδιος με αυτόν της ζούγκλας: ο νόμος της επιβίωσης του ισχυρότερου». Το βράδυ της Δευτέρας οι γαλλικές απαιτήσεις έγιναν δεκτές και οι ευρωλάνηνοι κρέμασαν πλερέζες. «Οι κυβερνήσεις των «μικρών χωρών» οι οποίες θα δηλώσουν ότι αποδέχονται αυτή την κατάσταση» -κατέληγε το ίδιο δημοσίευμα- «στην ουσία θα δηλώσουν πως αποδέχονται τη λειτουργία ενός άτυπου διευθυντηρίου (των «μεγάλων») στο εσωτερικό της ΕΕ. Θα αποδεχθούν, δηλαδή, σήμερα ότι η πτήρηση των συμπεφωνημένων είναι υποχρεωτική για τους μικρούς και προαιρετική για τους μεγάλους»! Αυτή, όμως, ήταν πάντοτε η πραγματικότητα του καπιταλισμού. Άλλον τρόπο οικονομικών και διακρατικών σχέσεων δεν γνώρισε, εκτός από τη μοιρασιά ανάλογα με την ισχύ (οικονομική, πολιτική, στρατιωτική).

Πέτρος Γιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤ. & ΠΡΟΣΤ.
ΔΑΣΩΝ & ΦΥΣ. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
Αθήνα 8-5-2006
ΠΡΟΣ: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.
Γεν. Δ/ση Πολεοδομίας

■ Γιώργος Σουφλιάς

Τον κατήγγειλαν και το «έπαιξε»... τροχονόμος

Θέμα: «Επισημάνσεις σχετικά με την υποβάθμιση του δασικού περιβάλλοντος της χώρας κατά την εφαρμογή πολεοδομικών διατάξεων, με παράλληλη καταστρατήγηση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και του Συντάγματος»

Όπως είναι γνωστό τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της χώρας καταλαμβάνουν σημαντικές επιφάνειες του εθνικού μας χώρου και αποτελούν αντικείμενο μέριμνας και προστασίας του ισχύοντος Συντάγματος και των ειδικών νόμων. Διαπιστώνεται όμως στην πράξη ότι, κυρίως λόγω της μη ελέγξιμης δόμησης, το δασικό περιβάλλον αλλοιώνεται και υποβαθμίζεται, τα δε εντεταλμένα για τη δασοπροστασία όργανα αδυνατούν σε πολλές περιπτώσεις ν' αντιμετωπίσουν την κατάσταση αυτή, με ό,τι προεκτάσεις συνεπάγεται (διανοίξεις και ασφαλτοστρώσεις οδών, ηλεκτροδοτήσεις κτισμάτων, συνδέσεις με δίκτυα ύδρευσης κ.λπ.).

Με το παρόν έγγραφο επισημαίνονται περιπτώσεις, που μας απασχόλησαν κατά το παρελθόν, όπου κατά την εφαρμογή διατάξεων της πολεοδομικής νομοθεσίας **καταστρατηγήθηκαν διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και του Συντάγματος**, αφού με συγκεκριμένες ενέργειες, **εκτάσεις δασικού χαρακτήρα απώλεσαν τη μορφή τους**, χωρίς επιπρόσθετα το ελληνικό δημόσιο να τις έχει προστατεύσει ως δημόσια περιουσία (για τις περιπτώσεις εκείνες που δεν υφίσταται αναγνώριση κυριότητας με έναν εκ των νομίμων τρόπων).

Η συνήθης δικαιολόγηση συνέχισης των μη ορθών αυτών καταστάσεων αποδίδεται στην εφαρμογή του τεκμηρίου νομιμότητας (παρόλα ταύτα, πολλές τέτοιες διοικητικές πράξεις δε συγκεντρώνουν τα αναγκαία τυπικά εξωτερικά χαρακτηριστικά του κύρους τους), το οποίο ισχύει ακόμη κι αν οι διοικητικές πράξεις παραβιάζουν την αρχή της νομιμότητας (η οποία απορρέει από τη διάταξη της παραγράφου 9 άρθρου 45 νόμου 998/1979) και συνεπώς πάσχουν ελαττωμάτων δυναμένων σε περίπτωση προσβολής τους να επιφέρουν την ακύρωση των πράξεων (Σ.τ.Ε. 2711/1983). Όπως επίσης έχει νομολογηθεί (Σ.τ.Ε. 2753/1994), για την κατάλυση των πράξεων αυτών δεν αρκεί απλά η συνδρομή των λόγων που επιβάλλουν την άρση τους, αλλά απαιτείται η ανάκληση ή η ακύρωσή τους από τα αρμόδια διοικητικά ή δικαστικά όργανα και **τούτο αποτελεί ευθύνη των αρμοδίων Πολεοδομικών Υπηρεσιών**.

Αναφέρονται σχετικά οι κάτωθι περιπτώσεις:

1. Μέσω οδηγιών που δόθηκαν σε πολεοδομικές υπηρεσίες στο απώτερο παρελθόν, οριοθετήθηκαν οικισμοί της χώρας, ως προϋφιστάμενοι του 1923, προκειμένου να εντοπίζονται εκτάσεις στις οποίες θα εφαρμοζόταν το Ν.Δ/μα της 17.7/17-8-1923 «Περί σχεδίων πόλεων κ.λπ.» (Δ'/169). Οι αποφάσεις οριοθέτησης αυτών των οικισμών κρίθηκαν ως ανίσχυρες με σειρά αποφάσεων του Σ.τ.Ε. (σχετ.: Σ.τ.Ε. 264/2005, 2513/2001, 1503/1997, 730/1996, 1742/1994, 2345/1987, 1060/1985 κ.λπ.) Με την παραπάνω διαδικασία **συμπεριελήφθηκαν στις γενόμενες οριοθεσίες δάση και δασικές εκτάσεις, που ακόμα και σήμερα οικοπεδοποιούνται και οικοδομούνται**. Παρά το γεγονός ότι οι οριοθεσίες αυτές κρίθηκαν ότι στερούνται εκτελεστότητας, επειδή δεν καθόρισε ποτέ νόμος αρμόδια όργανα και με ποια διαδικασία θα προβαίνουν σε οριοθεσία των οικισμών, οι Πολεοδομίες συνέχισαν και συνεχίζουν να εκδίδουν σχετικές οικοδομικές άδειες στις οριοθετηθείσες περιοχές.

Το κείμενο που δημοσιεύεται παρακάτω, αν και γραμμένο σε στεγνή υπηρεσιακή γλώσσα, είναι μια ηχηρή καταγγελία των συνεχών καταπατήσεων και τσιμεντοποιήσεων δασών και δασικών εκτάσεων και ταυτόχρονα μια κραυγή αγωνίας: σταματήστε το συνεχιζόμενο έγκλημα.

Είναι ένα κρατικό έγγραφο. Συντάκτης του η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Αποδέκτης του το ΥΠΕΧΩΔΕ (για την ακρίβεια, η Γενική Διεύθυνση Πολεοδομίας). Ημερομηνία αποστολής του η 8η Μαΐου 2006. Ενα χρόνο πριν από τη μεγάλη καταστροφή της Πάρνηθας και τα τεράστια προβλήματα που αυτή δημιούργησε.

Προφητικό θα το χαρακτήριζε κάποιος, αν δεν γνώριζε ότι τα όσα επισημαίνει το έγγραφο συνιστούν ένα διαχρονικό έγκλημα σε βάρος του δασικού μας περιβάλλοντος. Αυτό το διαχρονικό έγκλημα, που συνεχίζεται και επί των ημερών της σημερινής κυβέρνησης, θύλησαν να επισημάνουν και πάλι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Γι' αυτό και απευθύνθηκαν στο καθ' ύλην αρμόδιο ΥΠΕΧΩΔΕ, ζητώντας του να παρέμβει προκειμένου να εφαρμοστούν το Σύνταγμα και οι νόμοι. Δεν εισιγήθηκαν, δηλαδή, καμιά επαναστατική πράξη, την εφαρμογή του ισχύοντος νομικού πλαισίου ζήτησαν.

Μεγάλα αποσπάσματα του εγγράφου δημοσιεύτηκαν στην «Καθημερινή» στις 10.5.06. Ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς, που μοστράρεται σήμερα σαν ο άνθρωπος που θα σώσει την Πάρνηθα, αντί να σκύψει με προσοχή πάνω στα όσα αποκαλύπτει το έγγραφο, εξέδωσε μια οργίλη ανακοίνωση, με την οποία υπαινισσόταν ότι το έγγραφο είναι τμήμα κάποιας συνωμοσίας σε βάρος του. «*Είλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι τον λόγο για τον οποίο εστάλη το συγκεκριμένο έγγραφο σε υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ και μάλιστα μόνο σε αυτή, τη στιγμή που δεν είναι αρμόδια*», ανέφερε στην ανακοίνωσή του. Ολοκληρώνοντας δε το ρόλο του... τροχονόμου, μεταξύ δημόσιων υπηρεσιών, που τότε επεφύλαξε για τον εαυτό του, παρέπεμπε στην τοπική αυτοδιοίκηση, διότι «*οι πολεοδομίες δεν είναι υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ, αλλά των δήμων και των νομαρχιών που εποπτεύονται από τις περιφέρειες*».

Αφήνοντας στην άκρη το ότι ο αρμόδιος για το περιβάλλον υπουργός θα έπρεπε να ευαισθητοποιηθεί από τις καταγγελίες και να αναλάβει δράση (αυτός δεν είναι ο θεσμικός του ρόλος;), σημειώνουμε ότι μπορούμε να παραθέ-

σουμε σωρεία εγγράφων που για τέτοια ζητήματα Πολεοδομικά Γραφεία ζητούν «γραμμή» από το ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο και τους απαντά. Αυτό αποδεικνύει ότι ο Γ. Σουφλιάς επελέξε συνειδητά το ρόλο του τροχονόμου, για να μην απαντήσει στην ουσία. Εκείνο που τον έτσουξε δεν ήταν τα καταγγελλόμενα για το συνεχιζόμενο έγκλημα σε βάρος των δασών, αλλά το γεγονός ότι το έγγραφο διέρρευσε στον Τύπο και του χάλαγε τη δημόσια εικόνα που με τόσο επιμελεια φιλοτεχνεί εδώ και χρόνια.

Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο. Είναι ο ίδιος ο Γ. Σουφλιάς που εφάρμοσε τον προδήλως αντισυνταγματικό νόμο της Βάσως Παπανδρέου να εγκρίνονται ρυμοτομικά σχέδια με υπουργικές αποφάσεις, αντί με Προεδρικά Διατάγματα. Επί της θητείας του το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε αντισυνταγματική τη συγκεκριμένη διάταξη και τον υποχρέωσε τα ρυμοτομικά σχέδια να εγκρίνονται με Προεδρικά Διατάγματα, για να γίνει έλεγχος νομιμότητας ως προς την επέκτασή τους σε δασικές περιοχές. Ήταν δηλαδή, καταγγελλόμενος από το έγγραφο των δασολόγων, αλλά και επί αυτού έκανε το κορόιδο. Η οργή του εξηγείται κυρίως με το ότι ήταν όχι μόνο έμμεσα αλλά και άμεσα καταγγελλόμενος ως δασοκτόνος και προστάτης των καταπατητών.

Φυσικά, το έγγραφο πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων. Κι ένα μήνα αργότερα ο Γ. Σουφλιάς απέδειξε ότι έπνεε μένεα κατά των δασολόγων που αγωνίζονταν να περιορίσουν τα δάση από την καταπάτηση και την τσιμεντοποίηση. Απαντώντας στις 15.6.07 σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του Περισού Ορ. Κολοζόφ, που αφορούσε άλλο θέμα, επί του οποίου υπήρχε επίσης σε εξέλιξη κόντρα του Γ. Σουφλιά με την αρμόδια Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, κόντρα που αφορούσε επίσης ζητήματα αποχαράκτηρισμού, καταπατήσεων και τσιμεντοποιήσεων δασών, δεν παρέλειψε να μπλέξει τα δυο ζητήματα και να δείξει τις διαθέσεις του, λέγοντας χαρακτηριστικά: «*Επομένως, δεν χρειάζεται να απαντήσω σε αυτές τις κατηγορίες... Αυτά βέβαια τα είπε ένας Γενικός Διευθυντής του υπουργείου Γεωργίας, ο οποίος είχε προηγήσει τότε να δώσει στις εφημερίδες τα γραπτά του, προτού τα πάρουμε εμείς. Εν πάση περιπτώσει, αυτό περεμπιπτόντως το αναφέρω*».

Αλαζονεία και κρατικός κουτσαβακισμός σ' ένα αποκρουστικό μήγμα, από τον άνθρωπο που προβάλλεται τώρα ως ο σωτήρας της Πάρνηθας.

3. Κατά τις τροποποιήσεις εγκεκριμένων σχεδίων, έχουν γίνει κατ' ουσίαν και **επεκτάσεις τους σε βάρος παρακείμενων εκτάσεων δασικού χαρακτήρα, οι οποίες έτσι οικοπεδοποιούνται και δομούνται**. Πολλές εκ των εκτάσεων αυτών είναι **αποτεφρωμένες λόγω πυρκαγιών και έχουν κηρυχθεί ως αναδασωτέες**. Παρόλα ταύτα οι Πολεοδομίες εκδίδουν οικοδομικές άδειες κατά παράβαση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και του Συντάγματος.

4. Εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια **που έχουν συμπεριλάβει εκτάσεις δασικού χαρακτήρα, ενώ δεν έχουν καταστεί έγκυρα βάσει του άρθρου 9 νόμου 999/1979, διότι δε συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της ρύθμισης αυτής (ρύθμισης που, σημειωτέον, προώθησε το τότε Υπουργείο Δημοσίων Εργων), εξακολουθούν να υλοποιούνται**. Αυτό έχει ως συνέπεια **αμιγώς δασικές περιοχές να μετατρέπονται σε αστικές εκτάσεις**.

5. Χώροι εντός σχεδίων πόλεων με συγκροτημένο πράσινο, πάρκα ή άλση, με το πρόσχημα ότι δεν απαλλο-

τρίωσαν οι ΟΤΑ τις εκτάσεις τους και παρήλθε η προβλεπόμενη εκ του νόμου δετία, **αποχαρακτηρίζονται από κοινόχρηστοι χώροι και μετατρέπονται σε δομήσιμες εκτάσεις, ενάντια σε όσα έχουν νομολογηθεί μέχρι σήμερα**. Επίσης, **πάρκα ή άλση, κατά τις τροποποιήσεις εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων, αποβάλλουν τον χαρακτήρα τους και μετατρέπονται κατά κύριο λόγο σε χώρους χρήσεων κοινωφελούς χαρακτήρα (π.χ., χώροι σχολείων, αθλητικών κέντρων κ.ά.)**

6. Σχέδια υλοποιούνται χωρίς τη γής, μ' αποτέλεσμα **ακραία οικοδομικά τετράγωνα τους να επεκτείνονται σε βάρος εκτάσεων δασικού χαρακτήρα**.

7. Σχέδια παρουσιάζουν περιμετρικά ανοικτά οικοδομικά τετράγωνα, επί των οποίων δομήθηκαν δάση και δασικές εκτάσεις, παρά την αντεθετη νομολογία, και χωρίς μέχρι σήμερα οι σχετικές οικοδομικές άδειες να έχουν ανακληθεί και να έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα θεραπείας.

8. Σχέδια έχουν αναπτυχθεί ή επεκταθεί ή μεταρρυθμιστεί μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 998/1979, σε βάρος δασών και δασικών εκτάσεων, χωρίς την τήρηση των διατυπώσεων των άρθρων 45 και 49 νόμου 998/1979, κατά ρητή δε διάταξη της παραγράφου 9 άρθρου 45 του ως άνω νόμου, δεν παραβούν έννομα αποτελέσματα. Παρόλα ταύτα υλοποιούνται και εκδίδονται οικοδομικές άδειες, θεωρουμένων από τις Πολεοδομίες ότι διέφυγαν τον ακυρωτικό έλεγχο.

9. Οικοδομικοί Συνεταιρισμοί φερόμενοι ως ιδιοκτήτες εκτάσεων που χαρακτηρίζονται δάση ή δασικές, πλην όμως δεν έχουν αναγνωρίσει ποτέ δικαιώματα ιδιοκτησίας έναντι του Δημοσίου διά της διοικητικής ή δικαστικής οδού, **κατάφεραν και καταφέρνουν με διάφορους τρόπους να διαμορφώνουν τις εκτάσεις αυτές σε τετράγωνα διαμοιράζοντας δρόμους, τους οποίους σε πολλές περιπτώσεις ασφαλτοστρώνουν και σε συνεργασία με τους οικισμούς ΟΤΑ, να τους δίνουν ονομασίες βάζοντας τους και σχετική σήμανση**. Με την **ανέγερση αυθαίρετων ή όλη δασική περιοχή δίνει την ψευδή εικόνα πλήρως οργανωμένης πολεοδομικά περιοχής**. Στις συγκεκριμένες περιπτώσεις θα πρέπει οι Πολεοδομικές Υπηρεσίες ν' απέχουν από κάθε ενέργεια που συμβάλλει στη νομιμοποίηση αυτής της έκνομης κατάστασης.

Παρακαλούμε **να λάβετε υπόψη σας τις παραπάνω επισημάνσεις, οι οποίες προκύπτουν από πραγματικά περιστατικά**, και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων σας, λαμβάνοντας υπόψη και την υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 2 νόμου 998/1979 (Α'/289), **να καθοδηγήσετε τις Πολεοδομικές Υπηρεσίες της χώρας για την αποκατάσταση της ορθότητας όπου απαιτείται και σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις**.

Οι Δ/νσεις Δασών Περιφερειών της χώρας, προς τις οποίες κοινοποιείται το παρόν, παρακαλούνται να ενημερώσουν τις Δασικές Υπηρεσίες δικαιοδοσίας τους ότι όταν διαπιστώνουν παράβαση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και του Συντάγματος, σε σχέση με τα παραπάνω ζητήματα, θα ζητούν από τις αρμόδιες Πολεοδομικές Υπηρεσίες, αναλόγως, τη διόρθωση, ανάκληση ή τροποποίηση των σχετικών πράξεων, ενημερώνοντας παράλληλα τη αρμόδια Εισαγγελική Αρχή.

Ο «άρχων του τσιμέντου» και οι «νταβατζήδες»

Με μια εκπληκτική ομοφωνία (μοναδική εξαίρεση η «Αυγή» και λιγότερο ο «ΡΙζοσπάστης») υποδέχτηκαν τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, τις εξαγγελίες της κυβέρνησης για τη σωτηρία της Πάρνηθας, που έκανε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς την περασμένη Δευτέρα. Ακόμα και συγκροτήματα που πρόσφατα συγκρούστηκαν με τον Σουφλιά («Ελευθεροτυπία») ανέκρουσαν πρύμναν και μετατράπηκαν σε ουδέτερους παρατηρητές (με θετική διάθεση και «ερωτήματα»), ενώ άλλα, που παλιότερα έκαναν πόλεμο στον Σουφλιά (συγκρότημα Αλαφούζου, ΣΚΑΙ και «Καθημερινή») έχουν από καιρό κλείσει τις «παλιές πληγές» και πλέον λειτουργούν ως αβανταδόροι του υπουργού και της κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο ότι το συγκρότημα Αλαφούζου συνεργάζεται με τους επαγγελματίες (και όχι ανιδιοτελείς εθελοντές) των «πράσινων μπίζνες», που στεγάζονται υπό το brand name «WWF», συστήνοντας «Παρατηρητήριο Πάρνηθας», στο πλευρό του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Πώς γίνεται να ξεχνιέται ο πρότερος βίος και

η έως τώρα πολιτεία του «άρχοντα του τσιμέντου», οι απόψεις που με επιμονή υποστηρίζει σχετικά με τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, το γεγονός ότι είναι ο εμπνευστής της προωθούμενης από την κυβέρνηση της ΝΔ αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος και να παρουσιάζεται σήμερα ο Γ. Σουφλιάς, αναρμόδιος και καθ' ύλην και κατ' ουσίαν για το έργο που του ανατέθηκε, ως ένας σύγχρονος «Ρομπέν των Δασών»; Η απάντηση δεν είναι

καθόλου δύσκολη. Αρκεί να δούμε ποιοι ελέγχουν τα ΜΜΕ, τι στάση κράτησε ο Γ. Σουφλιάς την εποχή της «σύγκρουσης με τους νταβατζήδες» και πόσο αρμονικά έχει συνεργαστεί μαζί τους στον τομέα των δημόσιων έργων (η πιο ισχυρή μπίζνα του ελληνικού καπιταλισμού τα τελευταία χρόνια), συνεχίζοντας το έργο του Κ. Λαλιώτη.

Η επιλογή του Γ. Σουφλιά από τον Κ. Καραμανλή για το συντονισμό του έργου «σωτηρία της Πάρνηθας», με πα-

ράκαμψη και του αρμόδιου για τα δάση Ε. Μπασιάκου και του αρμόδιου για την Πολιτική Προστασία Πρ. Παυλόπουλου (ο οποίος δεν κρύβει τη δυσσαρέσκειά του γι' αυτό), ήταν μια σοφή προεκλογική κίνηση. Τοποθέτησε τον κατάλληλο άνθρωπο στην κατάλληλη θέση. Ικανό τεχνοκράτη από τη μια και ικανό πολιτικάντη από την άλλη, με άριστες σχέσεις με εκείνους που τσιμεντοποιούν συστηματικά το περιστατικό δάσος της Αττικής και έχουν σχέδια για την «επιχειρηματική εκμετάλλευση των ορεινών όγκων». Απλά πράγματα.

Δεν είναι θέμα προσώπων, βέβαια. Δική μας πρόθεση δεν είναι ν' ανοίξουμε μέτωπο με τον Σουφλιά ως πρόσωπο. Το πρόσωπο υπεισέρχεται στην προβληματική μας, διότι επελέγη για να προωθήσει μια συγκεκριμένη πολιτική, αξιοποιώντας τις ικανότητες και τα «κονέ» του. Επομένως, οι απόψεις του και η ως τώρα πολιτική του δράση σηματοδοτούν αυτό που πρόκειται να γίνει και που η προπαγάνδα προσπαθεί να κρύψει.

Δασοκτόνα σκυταλοδρομία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

Ο νόμος 3208/2003, που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση Σημίτη με εισηγητή τον υπουργό Γεωργίας Γ. Δρυ, πολιτογραφήθηκε στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Ελλάδας ως δασοκτόνος νόμος. Ξεσήκωσε την αντίθεση της επιστημονικής κοινότητας που ασχολείται με τα δάση και το περιβάλλον, των δασολόγων του δημοσίου, μαζικών φορέων και της αντιπολίτευσης. Μαζί και της ΝΔ, η οποία έδωσε πραγματικό σόου τότε (Δεκέμβρης του 2003), αποχωρώντας από τη συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής. Σφυροκόπησαν το νόμο του Δρυ οι εισηγητές και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι της ΝΔ. Κατήγγειλαν το ΠΑΣΟΚ ότι αγνόησε και τα πανεπιστήμια και τις εισηγήσεις των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων. Κατήγγειλαν ότι είναι νόμος που στοχεύει στη μείωση των δασών και των δασικών εκτάσεων και στο βόλεμα των καταπατητών. Κατήγγειλαν πρόθεση αποχαρκτηρισμού 33,9 εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Και φυσικά, «δεσμεύτηκαν» ότι μόλις γίνουν κυβέρνηση θα φέρουν άλλο δασικό νόμο.

Δέσμευση που... τήρησαν με τον τρόπο που τήρησαν και κάποιες άλλες. Με την ανάληψη κιόλας των καθηκόντων τους από τους υπουργούς και υφυπουργούς της ΝΔ άρχισαν οι πιέσεις στους υπηρεσιακούς παράγοντες για εφαρμογή του δασοκτόνου νόμου! Για εφαρμογή του νόμου που η ΝΔ «δεσμεύτηκε» ότι θα καταργήσει! Κι ενώ όλες οι αρμόδιες Διευθύνσεις του υπουργείου Γεωργίας εισηγούνταν να αναληφθεί άμεσα νομοθετική πρωτοβουλία για την κατάργηση του άρθρου 1 και των υπόλοιπων αντισυνταγματικών διατάξεων του δασοκτόνου νόμου, ο Ε. Μπασιάκος όχι μόνο δεν ανέλαβε νομοθετική πρωτοβουλία τήρησης των προεκλογικών δεσμεύσεων της ΝΔ, αλλά προχώρησε στην

εν κρυπτώ και παραβύστω κατάρτιση μιας εγκυκλίου, χρησιμοποιώντας μόνο το στενό του περιβάλλον και όχι τους αντιδρούντες δασολόγους του υπουργείου. Ήταν μια από τις πρώτες πρωτοβουλίες του ως υπουργού (διαδέχτηκε τον Σ. Τσιτουρίδη, που πλήρωσε το ρουσφέτι του

γιου του).

Η εγκύκλιος αυτή είναι το δεύτερο μνημείο δασοκτονίας μετά το νόμο του Δρυ. Όχι μόνο καλούσε τις δασικές υπηρεσίες σε εφαρμογή αυτού του νόμου, αλλά επεξεκίνη τις δασοκτόνες διατάξεις του, οδηγώντας σε αποχαρκτηρισμό δεκάδων εκατομ-

μυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Σύμφωνα με τον δασοκτόνο νόμο, για να εκδίδουν οι δασολόγοι πράξεις αποχαρκτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων, θα βασίζονται στο νέο αντισυνταγματικό ορισμό του δάσους και στις αεροφωτογραφίες του 1945

και του 1960. Αυτό όμως θεωρήθηκε λίγο απο τον υπουργό της κυβέρνησης Καραμανλή, γι' αυτό και προσέθεσε στην κατάπτυστη εγκύκλιό του τα εξής: «Μια βιοκοινότητα χαρακτηρίζεται ως ΔΑΣΟΣ εφόσον η έκταση καλύπτεται (την 24/12/2003 ή 29/12/79?) σε ποσοστό 25% και

άνω, οινωδήποτε δασοπονικών ειδών». Το ερωτηματικό, που ετέθη μετά τις ημερομηνίες στις οποίες μπορούν να καταφεύγουν οι υπάλληλοι των Διευθύνσεων Δασών, απετέλεσε παγκόσμια πρωτοτυπία. Και μόνο αυτό είναι αρκετό για να χαρακτηριστεί η εγκύκλιος Μπασιάκου όχι μόνο δασοκτόνα, αλλά και κουρελού.

Οι δύο ημερομηνίες αναφέρονται στη δημοσίευση στο ΦΕΚ των νόμων 998 και 3208. Δίνοντας στους υπαλλήλους τη δυνατότητα επιλογής, η κυβέρνηση της ΝΔ απλούστατα διέυρνε τις εκτάσεις των δασών προς αποχαρκτηρισμό.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτή η ρύθμιση. Απαριθμούμε μερικά ακόμα σημεία του... προστάτη των δασών Ε. Μπασιάκου (και του άσου στη δημαγωγία Κ. Καραμανλή, φυσικά).

– Ο δασοκτόνος νόμος προβλέπει να εξακολουθήσουν να χαρακτηρίζονται ως δασικές εκτάσεις όλη με έκταση μικρότερη των 3 στρεμμάτων, στο βαθμό που έχουν αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση με γειτονικά δάση. Οι όροι «αλληλεξάρτηση» και «αλληλεπίδραση» έχουν σαφές περιεχόμενο στην επιστήμη. Σύμφωνα μ' αυτή, η δασοβιοκοινότητα υφίσταται σαφώς και στις περιπτώσεις εκτάσεων που φέρουν δασική βλάστηση και απέχουν μεταξύ τους κάποια απόσταση. Το πόση πρέπει να είναι αυτή η απόσταση κρίνεται κατά περίπτωση. Ηρθε, λοιπόν, η ΝΔ και προβλέπει πως αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση υφίσταται μόνο όταν εφάπτονται οι κόμεις των δέντρων του μικρού άλσους με τη μεγαλύτερη δασική έκταση. Δηλαδή, αν ένα άλσος χωρίζεται από ένα δάσος με μια άδεντρη λωρίδα πλάτους 10 μέτρων, το άλσος μπορεί να αποχαρκτηριστεί και να οικοπεδοποιηθεί! Πρόκειται για φωτογραφική διάταξη, που βολεύει αρ-

■ Αθήνη μια σκανδαλώδης απόφαση του Γ. Σουφλιά

«Δωράκι» στους «νταβατζήδες»

Εκτός από τα όσα αποκαλυπτικά γράφουμε στη διπλανή σελίδα, σχετικά με το βίο και την πολιτεία του ανθρώπου που παρουσιάζεται ως ο «σωτήρας της Πάρνηθας», θυμίζουμε και άλλη μια σκανδαλώδη παρέμβασή του υπέρ των «νταβατζήδων» και σε βάρος της προστασίας των δασών (τη σχετική αποκάλυψη είχαμε κάνει στο φύλλο μας της 16.9.2006).

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (παρ. 12 άρθρου 45 του νόμου 998/1979 και παρ. 2Β του άρθρου 13 του νόμου 1734/1987) οι ιδιωτικές κατασκευαστικές εταιρίες είναι υποχρεωμένες να καταβάλουν στις δασικές υπηρεσίες αντάλλαγμα χρήσης, όταν το οδικό δίκτυο περνά μέσα από δάση ή δασικές εκτάσεις. Τα ποσά αυτά συγκεντρώνονται στο Φορέα του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών και πηγαίνουν για την ανάπτυξη και προστασία των δασών. Θα λέγαμε πως είναι ένα ελάχιστο κοινωνικό τέλος στους μεγάλους «νταβατζήδες» των δημόσιων έργων. Εφαρμόζοντας, λοιπόν, την ισχύουσα νομοθεσία στην περίπτωση της Εγνατίας Οδού, που κατασκευάζεται από την ιδιωτική εταιρεία «Εγνατία Οδός ΑΕ», οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Δασών και Προστασίας Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας υπέβαλαν τον Οκτώβρη του 2005 στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ το ερώτημα «εάν από το νομικό καθεστώς ίδρυσης και λειτουργίας της “Εγνατίας Οδού ΑΕ” προκύπτει ότι η εν λόγω εταιρεία υπάγεται στους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 2Β άρθρου 13 νόμου 1734/1987,

ώστε να εξαιρείται της καταβολής ανταλλάγματος χρήσης για τις επεμβάσεις που πραγματοποιεί στις εκτάσεις που τελούν υπό την διαχείριση των δασικών υπηρεσιών».

Απάντηση το γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο ΥΠΕΧΩΔΕ και η απάντησή του ήταν σαφέστατη: «Σε απάντηση του τιθέμενου ερωτήματος σχετικά με το αν η εταιρεία “ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΑΕ” υπάγεται στους φορείς που αναφέρονται στην παρ. 2Β του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην πιο πάνω διάταξη και τον κανονισμό ανάθεσης και εκτέλεσης έργων της ως άνω εταιρίας, που εστώλη στα γραφεία μας, η γνώμη μας είναι αρνητική, ότι δηλαδή η ανωτέρω εταιρεία “ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΑΕ” δεν υπάγεται στους φορείς που αναφέρονται στην παρ. 2Β του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987». Σαφέστατη, λοιπόν, η απάντηση, αν και όχι πλήρης, δεδομένου ότι δεν ανέφερε θετικά αυτό που έβγαине ως αυτονόητο συμπέρασμα: η εταιρεία που κατασκευάζει την Εγνατία έπρεπε να πληρώσει αντάλλαγμα χρήσης.

Με βάση αυτή την απάντηση, η Διεύθυνση Δασών και Προστασίας Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας έκανε αυτό που από το νόμο είχε καθήκον να κάνει: έστειλε στις Διευθύνσεις Δασών των Περιφερειών από τις οποίες περνάει η Εγνατία εγκύκλιο, με την οποία τις καλούσε να ζητήσουν από την εταιρεία «Εγνατία Οδός ΑΕ» αντάλλαγμα χρήσης. Και οι Διευθύνσεις Δασών, όπως είχαν καθήκον, άρχισαν να ζητούν από την

εταιρία να καταβάλει το αντάλλαγμα χρήσης. Πλην όμως, άλλα νόμος ορίζει, άλλα αι βουλαί των «νταβατζήδων», άλλα Σουφλιάς αποφασίζει.

Το παρασκήνιο πήρε φωτιά και φυσικά κέρδισε όχι ο νόμος για την προστασία των δασών, αλλά οι νταβατζήδες. Στον υπουργό Γεωργίας ανατέθηκε να «τακτοποιήσει» το θέμα με τις δασικές υπηρεσίες. Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας μαζί με συμβούλους, κατ' εντολήν του Ε. Μπασιάκου, κάλεσαν τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες να πάρουν πίσω την εγκύκλιο, γιατί αλλιώς θα τους «παραιτήσουν». Οι πιέσεις που ασκήθηκαν και οι μεθοδεύσεις που έγιναν το διήμερο 30 και 31 Αυγούστου του 2006 δεν περιγράφονται. Καταγράφηκαν ήδη στις μαύρες σελίδες της ιστορίας του υπουργείου Γεωργίας. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες υποχρεώθηκαν να βγάλουν νέα, ανααιρετική εγκύκλιο, αλλά ταυτόχρονα εξέφρασαν τις διαφωνίες τους, καθιστώντας έτσι άκυρη τη νέα εγκύκλιο.

Συμπέρασμα: Το ελληνικό δημόσιο (δηλαδή ο φορολογούμενος εργαζόμενος) πληρώνει την κατασκευή της Εγνατίας. Ο φορολογούμενος εργαζόμενος θα πληρώνει και χοντρό χαράτσι με τη μορφή διόδων για τη χρησιμοποίησή της. Και οι «νταβατζήδες» απαλλάχτηκαν από το αντάλλαγμα χρήσης (αξίας δεκάδων αν όχι εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ), που θα μπορούσε να βοηθήσει στην τόσο απαραίτητη δασοπροστασία. Είδατε πόσο ωραία λειτουργεί το σύστημα;

Με έντονο το άρωμα εκλογών και επηρεασμένα από τη γεωγραφική θέση της Πάρνηθας (Αττική) είναι τα μέτρα που ανακοίνωσε στις 9 Ιούλη ο Γ. Σουφλιάς για την αποκατάσταση των καμένων δασικών εκτάσεων του βουνού. Οι σκοπιμότητες αυτές αποτυπώνονται και στο ύψος της δαπάνης και στην ανάθεση όλων των μελετών σε δημόσιες υπηρεσίες και όχι σε ιδιωτικές εταιρίες.

Μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2006 στην Κασσάνδρα της Χαλκιδικής, που έκαψε δασική έκταση ίση μ' αυτή που κάηκε στην Πάρνηθα, οι μελέτες δόθηκαν σε ιδιώτες και όχι σε δημόσιες υπηρεσίες, που κατά τεκμήριο είναι πιο έμπειρες και λιγότερο δαπανηρές, τόσο στη σύσταση των μελετών όσο και στην κατασκευή των αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων. Τώρα οι μελέτες ανακοινώθηκε ότι θα δοθούν στις αρμόδιες Δασικές Διευθύνσεις, γιατί η κυβέρνηση θέλει να προλάβει τον κίνδυνο, σε προεκλογική περίοδο, μετά από την πρώτη ισχυρή βροχόπτωση να πλημμυρίσουν

■ Και στην Πάρνηθα θα υπάρξουν εξαιρέσεις από την αναδάσωση

Μέτρα βιτρίνας, με άρωμα εκλογών

περιοχές με χώμα και ξύλα από την Πάρνηθα. Για τον ίδιο λόγο τα αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα στην Πάρνηθα θα κατασκευαστούν σε μία φάση, ενώ στην Κασσάνδρα αποφασίστηκε να κατασκευαστούν σε δύο.

Για την πρώτη φάση των αντιπλημμυρικών στην Κασσάνδρα θα δαπανήσουν τελικά 2,3 εκατ. ευρώ, στα οποία θα προστεθούν 1,2 εκατ. ευρώ για τη δεύτερη φάση. Όπως έχουμε ξαναγράψει, τα αντιπλημμυρικά και αντιδιαβρωτικά έργα της Κασσάνδρας παρουσίασαν αρκετά προβλήματα και με τις καθυστερήσεις στην εκτέλεσή τους η περιοχή ζει με την απειλή μιας δυνατής βροχής που θα «στείλει» ολόκληρους οι-

κισμούς στη θάλασσα. Για την Πάρνηθα ανακοίνωσαν, ότι η δαπάνη θα κυμανθεί μεταξύ 30 και 35 εκατ. ευρώ! Εδώ η κυβέρνηση της ΝΔ εμφανίζεται εξαιρετικά γαλαντόμα. Προεκλογική περίοδος γαρ.

Όπως γράφουμε σε άλλο θέμα αυτού του αφιερώματος, η χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τη συντήρηση και ανάπτυξη των δασών είναι εξαιρετικά περιορισμένη, ενώ ο υπουργός Γεωργίας αρνείται την εκταμίευση χρημάτων από τον Φορέα του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών. Το ξαναθυμίζουμε, για να μη φάει κανείς την παραμύθα που σερβίρει η κυβερνητική προπαγάνδα, περί εν-

διαφέροντος για την προστασία του δάσους και των δασικών εκτάσεων.

Για την κατεδάφιση των αυθαιρέτων ο Γ. Σουφλιάς αρχικά ανακοίνωσε, ότι θα εφαρμόσει την ισχύουσα νομοθεσία για τις επικινδύνες ετοιμόρροπες κατασκευές και στη συνέχεια, μετά από απανωτές ερωτήσεις των συντακτών, έδωσε αντιφατικές απαντήσεις. Η εξαγγελία αυτή θα μείνει στα χαρτιά και έγινε μόνο και μόνο για να κερδίσει τις εντυπώσεις ο σαρακατσάνος πολιτικός. Λέει ότι θα εφαρμόσει την έκτακτη νομοθεσία. Τότε γιατί η κυβέρνησή του είχε καταθέσει στις 15 Ιούνη, σε άσχετο νομοσχέδιο, τροπολογία για την αναστολή των κατεδαφίσεων αυθαιρέτων κτισμάτων

μέχρι να γίνουν οι δασικοί χάρτες; Γιατί δεν έγιναν, κατά τη νεοδημοκρατική περίοδο διαχείρισης του καπιταλισμού, κατεδαφίσεις παράνομων κτισμάτων για τα οποία έχουν τελεσιδικήσει δικαστικές αποφάσεις;

Σε ό,τι αφορά τις αποφάσεις για τις πράξεις αναδάσωσης, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι και εδώ θα εξαιρεθούν τμήματα δάσους και δασικών εκτάσεων. Είναι μια πάγια πρακτική και αυτής της κυβέρνησης, όπως αποδείχτηκε μετά την πυρκαγιά στη Ραφήνα τον Ιούλη του 2005.

Τέλος, θέλουμε να υπενθυμίσουμε την ξεκάθαρη δασοκτόνα θέση του Γ. Σουφλιά, την οποία δεν χάνει την ευκαιρία να υπενθυμίζει, ακόμη και σε περιπτώσεις που φαινομενικά δεν έχουν καμιά σχέση με τη δασική πολιτική της κυβέρνησης. «Η βάση "άπαξ δάσος, πάντα δάσος" είναι αυτή που δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα». Γεώργιος Σουφλιάς, Βουλή των Ελλήνων, 15.6.2007, ελάχιστες μέρες πριν την καταστροφική πυρκαγιά της Πάρνηθας.

Δασοκτόνα σκυταλοδρομία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9 ΚΕΤΟΥΣ.

– Ο δασοκτόνος νόμος προβλέπει ότι η δασική νομοθεσία δεν προστατεύει αναδασωτές και δασικού χαρακτήρα εκτάσεις, που αποδόθηκαν σε άλλες χρήσεις με πράξεις της Διοίκησης. Οι δασολόγοι επεσήμαναν στον Ε. Μπασιάκο, πως αυτές οι πράξεις της Διοίκησης πρέπει να είναι σύννομες, δηλαδή να μη παραβιάζουν τη δασική νομοθεσία. Αντί να περιλάβει μια τέτοια ρητή διάταξη στην εγκύκλιό του, αυτός επανέλαβε την αφηρημένη διατύπωση του δασοκτόνου νόμου. Έτσι, αν έχουν εκδοθεί οικοδομικές άδειες παράνομα, κατά παράβαση της δασικής νομοθεσίας, αυτές πλέον νομιμοποιούνται, όπως και κάθε αυθαίρετη κατασκευή στο εσωτερικό δασών και δασικών εκτάσεων! Επιπλέον, το νοούμενο ως εν δυνάμει δασικό οικοσύστημα στη συγκεκριμένη περιοχή της εκχέρσωσης δεν θα υφίσταται πλέον! Και αυτή η ρύθμιση αφορά δασικά «φιλέτα», στα οποία έχουν οικοδομήσει, με παράνομες άδειες των Πολεοδομιών, ακόμα και με παράνομες άδειες Δασικών Υπηρεσιών, διάφοροι μεγαλόδοξοι. Μάλιστα, δασικοί υπάλληλοι που όρθωσαν το ανίστημα τους ενάντια σε τέτοιες παρανομίες, απειλούνταν από τους μεγαλόδοξους με αγωγές, για να φοβηθούν και να υποχωρήσουν.

– Στη νομολογία έχει παγιωθεί, μέσα από αποφάσεις του ΣτΕ, ότι εκτάσεις που έχουν κηρυχθεί αναδασωτές από τα Δασαρχεία, δεν μπορούν να αποχαρακτηριστούν. Και ενώ ο δασοκτόνος νόμος δεν έκανε καμιά αναφορά σ' αυτές τις εκτάσεις, ήρθε ο Μπασιάκος με την εγκύκλιό του και διέταξε τους δασάρχες να επανεξετάσουν τις περί αναδάσωσης αποφάσεις τους υπό το πρίσμα του νέου νό-

μου! Δηλαδή, ουσιαστικά ζήτησε από τους δασάρχες να άρουν αποφάσεις για αναδάσωση περιοχών, που είχαν παρθεί ακόμα και πριν ψηφιστεί ο δασοκτόνος νόμος, ανατινάζοντας όλη τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί και ανοίγοντας το δρόμο για τον αποχαρακτηρισμό και την οικοπεδοποίηση αναδασωτών εκτάσεων.

– Ορίσε να υπάγονται στις μη δασικού χαρακτήρα εκτάσεις οι χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται στις άβατες πλαγιές βουνών, παρ' όλο που με πράξη του δασάρχη χαρακτηρίστηκαν ως δασικές. Ο χαρακτήρας μιας έκτασης που κρίθηκε με τελεσιδικη πράξη ως δασική δεν μπορεί να αναιρεθεί, όταν αυτό δεν προβλέπεται από διάταξη νόμου. Ουσιαστικά, δηλαδή, ο υπουργός του Καραμανλή παρανόμησε.

– Το ίδιο ισχύει και για τους αρχαιολογικούς χώρους, τους οποίους επίσης ο Μπασιάκος περιέλαβε στις μη δασικές εκτάσεις, ερχόμενος σε ευθεία αντίθεση με την παρ. 18 του άρθρου 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003.

■ Χιονοστιβάδα

Την εγκύκλιο Μπασιάκου, που επικύρωνε και επέκτεινε το δασοκτόνο νόμο, ακολούθησε χιονοστιβάδα αντιδασικών αποφάσεων, με κυρίαρχες τις άρσεις πράξεων αναδάσωσης, ώστε δασικές εκτάσεις να παραδοθούν στην ακόρεστη δίψα των εργολάβων και των καταπατητών. «Τσιμέντο να γίνει» ήταν η πολεμική κραυγή που ήχησε απ' άκρου σ' άκρο της χώρας. Από μια μικρή έρευνα που κάναμε τότε (τα ευρήματά της δημοσιεύσαμε στο φύλλο της 11.6.2005 της «Κ»), βρήκαμε σωρεία εισηγήσεων των Διευθύνσεων Δασών για ανακλήσεις αποφάσεων αναδάσωσης (ακόμη και περίπτωση ανάκλησης απόφασης για ανα-

Η αρμόδια Διεύθυνση Δασικών Χαρτών του υπουργείου Γεωργίας χαρακτηρίζει (με εκτενέστατη επιστημονική επιχειρηματολογία) «αναξιοπιστή» και «αντιεπιστημονική» τη μέθοδο που χρησιμοποιείται από το έργο «οριοθέτησης δασών και δασικών εκτάσεων», που προωθεί ο Γ. Σουφλιάς. Εμμέσως δε, πλην σαφέστατα, υποστηρίζει ότι αποτέλεσμα της εφαρμογής αυτής της μεθόδου θα είναι ο αποχαρακτηρισμός μεγάλου ποσοστού δασών και δασικών εκτάσεων.

Ο Γ. Σουφλιάς, σε ανύποπτο χρόνο και πριν οριστεί από τον Καραμανλή ως «ύπατος σωτήρας της Πάρνηθας», υποστήριξε ότι η μέθοδος είναι ακριβής και επιστημονική και τα περί ανιθέτου αποτελούν απλώς απόψεις ενός γενικού διευθυντή του υπουργείου Γεωργίας, ο οποίος (υπαίνχθηκε ότι) κανείται από αντιπολιτευτικά κίνητρα.

Άλλο ένα κατόρθωμα του διορισμένου «Ρομπέν των Δασών», για το οποίο θα πούμε πολλά στο επόμενο φύλλο.

δάσωση 1100 στρεμμάτων!). Το επιχείρημα στις περισσότερες απ' αυτές τις αποφάσεις ήταν γελοίο: «αποκαταστάθηκε η δασική βλάβη». Χαρακτηρίζουμε γελοίο το επιχείρημα, γιατί οι δασολόγοι αυτοί είναι έμπειροι και γνωρίζουν ότι οι πράξεις αναδάσωσης διατηρούνται και μετά την αποκατάσταση της δασικής βλάβης, προκειμένου να δρουν αποτρεπτικά για τους καταπατητές των δασικών εκτάσεων.

Οι αποφάσεις αναδάσωσης, που βγαίνουν ύστερα από μια πυρκαγιά, είναι σημαντικό όπλο προληπτικής προστασίας του δάσους, όταν οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες εφαρμόζουν τη νομιμότητα και ειδικά την απαγόρευση αλλαγής χρήσης της γης. Η κυβέρνηση της ΝΔ συνέχισε την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και στις αποφάσεις αναδάσωσης που βγάλουν οι αρμόδιοι περιφερειάρχες (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο για την περίπτωση της Ραφήνας το 2005, που μοιάζει σαν δυο σταγόνες νερό με την περίπτωση της Πεντέλης, που είχε χειριστεί το ΠΑΣΟΚ το 1998).

Υπάρχει, όμως, και ο σημαντι-

κός τομέας της προστασίας (πρόληψης) και ανάπτυξης των δασών. Θυμίζουμε εν τάχει στοιχεία που έχουν αποκαλυφθεί από παλιότερα και πρόσφατα ρεπορτάζ της «Κ».

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έδιναν για την ανάπτυξη και προστασία των δασών ισχύοντα ποσά από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ). Το 2001 η κυβέρνηση Σημίτη έδωσε μόλις 10 εκατ. ευρώ και το 2004 κατέβαλε το ποσό στα 8,5 εκατ. ευρώ. Στο αρχικό κείμενο του δασοκτόνου νόμου υπήρχε διάταξη που προέβλεπε την ενίσχυση των δασικών υπηρεσιών με 45 εκατ. ευρώ, ποσό που θα αναπροσαρμοζόταν κάθε χρόνο. Η διάταξη αυτή, όμως, που μπήκε για «εξοκάρφωμα», δεν πέρασε στο τελικό κείμενο. Την έκοψε ο τότε υπουργός Οικονομίας Ν. Χριστοδουλάκης.

Η κυβέρνηση της ΝΔ το 2005 έδωσε μέσω του ΠΔΕ μόνο 6,5 εκατ. ευρώ, τα οποία στη συνέχεια, μετά από «γκρίνια» των αρμόδιων υπηρεσιών, έγιναν 8 εκατ. ευρώ. Για το 2006 εγκρίθηκε μέσω του ΠΔΕ κονδύλι 6 εκατ. ευρώ, όταν οι υπηρεσίες ζητούσαν

10 εκατ. ευρώ. Ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003 προέβλεπε, στο πλαίσιο του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών την ίδρυση ενός «Ειδικού Φορέα Δασών», μέσω του οποίου θα χρηματοδοτούνταν οι Δασικές Υπηρεσίες για έργα ανάπτυξης και προστασίας των δασών. Ο Ε. Μπασιάκος, που τον πρώτο κύκλο μήνα της θητείας του έσπευσε να βγάλει τη δασοκτόνο εγκύκλιο, δεν... πρόλαβε να συγκροτήσει το φορέα μέσα στο 2005 και έτσι οι υπηρεσίες δεν πήραν φράγκο! Ο Φορέας ετοιμάστηκε το 2006, οι υπηρεσίες υπέβαλαν αιτήματα για έργα ύψους 4,5 εκατ. ευρώ, ο Φορέας χρηματοδοτήθηκε από τον κρατικό προϋπολογισμό με 9 εκατ. ευρώ και το αποθεματικό του ξεπέρασε τα 40 εκατ. ευρώ (έχει έσοδα από διάφορες πηγές). Όμως, ο υπουργός Γεωργίας της κυβέρνησης Καραμανλή αρνήθηκε να εγκρίνει αυτή τη δαπάνη και έτσι τα έργα δεν έγιναν! Το 2007 ενεγράφη στον Φορέα κονδύλι 9 εκατ. ευρώ, το οποίο απλώς θα επαυξήσει το αποθεματικό του. Γιατί; Γιατί ο Ε. Μπασιάκος διεμήνυσε στις αρμόδιες υπηρεσίες να μη κάνουν σχέδια και να μην υποβάλουν αιτήματα χρηματοδότησης, γιατί απλούστατα δεν πρόκειται να εγκριθούν! (Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε αναλυτικά και για το βάλτωμα της δεύτερης και τρίτης φάσης των έργων στο καμένο δάσος της Κασσάνδρας, λόγω έλλειψης κονδυλίων).

Κατά τα άλλα, περισσεύουν τα μεγάλα λόγια του Καραμανλή για το «χρέος στα παιδιά μας» και οι «δεσμεύσεις» του Σουφλιά.

■ Η... κουφή Δικαιοσύνη

Η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων

(ΠΕΔΔΥ) έκανε προσφυγή στο ΣτΕ για τη συνταγματικότητα του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 και της εγκυκλίου Μπασιάκου. Φυσικά, η κυβέρνηση δεν περίμενε να συζητηθεί πρώτα η προσφυγή της ΠΕΔΔΥ και να έχει την άποψη του ΣτΕ. Εξέδωσε εσπευσμένα τη δασοκτόνα εγκύκλιο Μπασιάκου, ώστε να τρέξουν οι διαδικασίες αποχαρακτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων. Σχολιάζοντας τότε (Νοέμβριος 2004) τα σχετικά, γράφαμε: «Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση επιδιώκει την αναβολή της συζήτησης της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ στην Ολομέλεια του ΣτΕ για μεγάλο χρονικό διάστημα, προκειμένου να δημιουργήσει τετελεσμένα όσον αφορά τον αποχαρακτηρισμό εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων».

Πέρασαν έκτοτε δύομισι χρόνια και η προσφυγή ακόμα δεν έχει συζητηθεί! Επτά είναι οι μέχρι στιγμής αναβολές και πάμε για όγδοη. Γιατί; Εσείς ενδεχομένως να γνωρίζετε την απάντηση, όταν θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές. Εισηγητής για την υπόθεση έχει οριστεί ο σύμβουλος Π. Πικραμμένος, ο οποίος -σύμφωνα με το ρεπορτάζ είναι ο εκλεκτός της κυβέρνησης για την κενή θέση αντιπροέδρου του ΣτΕ. Αν οι πληροφορίες επαληθευτούν, τότε η συζήτηση της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ, που έχει οριστεί για τον προσεχή Οκτώβρη, θα αναβληθεί και πάλι, προκειμένου να μελετήσει το φάκελο ο νέος εισηγητής που θα οριστεί. Και στο μεταξύ, η εφαρμογή των δασοκτόνων νόμου και εγκυκλίου θα συνεχίζεται κανονικά.

Όλη η περασμένη εβδομάδα πέρασε με εκατέρωθεν καταγγελίες και κονταροχτυπήματα, κυρίως μεταξύ των δυο μεγάλων κομμάτων εξουσίας και των κάθε λογής «ειδικών», σχετικά με το «αδιάβλητο» των πανελλαδικών εξετάσεων. Αφορμή ήταν τούτη τη φορά η σοβαρή καταγγελία δυο καθηγητριών από βαθμολογικό κέντρο της Θεσσαλονίκης για «διόρθωση» βαθμολογίας πάνω σε ήδη αναβαθμολογηθέντα γραπτά στο μάθημα των Αγγλικών, με ανοιχτά τα στοιχεία των υποψηφίων. Η αλλοίωση της βαθμολογίας έγινε μετά από υποδείξη της υπεύθυνης του βαθμολογικού κέντρου, η οποία επικαλέστηκε, όταν οι δυο εκπαιδευτικοί αντέδρασαν, προφορική εντολή του υπουργείου Παιδείας.

Πριν λίγο καιρό, στην αρχή των πανελλαδικών εξετάσεων, ο πόλεμος για την πρωτιά των φροντιστηρίων, με τις πλάτες κάποιων επίορκων καθηγητών της δημόσιας εκπαίδευσης, με τους οποίους οι έμποροι της γνώσης έχουν αλισβερίσια, προέκυψε το θέμα της «διαρροής» των θεμάτων, λίγα λεπτά μετά την ανακοίνωσή τους στους μαθητές, και ενώ αυτοί βρισκόταν μέσα στις αίθουσες των εξετάσεων.

Στο πρώτο σοβαρό θέμα της αλλοίωσης της βαθμολογίας, έπειτα από το μεγάλο ντόρο, ενεπλάκη και εισαγγελέας, ο οποίος μοίρασε διώξεις σε όλους -και στους εκπαιδευτικούς που υπάκουσαν στην εντολή της υπευθύνου του βαθμολογικού κέντρου και διόρθωσαν τη βαθμολογία τους-, έχοντας στα χέρια του ένα «μαγειρεμένο» πόρισμα, που προέκυψε μετά από ΕΔΕ που έκανε ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης.

Η όλη μεθόδευση δείχνει ότι καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια να βγει λάδι το υπουργείο Παιδείας και να κουκουλωθεί γρήγορα η υπόθεση. Είναι χαρακτηριστικό ότι κρατήθηκαν μακριά τα συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών και δεν κλήθηκαν

Μύθος το «αδιάβλητο» των πανελλαδικών εξετάσεων

και να καταθέσουν στην ΕΔΕ, παρόλο που οι δυο καθηγήτριες κατέφυγαν καταρχήν σ' αυτά και έκαναν την καταγγελία τους, πριν την επιβεβαιώσουν εγγράφως και στη διοικητική αρχή.

Γιατί, λοιπόν, αυτή η πρεμούρα να κλείσει το θέμα, χωρίς την εξέταση όλων των μαρτύρων, χωρίς να διερευνηθούν όλα τα γραπτά, που τη μια είναι πάνω από 100 και την άλλη μόνο 33;

Εμείς παραθέτουμε τα στοιχεία και σεις βγάλτε τα συμπεράσματά σας:

-Φέτος υπήρχε ιδιαίτερη ανησυχία του υπουργείου Παιδείας να καλυφθούν κάπως οι χιλιάδες κενές θέσεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, κυρίως στα ΤΕΙ και στις ξένες φιλολογίες, λόγω του ότι είναι προεκλογική χρονιά και η βάση του 10 είχε πέρυσι τραγικά αποτελέσματα για δεκάδες ΤΕΙ της περιφέρειας και κάποιες σχολές των ΑΕΙ, γεγονός που είχε ξεσηκώσει τις «τοπικές κοινωνίες». Η ανησυχία αυτή εκφράστηκε στην πράξη με τα ευκολότερα θέματα των πανελλαδικών. Παρόλα αυτά η αποτυχία ήταν και φέτος μεγάλη, αφού σε όλα σχεδόν τα μαθήματα το ποσοστό των υποψηφίων που έγραψε κάτω από τη βάση έφθανε το 30%, 35%, 40% και 50%. Έτσι υπολογίζεται να μείνουν και φέτος περίπου 10.000 κενές θέσεις από τις προσφερόμενες θέσεις εισακτέων (πέρυσι ο αριθμός τους άγγιξε τις 19.000). Χαρακτηριστική είναι και η καταγγελία του προέδρου της Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, Μηταφίδη, ότι «πριν ακόμα ξεκινήσει η βαθμολόγηση, είχε εντέχνως καλλιεργηθεί ατμόσφαιρα από το υπουργείο Παιδείας προς τους βαθμολογητές να επιδείξουν εφέτος "αυξημένη επιμέλεια",

ώστε να περάσουν όσοι έγραφαν κοντά στη βάση για να μην μείνουν πολλοί εκτός ΑΕΙ όπως πέρυσι».

-Η υπεύθυνη του βαθμολογικού κέντρου αποκλείεται να έπαιρνε μια τέτοια πρωτοβουλία από μόνη της, όταν μάλιστα κινδύνευε να δεχθεί καταγγελία από υφισταμένους της. Είχε λοιπόν «πλάτες» για να κάνει κάτι τέτοιο. Αυτό που βλέπουμε τώρα, με το να μην παραδέχεται η ίδια ότι επικαλέστηκε προφορική εντολή του ΥΠΕΠΘ, απαλλάσσοντάς το στην ουσία από κάθε ευθύνη και με το να μοιράζονται ευθύνες και διώξεις σε όλους, μάλλον σε κουκούλωμα της υπόθεσης μας οδηγεί. «Κράτα με να σε κρατώ, ν' ανεβούμε στο βουνό» δηλαδή.

-Σ' ένα τέτοιο λεπτό και σοβαρό ζήτημα, όπου παίζεται εν ολίγοις το μέλλον των παιδιών και όταν ο καθένας γνωρίζει το Γολγοθά που αυτά ανεβαίνουν για μια θέση στα Πανεπιστήμια, δε μπορεί κανείς να φανταστεί εκπαιδευτικούς, οι οποίοι να αλλοιώνουν βαθμολογίες αδιαμαρτύρητα, επειδή το υποδεικνύει αυτό απλά μια προϊσταμένη βαθμολογικού κέντρου, όταν μάλιστα είναι φανερό ότι κάτι τέτοιο είναι παράνομο (ακόμα και με τους δικούς τους νόμους).

Εκείνο που μπορεί να τους καταλογίσει κανείς είναι ο φόβος και η υποταγή απέναντι στην προϊσταμένη αρχή, η δημοσιούπαλληλική νοστορπία της υποταγής και όχι η σθεναρή και θαρραλέα αντίσταση ως το τέλος απέναντι σε κάθε τι προδήλως αντιλαϊκό. Όμως πόσοι είναι αλήθεια αυτοί που αντιστέκονται σήμερα στην εποχή της έντονης ατομικότητας και της απουσίας μαζικού, διεκδικητικού κινήματος;

Βγαίνουν, βέβαια, τώρα οι ιθύνοντες και ψέγουν τους εκπαιδευτικούς που υπάκουσαν τελικά στην εντολή της προϊσταμένης τους, όταν αυτή επικαλέστηκε προφορική εντολή του υπουργείου Παιδείας. Επικαλούνται μάλιστα και το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα (ΔΥΚ), λέγοντας ότι «η εκπαίδευση δεν είναι στρατός». Όμως το περίφημο άρθρο 25 του ΔΥΚ μπορεί να λέει ότι «αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή», όμως αμέσως παρακάτω λέει ότι «όταν σε διαταγή, η οποία προδήλως αντίκειται σε διατάξεις νόμων ή κανονιστικών πράξεων, διατυπώνονται επείγοντες και εξαιρετικοί λόγοι γενικότερου συμφέροντος...ο υπάλληλος οφείλει να εκτελέσει τη διαταγή». Φροντίζει δηλαδή να αναίρεσει στην ουσία την αρχική διατύπωση και να δέσει σε κάθε περίπτωση το γάδαρο (εδώ είναι ο υπάλληλος), γιατί πάντα οι παρανομίες με «λόγους γενικότερου συμφέροντος» δικαιολογούνται.

Βέβαια, όλα αυτά (το γράμμα του νόμου δηλαδή) ελάχιστα είναι γνωστά στους απλούς εκπαιδευτικούς. Εκείνο που μετράει είναι ο διάχυτος φόβος και οσφυοκαμψία απέναντι στους προϊσταμένους, πράγματα που ενισχύονται με τις γενικότερες διακηρύξεις και νομοθεσίες για «αξιολόγηση» του εκπαιδευτικού, Καθηκοντολογία και δε συμμαζεύεται από τη μια και την απουσία κινήματος από την άλλη.

-Είναι πάγια τακτική των προϊσταμένων αρχών, των αστών πολιτικών, των κυβερνώντων, να χρησιμοποιούν τη μεθόδευση των «προφορικών εντολών», οι οποίες δεν

αφήνουν ίχνη, όταν δεν βολεύει ο χειρισμός που επιλέγουν. Λίγες φορές έχουμε ακούσει το γνωστό «κύκλοι του υπουργείου», ώστε αν στραβάσει η δουλειά να αποποιηθούν κάθε ευθύνης;

Αν θα μιλούσε, λοιπόν, κανείς για ευθύνες των εκπαιδευτικών, εκείνο που θα μπορούσε να ισχυριστεί είναι ότι αυτοί δεν απαίτησαν γραπτή εντολή.

Από όλα αυτά τα κονταροχτυπήματα, που παρακολουθήσαμε με αφορμή αυτό το γεγονός, κινδυνεύει κανείς να δει το δέντρο και να χάσει το δάσος. Που είναι οι ίδιες οι πανελλαδικές εξετάσεις. Ενας σοβαρός ταξικός φραγμός που στήθηκε για να ανακόψει την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Ενας βραχνάς, που ψαλιδίζει τα όνειρα χιλιάδων νεολαίων, προερχόμενων κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τους πετά από νωρίς σε χωματερές υποκατάστατων μόρφωσης και υποαπασχόλησης.

Εδώ είναι το πραγματικό πρόβλημα, γι' αυτό και όλοι οι αστοί εκπρόσωποι έχουν πέσει με νύχια και δόντια να σώσουν την αξιοπιστία αυτού του αγριανθρωπικού θεσμού, η οποία -η αξιοπιστία- ήταν και το λαμπρό περιτύλιγμα για να γίνει αυτός αποδεκτός από τη νεολαία και την εργαζόμενη κοινωνία. Το ότι γύρω από τη φοβερή αγωνία, την υπερπροσπάθεια των παιδιών και των οικογενειών τους έχει στηθεί μια ολόκληρη βρομερή βιομηχανία εμπορίας της γνώσης, το ότι παίζονται πολιτικά παιχνίδια με βάση τα αποτελέσματα των εξετάσεων, το ότι παρατηρούνται και έρχονται στο φως κατά καιρούς διάφορα παρατράγουδα (όπως καλή ώρα τώρα) κ.λπ. είναι παρεπόμενα της ύπαρξης αυτού του θεσμού.

Γι' αυτό μια είναι μόνο η διέξοδος: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ στα Πανεπιστήμια!

Γιούλα Γκεσούλη

Σε ρόλο διαφημιστή το υπουργείο Οικονομίας

Το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών ανέλαβε να διαφημίσει τα μεταπτυχιακά προγράμματα του Κέντρου Ελευθέρων Σπουδών ALBA, που ίδρυσαν 58 επιχειρήσεις, υπό την αιγίδα του ΣΕΒ, το οποίο φιλοδοξεί να μετατραπεί και σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο, μόλις ευοδωθούν στο μέλλον οι προσδοκίες για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος (προς το παρόν, σε αυτές μπήκε πάγος μετά το μεγαλειώδη αγώνα των φοιτητών).

Η κυβέρνηση όμως δεν κρύβει την αγάπη της για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τις «υπηρεσίες» που θα προσφέρουν μέσω αυτών οι καπιταλιστές. Με έγγραφό του, το υπουργείο Οικονομικών ανέλαβε να ενημερώσει υπηρεσιακά τους υπαλλήλους του, ότι το ALBA θα χορηγήσει για το ακαδημαϊκό έτος 2007-08 ΔΩΡΕΑΝ σε στέλεχη της δημόσιας διοίκησης μεταπτυχιακές υποτροφίες. Οι καπιταλιστές κάνουν πλάτες στην κυβέρνηση και τους εκλεκτούς της υπαλλήλους (προφανώς τις δωρεάν υποτροφίες θα λάβουν τα καλά παιδιά) και αυτή με τη σειρά της αναλαμβάνει ρόλο διαφημιστή και εξασφάλισης πελατείας.

Από τα ΙΕΚ στα Πανεπιστήμια;

Σε ρόλο «λαγού» μάλλον έδρασε ο Χαράλαμπος Μπότσαρης, πρόεδρος του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ), μιλώντας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, παρουσία της Μαρίας Γιαννάκου, η οποία απέφυγε να τοποθετηθεί σε όσα είπε.

Ο Πρόεδρος του ΟΕΕΚ ζήτησε να επιτραπεί η είσοδος των αποφοίτων των ΙΕΚ στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, υπό την προϋπόθεση να «αναβαθμιστούν» τα ΙΕΚ και να συμφωνήσουν(;) τα Πανεπιστήμια (ως προς το τελευταίο, ο πρόεδρος του ΟΕΕΚ δεν τρέφει και πολλές αυταπάτες, αφού όπως ομολογεί προσδοκά στην συναίνεση κάποιου περιφερειακού Πανεπιστημίου). Περιέγραψε δε και τον τρόπο που θα μπορούσε να γίνει αυτό, με την εισαγωγή του συστήματος πιστωτικών μονάδων και την αποτίμηση των σπουδών βάσει αυτών και με την δημιουργία ενός συστήματος πανελλαδικών εξετάσεων με διαφανείς και κεντρικά ελεγχόμενες διαδικασίες. Ο πρόεδρος του ΟΕΕΚ ξέρει πολύ καλά, όπως άλλωστε και η υπουργός Παιδείας, ότι τα ΙΕΚ ουδεμία σχέση έχουν με πανεπιστημιακές σπουδές και ότι δημιουργήθηκαν ως ένα ακόμα ανάχωμα της τάσης για πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Παρόλα αυτά εισάγουν τούτη την πρόταση (προς το παρόν μόνο ο Μπότσαρης) γιατί ξέρουν ότι η Μπολόνια και πρόσφατα το Λονδίνο έχουν ανοίξει το δρόμο για τη συλλογή πιστωτικών μονάδων και από δομές που είναι εκτός της τυπικής εκπαίδευσης. Και παράλληλα, έμμεσα, κάνουν και ψηφοθηρία (ενόψει εκλογών), παίζοντας με τον πόνο και τις προσδοκίες χιλιάδων απόκληρων της εκπαίδευσης, σπουδαστών των ΙΕΚ.

Λαμόγια και Φιλιππινέζες

Δεν μας τα λέει καθόλου καλά ο (πρώην πλέον) γενικός διευθυντής του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπακωνσταντίνου. Στην αρχή δήλωνε ότι η σύζυγός του ουδέποτε εργάστηκε ως εκπαιδευτρια στον ΟΕΕΚ, αλλά ως... απουσιολόγος. Μετά, όμως, τη γύρισε την πλάκα και δηλώνει ότι η σύζυγός του προσλήφθηκε νόμιμα ως **εκπαιδευτρια**, διότι με νόμο του Γιωργάκη ως υπουργού Παιδείας (το 1996) η επαγγελματική κατάρτιση μπορεί να γίνεται και από εμπειροτέχνες. Εκείνο που δεν μας είπε, όμως, ποια ακριβώς είναι η σχέση της γυναίκας του με την Οδοντοτεχνική, την οποία (φέρεται ότι) δίδασκε σε διάφορα κρατικά ΙΕΚ.

«Το συνολικό ποσό που πήρε η γυναίκα μου ήταν 4 εκατομμύρια δραχμές, δηλαδή 12.000 ευρώ. Γι' αυτό το ποσό μιλάμε», είναι το αφοπλιστικό επιχείρημα που επιστράτευσε ως τελικό όπλο σε μια συνέντευξη-αγιογραφία στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Το ύψος του ποσού, όμως, αφορά μόνο τον ποινικό δικαστή που θα χαρακτηρίσει το βαθμό του αδικήματος και αναλόγως θα επιμετρήσει την ποινή. Από πολιτική άποψη, τα πολλά ή λίγα δεν έχουν καμιά σημασία. Τα λίγα που (λέει ότι) πήρε η γυναίκα του, το πολύ να επιβεβαιώσουν την άποψη που έχουμε για τα πράσινα λαμόγια: ότι δεν αφήνουν ούτε δεκάρα τσακιστή που να μη τη μαζέψουν.

Από την άλλη, ο καραδεξιός προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Αθήνας Γ. Κολιοκόστας σταμάτησε τις διακοπές του για να έρθει να διατάξει προκαταρκτική εξέταση για την υπόθεση. Ούτε «Φιλιππινέζα» του Παπαληγούρα να ήταν.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Ασχετο: Μια μέρα σαν την σημερινή έπεφτε η Βασίλη.

Η αστικοποίηση επιτάσσει να τοποθετείται επί πόλεως ο κάθε επιπόλαιος. Να, για παράδειγμα ο αφ' υψηλού μπουρτζόβλαχος της συμβασιλεύουσας που ουδέποτε συνδιαλέγεται με την πλέμπα, σε αντίθεση με τον άλλον, τον λαϊκό, το παιδί της πιάτσας. Βέβαια, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Μας έχουν γραμμένους στα δημαρχεία και στα νομαρχεία τους. Ωστόσο, τους έχουμε γράψει κι εμείς στα δικά μας αρχεία, στα πατρώα μητρώα μας.

Τέσσερις κορυφαίοι επιστήμονες ήρθαν για τον Χριστόδουλο, όπως και για σένα καλέ μου φορολογούμενε. Όμως ας τα αφήσουμε αυτά, γιατί θεωρούν γραφικό να μιλάς για φαί όταν εκείνοι έχουν κίολας φάει, όπως έλεγε κι ο Μπερτόδουλος (καμία σχέση με Χριστόδουλο). Τι συγκινητική η υποστήριξη του Ποντικού στην περιπέτεια της δρασκευτικής μας κεφαλής (εί-

Πα-τρέις, δρασκεία, ομοιογένεια

δες που έχουμε και τρίτο κεφάλι;! Συγκίνηση που μεγάλωσε ακόμη περισσότερο με τα λεγόμενα του νονού (έτσι τον βάπτισε ο νονός του, ο Αλεξ Αλαβέινος): «Να γίνετε σύνομα καλά, να πάτε στην αγαπημένη σας Αμοργό», είπε στον Κεραυνό. Η στήλη θα στείλει ευχές να γίνει κι αυτός καλά, να πάει στο Μαγκανάρι της Ιου. Να πάνε όλοι στις Κυκλάδες, να κάνουν κύκλο. Και ει δυνατόν ο δάμαλος να μείνει εκεί, ν' ασχοληθεί με την αλιεία, την καλαθοπλεκτική και την αγαπητή του γαστριμαργία. Ν' ανακηρύξει νέο κράτος –ω! τόσο όμορφα ουτοπικό, μα έχει ξανασυμβεί στην ψωροκώσταινασαν τον Πετρόμπεη Μαυρομυχάλη. Πάντως ο φίλος μου ο

Γιάννης δεν έχει λεφτά να πάει φέτος στην Αμοργό (το κάνει πάμπολλα χρόνια, σαν τάμα), όπως και το 46% των ελλήνων που δεν θα κάνει ούτε μια μέρα διακοπές αυτό το κωλοκαίρι, σύμφωνα με την εφημερίδα που τυπώνεται στην Τυποεκδοτική του Περισού (ποιος Ελεύθερος Τύπος ρε, για τον Ριζοσπάστη λέω). Μάλιστα διάβασα παρακάτω (είναι η δουλειά μου, εσείς να το αποφεύγετε) ότι 200.000 υπερχρεωμένα νοικοκυριά δουλεύουν για τις τράπεζες. Ημουν πολύ περίεργος να μάθω τι κάνουν τα υπόλοιπα νοικοκυριά, αλλά το άρθρο δεν το διευκρινίζει. Δε βαριέστε, έμαθα ότι η Αλέκα ήρθε στη Θεσσαλονίκη αυτή την εβδομάδα, κάτι που δεν θα ήξερα αλλιώς αφού δεν κινούμαστε στους ίδιους δρόμους ούτε καν με την μεταφυσική έννοια του όρου. Εκείνη πήγε σε χώρους εργασίας (αλίμονο στους άνεργους) και μίλησε σε Τούμπα και Πολίχνη, πάντα κοντά στη φτώχεια, πάντα κοντά στον λαό.

Εμείς οι άεργοι αργόσχολοι (αντιγράψω λόγια που ακούστηκαν σε κάποιο δικαστήριο) διαβάζουμε πολλές εφημερίδες που βρίσκουμε παρατημένες σε καφενεία (σε ρεμπετάδικα δεν υπάρχουν, δυστυχώς). Τι υπεύθυνα τα λόγια της Βούλας Πατουλίδου στην Μακεδονία! Τι ωραία λόγια, τι λαϊκός οίστρος, τι διαπιστευτήρια! Πείτε μου τι συμβαίνει, να γράψω κι εγώ ό,τι γράφουν όλοι, να προσδέσω τη γνώμη μου. Η πόνητα –σαν το νομάρχη-δρομέας του πυρηνικού κύταρου της καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ, το αθλητικό κώσημα της τοπικής αυτοδιοίκησης, συνεχίζει να τρέχει! Τώρα πια για το σύστημα παραγωγής κι ανάδειξης προσώπων κι –αλίμονο- αυτή τη φορά αν δεν σκοντάψει κανείς, έχουμε τις θεμιτές τρικλοποδιές.

Κάπνισε και τσιγαράκι στο πατριαρχείο η Ντόρα! Γουάου, ο ορισμός της ειδήσεως! Πάντα ήθελα να καπνίσω στο πατριαρχείο –εοχάτως δέλω να ουρήσω και σε τουαλέτες ανδρών- και να κάνω πολλά τέτοια απαγορευμένα, η κομπλεξικιά. Όμως τώρα άλλο θέλω να ρωτήσω: Γιατί όποτε κι αν τη δεις, δείχνει πάντα σα να έχει μόλις ξυπνήσει; Σε αντίθεση με την Βάσω Παπανδρέου, που πάντα είναι σαν έτοιμη να πάει για ύπνο. Τα δύο άκρα αντίθετα, οι δύο θηλυκοί πόλοι της πολιτικής.

Νέο βιβλίο με ολίγη –έως πολλή- τσοντίτσα για τον υποδιοικητή Μάρκος. Ερωτικό μυθιστόρημα με καυτές φωτογραφίες! «Νύχτες φωτιάς και αγρύπνιας» είναι ο τίτλος του που δεν αναφέρεται στην επανάσταση αλλά στην ψιλή μας το χαβά, η οποία έχει κι αυτή τις ανάγκες της. Ο υποδιοικητής δήλωσε στον «Guardian» ότι είναι σίγουρος πως το βιβλίο θα μοσχοπουλήσει (από πού αντλεί τη σιγουριά; Μήπως ξέρετε εσείς, νονέ του νονού; Τι λένε τα καλόπαιδα με τα χρώματα και τις ντουνούτες, έχουμε τίποτε ενδείξεις;) και τα έσοδα θα πάνε σε πρόγραμμα υγειονομικής περίθαλψης στην Τσιάπας.

Μ' έπρηξε η συντρόφισσα Μαλβίνα –που νταραβερίζεται με τη νέα γενιά και τους πάλοι ποτέ ποιμένες της- να πάμε στην Ιβιγένεια εν καυλίδι. Να πάω να δω την Καριοφυλλιά, αντί να μου πει για κα'να καρυσόφυλλι. Δηλαδή, ν' αφήσουμε τον καναπέ, το αρκουδίσιο και την ηλεκτρική μασαζιέρα (βλέπε προηγούμενο Κοντρόφυλλο) και να πιάσουμε τα μετεωρολογικά και τι γίνεται αν δεν φυσάει (αν φυσάει, ξέρουμε όλοι καλά τι γίνεται).

Ας βοηθήσουμε όλοι την WWF που προάγει την εθελοντική εργασία με τη συνεργασία της Coca Cola.

Κοκκινσκομφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

Κοροϊδία και ΜΑΤ

Μήνες τώρα τους κοροϊδεύουν ο Σιούφας και η διοίκηση της ΔΕΗ τους κατοίκους των χωριών Αγίος Δημήτριος και Ρυάκι στην Κοζάνη. Πάει ένας χρόνος από τότε που «δεσμεύτηκαν» να προσλάβουν 60 άνεργους νέους στη ΔΕΗ και φυσικά η «δέσμευση» ξεχάστηκε. Αλλωστε, η πολιτική της ΔΕΗ δεν είναι να προσλαμβάνει προσωπικό η ίδια, αλλά να δίνει τις δουλειές στους εργολάβους με τα εξουτελιστικά μεροκάματα και τις μεσαιωνικές εργασιακές συνθήκες. Το ότι στις περιοχές τους δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα αγροτικής παραγωγής (λόγω της ρύπανσης) δεν έχει καμιά σημασία για την αναπτυξιακή λογική της κυβέρνησης και της ΔΕΗ. Ας γίνουν εσωτερικοί μετανάστες.

Αγανακτισμένοι από τον πολύμηνο εμπαιγμό οι κάτοικοι των δυο χωριών αποφάσισαν να δράσουν. Κατέλαβαν τον ταινιόδρομο και απέκλεισαν την πύλη ενός από τα εργοστάσια της ΔΕΗ. Επειδή η μαύρη προπαγάνδα περί κινδύνου μπλακ άουτ δεν έπιασε, η

κυβέρνηση έστειλε εναντίον τους τα ΜΑΤ. Και πάλι όμως δεν μάσησαν. Αντιστάθηκαν, συγκρούστηκαν, οι μπάτσοι δεν πέρασαν, η πύλη δεν άνοιξε. Και τότε μπήκαν στη μέση τα μεγάλα μέσα. Η κυβέρνηση διαμήνυσε μέσω της νομαρχίας ότι ο γενικός γραμματέας

του υπουργείου Ανάπτυξης Ν. Στεφάνου θα δεχτεί αντιπροσωπεία των κατοίκων στις 20 Ιούλη. Και οι κάτοικοι έλυσαν τον αποκλεισμό, υποκύπτοντας για μια φορά ακόμη στην προστυχιά των πολιτικών των.

Αυξήσεις ΦΠΑ στην ημερήσια διάταξη

Η αύξηση των έμμεσων φόρων, προκειμένου να στηριχτεί η δημοσιονομική πειθαρχία, όπως απαιτούν οι τραπεζίτες και οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών, είναι μια από τις προτεραιότητες της Πορτογαλικής Προεδρίας της ΕΕ. Μπορεί ο Σαρκοζί να απαιτήσει εκβιαστικά και να πήρε την εξαίρεση της Γαλλίας από τις απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας, αυτό όμως δεν ερμηνεύτηκε από κανέναν στην ευρωζώνη ως έναρξη χαλάρωσης της δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Αλλωστε, ο συνασπισμός χριστιανοδημοκρατών-σοσιαλδημοκρατών στη Γερμανία άνοιξε πρώτος το χορό, αυξάνοντας τον ΦΠΑ από 19% σε 21%. Και είναι η Γερμανία που πιέζει να παρθούν τέτοιες αποφάσεις και στις υπόλοιπες χώρες μέλη, προκειμένου να εξασφαλιστούν πρόσθετοι πόροι στους κρατικούς προϋπολογισμούς και να ισοσκελιστούν αυτοί μέχρι το 2010, όπως έχουν συμφωνήσει οι ηγέτες της ΕΕ.

Η κυβέρνηση Καραμανλή

διαφεύγει ότι μελετά κάτι τέτοιο. «Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση να αυξηθεί ο συντελεστής του ΦΠΑ από τα οποία βρίσκεται σήμερα», δήλωσε στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής ο υφυπουργός Οικονομικών Α. Μπέζας. Όμως, σε μια προεκλογική περίοδο καμιά κυβέρνηση δεν ανακοινώνει αύξηση φορολογίας, ιδιαίτερα της έμμεσης. Μήπως την προηγούμενη φορά (Απρίλης 2005) είχαν ανακοινώσει εκ των προτέρων την κατά μία μονάδα αύξηση των συντελεστών του

ΦΠΑ; Εκείνο που πρέπει να δούμε είναι η συνεχής επανάληψη από τον Αλογοσκούφη της δέσμευσης έναντι των Βρυξελλών για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό το 2010. Μια δέσμευση που προϋποθέτει σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία, βασικό στοιχείο της οποίας αποτελεί η αύξηση των έμμεσων φόρων, αφού πρόσθετες πηγές εσόδων δεν υπάρχουν και η αναπτυξιακή άνοξη του ελληνικού καπιταλισμού ήδη άρχισε να ενταλνεί τη δυναμική της.

Εχεις λεφτά; Γιατρεύεσαι!

Τα βλαστοκύτταρα ομφάλιου λώρου αποτελούν ελπίδα για τη θεραπεία μιας σειράς σοβαρών ασθενειών, μεταξύ των οποίων οι νόσοι Αλτσχάιμερ και Πάρκινσον, σοβαρές καρδιοπάθειες, λευχαιμία, νεοπλασματικές νόσους, αιματολογικές διαταραχές κ.ά., όπως λένε οι γιατροί. Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί διεθνώς περισσότερες από 6.000 μεταμοσχεύσεις βλαστοκυττάρων σε συμβατούς δότες. Παρήγορο μήνυμα από τη διεθνή ιατρική κοινότητα, θα 'λεγε κανείς. Δεν είναι, όμως, έτσι. Αυτές οι πρωτοποριακές θεραπείες ελέγχονται ασφυκτικά από μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και απευθύνονται μόνο στα χοντρά πορτοφολία.

Περίπου 100 τράπεζες βλαστοκυττάρων λειτουργούν σε όλο τον κόσμο και κάθε χρόνο συλλέγουν περίπου 1.000.000 βλαστοκύτταρα. Κάποιος που έχει φράγκα, μπορεί να αποθηκεύσει βλαστοκύτταρα για οικογενειακή χρήση σε μία απ' αυτές τις τράπεζες, όπως λένε οι γιατροί. Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί διεθνώς περισσότερες από 6.000 μεταμοσχεύσεις βλαστοκυττάρων σε συμβατούς δότες. Παρήγορο μήνυμα από τη διεθνή ιατρική κοινότητα, θα 'λεγε κανείς. Δεν είναι, όμως, έτσι. Αυτές οι πρωτοποριακές θεραπείες ελέγχονται ασφυκτικά από μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και απευθύνονται μόνο στα χοντρά πορτοφολία.

Και κάποιος που δεν έχει λεφτά; Αυτός μπορεί να... παρηγορηθεί με την ελπίδα ότι στη μετά θάνατον ζωή θα έχει καλύτερη τύχη. Τα κρατικά συστήματα υγείας δεν έχουν ασχοληθεί καν μ'

αυτόν τον σύγχρονο κλάδο της ιατρικής επιστήμης.

Για παράδειγμα στη χώρα μας δεν υπάρχει καν νομικό πλαίσιο, δεν υπάρχει έρευνα, δεν υπάρχει κρατικό ενδιαφέρον. Το κενό έρχεται να καλύψει ο ιδιωτικός τομέας υγείας, που είναι ένας από τους πιο γοργά αναπτυσσόμενους καπιταλιστικούς κλάδους τα τελευταία χρόνια, χάρη στην προϊούσα εξαθλίωση του ΕΣΥ. Ο όμιλος ΥΓΕΙΑ-ΜΗΤΕΡΑ-ΛΗΤΩ ανακίνησε σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τρίτη τη συνεργασία του με την New England Cord Blood Bank, μια από τις μεγαλύτερες τράπεζες βλαστοκυττάρων στις ΗΠΑ, και τις εταιρίες «Ευρωσύμβουλοι ΑΕ» και Minmax Health Ltd την ίδρυση εταιρίας απο-

θήκευσης βλαστοκυττάρων με την επωνυμία «Stem-Health SA», που θέτει ως στόχο τη δημιουργία ενός διεθνούς δικτύου τραπεζών βλαστοκυττάρων σε 23 χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής. Οι Αμερικανοί επέλεξαν προφανώς έναν ελληνικό όμιλο γιατί μπορούν να τον ελέγξουν απόλυτα, ώστε μέσω αυτού να «χτυπήσουν» αγορές σε μη αναπτυγμένες χώρες, εισπράττοντας ταυτόχρονα παχυλές επιχορηγήσεις από τα ευρωπαϊκά προγράμματα και το ελληνικό κράτος.

Ιατρικές μπίζνες από τη μια και θεραπείες μόνο για πλούσιους από την άλλη. Αυτοί θα απολαύσουν πρώτοι τα πλεονεκτήματα των νέων θεραπειών.

■ Το <<Κουαρτέτο>> του Χάινερ Μίλερ από τον Ρόμπερτ Ουίλσον

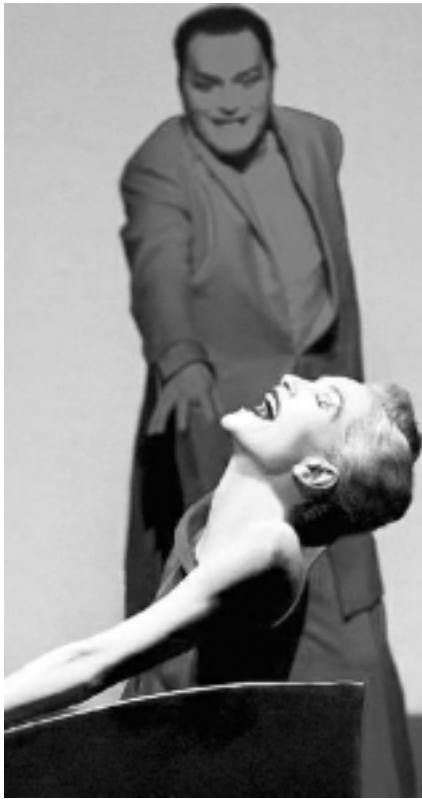
Επικό θέατρο του 21ου αιώνα

Ναι, αυτό είναι θέατρο! Αυτό είναι το επικό θέατρο του 21ου αιώνα. Ένας αμερικανός σκηνοθέτης, με ένα γερμανικό έργο και έναν γαλλικό θίασο μας πρόσφερε τη μακράν καλύτερη παράσταση των τελευταίων χρόνων. Μια παράσταση που συνεχίζει επάξια το δρόμο που άνοιξαν οι γερμανοί εξπρεσιονιστές στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και συνεχίσε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ, πραγματοποιώντας μια ολοκληρωμένη τομή στον ίδιο τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε το θέατρο (το «Κουαρτέτο» του Χάινερ Μίλερ, σε σκηνοθεσία-σκηνογραφία-φωτισμούς του Ρόμπερτ Ουίλσον παρουσιάστηκε για έξι παραστάσεις στο θέατρο «Ολύμπια», στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών).

Εν αρχή ην ο λόγος. Ο λόγος του μαρξιστή Χάινερ Μίλερ (1929-1995), μαθητή και συνεχιστή του έργου του Μπρεχτ στο «Μπερλίνερ Ανσάμπλ». Παίρνοντας 20 σελίδες από το επιστολογραφικό μυθιστόρημα του Λακλό (γραμμένο τις παραμονές της Γαλλικής Επανάστασης) «Επικίνδυνες σχέσεις», ο Μίλερ δημιουργεί ένα έργο-μαχαιριά για τον τρόπο που αναπτύσσονται οι σχέσεις των δυο φύλων στις ταξικές-εκμεταλλευτικές κοινωνίες. Εκείνο που δίνει συνεχώς το παρών στο «Κουαρτέτο» δεν είναι οι ήρωες του Λακλό. Αυτοί προσφέρουν απλώς ένα σχηματικό υλικό (ο Μίλερ έχει δηλώσει ότι μόνο διαγωνίως είχε διαβάσει το μυθιστόρημα). Οδηγός του μαρξιστή Μίλερ είναι το περίφημο έργο του Ενγκελς «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους», που όποιος το 'χει διαβάσει αισθάνεται συνεχώς, στη διάρκεια της παράστασης, ότι βλέπει την απόδοσή του με τα μέσα της θεατρικής τέχνης. Είναι αυτό που δεν κατάλαβαν οι αμόρφωτοι ή μισομορφωμένοι που αρθρογράφησαν κατά κόρον στον ελληνικό Τύπο για το έργο, γράφοντας απίστευτες παπαριές, του τύπου «η αιώνια πάλη των δύο φύλων»! Αντίθετα, το κατανόησε απόλυτα ο Ρόμπερτ Ουίλσον, που έδωσε στα δυο πρόσωπα του έργου μορφές βαμπίρ, κολλύπτοντας έτσι τη διαχρονικότητα που θέλει ο Μίλερ (ο συγγραφέας γράφει τη σκηνική ένδειξη «Σαλόνι πριν από τη Γαλλική Επανάσταση» και προσθέτει μια δεύτερη: «Μπούνκερ μετά τον τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο»).

Όλο το έργο είναι ένας ανελέητος αποκαλυπτικός διάλογος ανάμεσα στη μαρκησία Μερτέιγ και τον υποκόμη Βαλμόν. Ένα παιχνίδι σεξ και εξουσίας, στο οποίο κυριαρχούν το συμφέρον και η ποταπότητα. Οι ερωτικές σχέσεις με τα πάθη και τη ρητορική τους απογοymνώνονται, ξεσκίζονται, απομυθοποιούνται και μαζί τους ξεσκίζονται βασικά στοιχεία της κυρίαρχης ιδεολογίας (σε πρώτο πλάνο της θρησκείας και του τρόπου με τον οποίο αυτή αντιμετωπίζει τον έρωτα και το ανθρώπινο σώμα, ηθικολογώντας υποκριτικά και γεμίζοντας τους ανθρώπους με ενοχές και συμπλέγματα).

Ο Μπομπ Ουίλσον είναι αυτός που έβγαλε τον Χάινερ Μίλερ από το στενό ανατολικογερμανικό πλαίσιο, τον γνώρισε στο κοινό της Δύσης και τον έκανε παγκοσμίως γνωστό σαν τον σημαντικότερο θεατρικό συγγραφέα του τέλους του 20ού αιώνα. Αν και πεσιμιστής ως προς τις προοπτικές της επαναστατικής διαδικασίας (και πώς να μην είναι εκεί που

ζούσε και εργαζόταν), ο Μίλερ δεν παрекκλίνει από τις αρχές της μαρξιστικής κριτικής της αστικής κοινωνίας. Στο «Κουαρτέτο» αυτή η κοινωνία ανατέμνεται με χειρουργική ακρίβεια σε μερικές από τις βασικές πτυχές της ιδεολογίας της και έρχεται στο φως η σαπίλα, ο καρκίνος που κατατρώνει τα σωθικά της («Καρκίνε, έρωτά μου», επαναλαμβάνει μονότονα η Μερτέιγ στην τελευταία ατάκα του έργου, καθώς απομακρύνεται κρατώντας μια γόβα στο χέρι). Εχοντας αυτό το σπουδαίο κείμενο σαν βάση, αποφασισμένος να μην το προδώσει ούτε στο ελάχιστο, ο Ουίλσον έστησε το δικό του σκηνικό σύμπαν, με βάση την άποψη που έχει για το μιλερικό έργο: «Τα κείμενά του είναι δυνατά κι ανθεκτικά. Μπορείς να τ' ανεβάσεις στη μέση ενός δρόμου ή στο φεγγάρι, ακόμη και σε μια πσιόνα του Χόλγουντ. Αντιστέκονται σαν πέτρες ή σαν ποιήματα».

Το σκηνικό σύμπαν του Ουίλσον χρησιμοποιεί όλες τις τέχνες και τα πιο σύγχρονα τεχνικά μέσα (όπως ακριβώς ήθελε ο Μπρεχτ το επικό θέατρο). Λιτό, αφαιρετικό και ταυτόχρονα επιβλητικό το σκηνικό, με ελάχιστα έπιπλα, διαγώνια χωρισμένο από ένα ριντό που στέλλεται και διαστέλλεται ανάλογα με τη σκηνή και με κυρίαρχο το ρόλο των φωτισμών, δημιουργεί, μαζί με την κίνηση των ηθοποιών, μια διαδοχή από «ταμπλό βιβάν» που αποκαλύπτουν την ενασχόληση του δημιουργού με τα εικαστικά. «Μάλλον ήθελε να γίνει ζωγράφος», έλεγε για τον Τεξανό φίλο του ο Μίλερ. «Με αυτό τον στόχο χρησιμοποιούσε και το θέατρο, όπως και τα άλλα μέσα που διέθετε: για να ζωγραφίσει εικόνες. Και κάτι ακόμη, που τον είχε σημάδεψει. Μια πολύ μοναχική παιδική ηλικία. Γι' αυτό έπαιζε. Κι έπαιζε αληθινά, όπως ένα παιδί, με το θέατρο και τους ηθοποιούς. Τον χαρακτηρίζει επίσης μια δημοκρατία της αισθητικής. Μια ισότιμη αντιμετώπιση όλων των στοιχείων που απαρτίζουν τη θεατρική παράσταση».

Ο Μίλερ δεν είχε κανένα πρόβλημα να δεχτεί την προσθήκη τριών βουβών ρόλων από τον Ουίλσον. «Γιατί πέντε ηθο-

ποιοί;» είχε ρωτήσει ο συγγραφέας. «Γιατί είναι κουαρτέτο», του απάντησε ο σκηνοθέτης. Και ξεκαρδίστηκαν στα γέλια. Όμως, η προσθήκη των τριών βουβών ρόλων δεν έγινε για να «μπαζώσει» την παράσταση. Ένας μισότρελος γέρος, που εκφράζει το παρελθόν, κι ένα ζευγάρι πανέμορφων νεαρών χορευτών (αγόρι και κορίτσι), που εκφράζουν το μέλλον, εξαφάνισαν τον υπέρπροντα πεσιμισμό του Μίλερ και πρόσφεραν τη βάση για αισιόδοξες σκέψεις από τον θεατή.

Βασικό ρόλο στην παράσταση του Ουίλσον διαδραματίζει η μουσική (Μικαέλ Γκαλασό), που συνοδεύει όλο το έργο και παίζει ρόλο στην εξελίξη του, καθώς ήχοι συνοδεύουν κοφτές κινήσεις των ηθοποιών και αλλού «ντουμπλάρουν» τις ατάκες τους (ο απόλυτος συγχρονισμός ήταν ένα μικρό θαύμα). Όμως, η παράσταση του Ουίλσον στηρίχτηκε στον τρόπο κίνησης των ηθοποιών. Έναν τρόπο «αποστασιοποιητικό» στην ακραία εκδοχή του όρου. Με κινήσεις σπασμαδικές, που θύμιζαν κινήσεις μαριονετών, οι οποίες εναλλάσσονταν με κινήσεις χορού, είδαμε ένα θέατρο όχι στηριγμένο φορμαλιστικά στη σωματική κίνηση (όπως π.χ. το θέατρο του Τερζόπουλου), αλλά στο οποίο η έντονα στιλιζαρισμένη σωματική κίνηση υπηρετούσε το λόγο με τρόπο που τον αναδείκνυε σε κυρίαρχο στοιχείο της παράστασης. Ακόμα και οι μη γαλλομαθείς (όπως ο υπογράφων), όντας αναγκασμένοι να διαβάζουν τις γρήγορα εναλλασσόμενες ατάκες στους υπέρτιτλους, από μια θέση εντελώς άβολη (αγκύλωση αυχένα κοντέψαμε να πάθουμε) δεν χάσαμε ούτε στιγμή την επαφή με το λόγο, παρά τα εντυπωσιακά σκηνικά στοιχεία που τραβούσαν την προσοχή.

Η παράσταση, όμως, δεν θα ήταν τίποτα, αν ο δημιουργός της δεν είχε στη διάθεσή του «τα απόλυτα εργαλεία». Την Ιζαμπέλ Ιτέρ (Μερτέιγ) και τον Αριέλ Γκαρσία Βαλντές (Βαλμόν). Την πρώτη τη γνωρίζαμε από τον κινηματογράφο, αλλά δεν φανταζόμασταν πως μπορεί να παίξει έτσι στο θέατρο. Ο δεύτερος μας ήταν άγνωστος και ως όνομα. Στο τέλος υποκλιθήκαμε στο τεράστιο ταλέντο και των δύο και χειροκροτήσαμε με θαυμασμό και συγκίνηση το σκηνικό άθλο που επιτέλεσαν. Επαιζαν με όλο τους το σώμα, χωρίς ούτε στιγμή να χάσουν την αυτοκυριαρχία τους, χωρίς έστω ένα λαθάκι, που θα ήταν απόλυτα δικαιολογημένο σε μια παράσταση με τέτοια σωματική και πνευματική καταπόνηση. Εναλλάσσονταν με την ταχύτητα που απαιτεί το έργο του Μίλερ στους ρόλους της Μερτέιγ και του Βαλμόν, αλλά και των δυο γυναικών που συμπληρώνουν το κουαρτέτο χωρίς να εμφανίζονται (άλλο ένα μεγαλοφυές εύρημα του γερμανού δραματουργού, που εξαφανίζει τα όρια ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες της κυρίαρχης τάξης, δείχνοντας τη σαπίλα και των δύο φύλων), «φτύνοντας» συνεχώς στη σκηνή υποκρισία, μίσος, σαδισμό, ανθρωποφραγία, καιροσκοπισμό, ακρόεστη δίψα για ηδονές και εξουσία. Θαυμάσιοι στους βωβούς ρόλους με τη συνεχή κίνηση οι Ρέιτσελ Εμπερχαρτ, Φιλίπ Λεμπρέ και Μπενουά Μαρεσάλ. Θα το πούμε ευθαρσώς: στα 35 περίπου χρόνια που παρακολουθούμε θέατρο, τέτοια παράσταση δεν έχουμε ξαναδεί.

ΔΗΜ. ΝΑΤ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Τρέξτε γοργά λεβέντες μου κι ακούστε τα μαντάτα να πέσετε απ' τα σύννεφα και να συγκλονιστείτε. Διάλεξα μέρα σαν κι αυτή που 'πέσε η Βαστίλη να επισημάνω το τρανό, το μέγα που συνέβη να κουφαθείτε ούλοι σας σαν μάθετε τα νέα. Η δεξιά λαβώθηκε κι αίμα ποτάμι τρέχει! Δεν ήταν από χέρι σχτρού, δεν ήταν από βόλι. Καθίστε και προσέξτε, κρίνετε και σκεφτείτε: Ο,τι δεν καταφέρανε χρόνοι και συγκυρίες κατάφερε ο Byron μέσα σε μια θητεία!

Τι 'ταν αυτό ρε ούπστη μου, τέτοια πανωλεθρία ούτ' ο ΕΛΑΣ κατάφερε, ούτ' οι καπεταναίοι. Ούτε ο Αρης μπόρεσε τόσο κακό να κάνει όσο ο Byron, σύντροφοι, στις δεξιάς τα σπλάχνα. Πάει το παραδικαστικό, πάν' και τα δομημένα Βαβύλης και Μαντούβαλος, Ηλία, κοριοί, Γιοσάκης, όλα ωχριούν στου Byron μπροστά την καταιγίδα. Σάρωσε σαν τη λαίλαπα, τα 'κανε όλα λίμπτα μέχρι και μες στις Πάρνηθας τ' αποκαΐδια ήταν όποιο λιθάρι και να δεις, ο Byron από κάτω να κελαηδάει ελληνικά, αρχαία μα και νέα και ν' ανεβάζει τη γαλάζια, νέα τραγωδία. Έτσι έφερε τη δεξιά στο μαύρο της το χάλι.

Τρεις χρόνους τώρα πολεμάει με τους κουκουλοφόρους με ξωτικά και μάγισσες, γκαζάκηδες και άλλους κι όλο του βγαίνει ένα "αχ", μια "φυλακή – θητεία" λέει κι αρχαιοελληνικά και σπάει πλάκα ο κόσμος. Ο κόσμος που τον στρίμωξαν μπροστά στα παραθύρια με σιδεριές αράτσες και με βαριά αλυσίδα για να κοιτά τα σούργελα, να βλέπει τους αρίστους να φτύνουνε από ψηλά κι αυτός να λέει «βρέχει».

Ω έπεα πτερόεντα, ω απύθμενος σοφία χαίρετε αρχαία χορικά και του Πινδάρου λόγοι γεια σας κωμικοτραγικοί, γεια σας και αυλητρίδες γεια σας και του συστήματος πιστές θεραπαινίδες που 'σαστε πάντα πρόθυμες να κάνετε μαλάξεις σαν έρθει η ώρα η κακιά, η δύσκολη η ώρα. Ο Byron λυσομανά, τραβάει το σπαθί του στ' αφτιά του τηλεθεατή όλα σπουδαία μοιάζουν μα κατά βάθος ξέρουμε κι εμείς αλλά κι εκείνος: στου Καραγκιόζη τον μπερντέ, περάστε, πάρτε κόσμε...

Αντρα, μούσα μοι ένεππε, λεβέντη και ασίκη που καβαλούσε μηχανές δίχως γιογιό να βάνει την ώρα που εξ άμβωνος θεσμονομοθετούσε κι ως οι αρχαίοι ζήταγε υποταγή στους νόμους. Και μοναχός πολέμαγε για του στραβού το δίκιο κατά των ανεμόμυλων με θάρρος ξιφουλκούσε για ένα πουκάμισο αδειανό, για μία Δουλτσινέα, για ένα καμμένο ΑΤΜ, δυο πράσινα σταράκια. Την μία μέρα πρόσταζε "φέρ'τε μου έναν γκαζάκιο" την άλλη έπεφτε ξανά στη γκάφα την μεγάλη την τρίτη την μακρύτερη μπάλωνε τα σκισμένα κι ολημερίς μουρμούραγε "γύρω μου έχω αχρείους".

Τι Κουφοντίνας και Ξηρός, τι δεκαεφτά και ΕΛΑ ποια Αντιπληροφόρηση και απαλλοτριώσεις, ποια τηλεχειριστήρια, τι σαρανταπεντάρια, σφραγίδες, γραφομηχανές, τι Πάρκινσον και Άννα; Όλα ωχριούν στου Byron μπροστά το μεγαλείο και με βαθιά υπόκλιση του βγάζουν το καπέλο. Ο άνθρωπος μονάχος του είναι εφτά Αλ Κάιντα μόνος κονιορτοποιεί κράτος και πολιτεία.

Γεια σου λεβέντη Byron, γεια σας και σας «αχρείο» πουστήνετε θεατρικά και φαρσοκωμωδίες δίχως επιχορήγηση από τον Βουλγαράκη. Γεια σας Βαν Φλιτ και πραιτόρες, εδώ είν' ο στρατός σας μον' φυλαχτείτε απ' αυτό που έρχεται κατόπι γιατί θα τσουζι, θα πονεί, θα σας ανταποδώσει τον πόνο και το τσουζιμο τόσων χρόνων και βάλε. Χαίρετε θίασοι λαμπροί, της γκλαμουριάς μπουλούκια τηλεαστέρες της λαμπρής τηλεδημοκρατίας. Γεια σας λεβέντες άξιοι, γεια σας ηθοποιάρες.

Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπλιαχ

Τρεις γάμοι και μια κηδεία

✓ Η στήλη στο τέλος του περσινού πρωταθλήματος είχε πάρει σαφή θέση υπέρ της παραμονής του Ηρακλή στη Σούπερ Λίγκα. Οι εξελίξεις δυστυχώς δεν δικαιώσαν την επιλογή μας και οι κυανόλευκοι βρίσκονται ένα βήμα πριν την διάλυση και τον υποβιβασμό στην 4η κατηγορία. Η διοίκηση του Σπτανουδάκη έχει αφήσει την ομάδα στην τύχη της και ενδιαφέρεται μόνο για την προσωπική της σωτηρία, προσπαθεί να βρει κάποιον «ανιδιοτελή εργάτη» για να του παραχωρήσει την ΠΑΕ (τύπου Μορίδη) και ταυτόχρονα «καίει» κάθε αξιόπιστη λύση που θα μπορούσε να βγάλει την ομάδα από το αδιέξοδο. Η κατάσταση, μετά το ναυάγιο της πρωτοβουλίας του Αντώνη Ρέμου, έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο και οι οπαδοί της ομάδας ξέσπασαν επί δικαίων και αδικιών, καίγοντας τα γραφεία της ΠΑΕ.

Τα δρώμενα στον Ηρακλή αντανακλούν την εικόνα του ελληνικού ποδοσφαίρου, το οποίο κυβερνιέται από την λογική της αρπαχτής και τα κάθε λογής λαμόγια που προσπαθούν να κωνομήσουν από το άθλημα. Οποιοσ «επιχειρηματίας» θέλει, με μια απλή δήλωσή του για το μεγαλείο της ομάδας, αναλαμβάνει τις τύχες της με τη βοήθεια και τη στήριξη του υπέροχου λαού της, ο οποίος θα είναι και το μεγάλο όπλο του στην προσπάθεια για την καταξίωση και την κατάκτηση της κορυφής, και όταν τελειώσουν τα φράγκα που μπορεί να βάλει στην τσέπη την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια, αφήνοντας την ομάδα χωρίς ελπίδα και τους ηρωικούς οπαδούς της να φωνάζουν σαν τις μαυρές παρθένες που τις διακόρευσαν. Ακολουθούν μερικά συλλαλητήρια και δηλώσεις συμπαράστασης από τους τοπικούς βουλευτές, γραμματείς και φαρισαίους, το κράτος αναλαμβάνει τις ευθύνες του και ο ελληνικός λαός πληρώνει από την τσέπη του τα γαμησιδάκια. Ο ανύπαρκτος έλεγχος από το κράτος και τους αρμόδιους φορείς (το θεσμικό πλαίσιο που υπάρχει δεν εφαρμόζεται σχεδόν ποτέ) δίνει τη δυνατότητα σε επιτήδειους να αυτοανακηρυχτούν σωτήρες, να κωνομήσουν από την ομάδα, να την παρατήσουν ένα βήμα πριν τη διάλυση και μετά να έρθει το κράτος να ρυθμίσει ή να χαρίσει τα χρέη για να μη διαλυθεί.

Τα τελευταία χρόνια το έργο το έχουμε δει αρκετές φορές (Νέος Πανιώνιος, ΑΕΚ, ΟΦΗ, Αρης, ΠΑΟΚ) και εκτός από τον ΠΑΣ Γιάννινα καμία άλλη ομάδα δεν έχει υποστεί τις προβλεπόμενες από τη νομοθεσία κυρώσεις. Ο Ηρακλής είναι πολύ πιθανόν να έχει την τύχη του ΠΑΣ Γιάννινα, αν άμεσα δε συνεννοηθούν οι παράγοντες της ομάδας και δεν βρεθεί μια λύση.

Την προσπάθεια σωτηρίας αναλαμβάνει ο Ερασιτέ-

χνης, ο οποίος θα προσπαθήσει να πείσει τον Σπτανουδάκη να παραιτηθεί και να καταθέσει τις μετοχές του στον Ερασιτέχνη, ώστε να γίνει αίτηση στο Πρωτοδικείο και να οριστεί προσωρινή διοίκηση, η οποία θα έρθει σε συνεννόηση με τον υφυπουργό Αθλητισμού και την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, για να πάρει το πιστοποιητικό συμμετοχής στο νέο πρωτάθλημα. Το δεύτερο μέλημα για την όποια διοίκηση προκύψει θα είναι να βρεθούν παίκτες. Την περασμένη Τετάρτη ξεκίνησε η προετοιμασία για την νέα σεζόν και το παρόν έδωσαν ελάχιστοι παίκτες (συμβόλαιο με την ομάδα έχουν 11, ορισμένοι από τους οποίους είναι έτοιμοι να κάνουν προσφυγή) και εκτός από το διοικητικό μέρος και το αγωνιστικό είναι αβέβαιο.

Όπως όλα δείχνουν, ακόμη και αν ο Ηρακλής καταφέρει να πάρει το πιστοποιητικό και να συμμετέχει στο νέο πρωτάθλημα, πολύ δύσκολα θα καταφέρει να αποφύγει τον υποβιβασμό. Η άποψη της στήλης είναι ότι μοναδική ελπίδα για την ουσιαστική σωτηρία είναι ο υποβιβασμός στην 4η εθνική, γεγονός που θα έχει σαν αποτέλεσμα η ομάδα να απαλλαγεί από τα χρέη και να αναλάβουν τις τύχες της, παράγοντες όπως ο Μπάμπης Ξανθόπουλος και ο Αντώνης Ρέμος, που την αγαπούν πραγματικά. Είναι μαθηματικά βέβαιο, ότι μετά από τρεις αγωνιστικές περιόδους ο Ηρακλής θα βρίσκεται και πάλι στη Σούπερ Λίγκα και χωρίς τα βαρίδια του παρελθόντος, θα προσπαθήσει να κερδίσει στο ελληνικό ποδόσφαιρο τη θέση που ονειρεύονται οι οπαδοί του. Οποιαδήποτε άλλη εξέλιξη θα είναι παράταση ζωής πριν τον οριστικό θάνατο και οι οπαδοί θα πίνουν το ένα πικρό ποτήρι μετά το άλλο.

✓ Μένουμε στην Θεσσαλονίκη και σχολιάζουμε τις εξελίξεις στον ΠΑΟΚ. Με τα σημερινά δεδομένα, η ομάδα δεν έχει τις προϋποθέσεις για να συμμετάσχει στο νέο πρωτάθλημα, όμως όλες οι εκκρεμότητες θα τακτοποιηθούν άμεσα και δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας για τους οπαδούς της. Ο Ορφανός έχει υποσχεθεί ότι θα ρυθμίσουν τα χρέη (βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και καμία κυβέρνηση δεν θα ήθελε να έχει τα Παόκια στους δρόμους) και πλέον ο νέος πρόεδρος της ΠΑΕ Θεοδωρής Ζαγοράκης μπορεί απεριόπαστος να κάνει τα σχέδια για την ανάκαμψη του ΠΑΟΚ, το νοικοκύρεμα των οικονομικών και τη δημιουργία μιας μεγάλης ομάδας. Όπως

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, το μεγάλο όπλο στην προσπάθεια της διοίκησης είναι οι οπαδοί. Ο κόσμος του ΠΑΟΚ έχει «αναλάβει» την υποχρέωση να εφοδιάσει με ζεστό χρήμα το ταμείο της ΠΑΕ, αγοράζοντας εισιτήρια διαρκείας, και παράλληλα να στηρίζει το νέο πρόεδρο. Την περασμένη Δευτέρα έγινε η πρώτη συγκέντρωση για τη νέα περίοδο και οι οπαδοί, πιστοί στο καθήκον τους, έδωσαν δυναμικό παρόν και συγκεντρώθηκαν περίπου 12.000 στην Τούμπα.

Την άποψή μας για τη διοίκηση Ζαγοράκη την έχουμε γράψει και έχουμε εξηγήσει τους λόγους που μας κάνουν να είμαστε επιφυλακτικοί σε τέτοιου είδους επιχειρήματα. Για τον κόσμο του ΠΑΟΚ οι διαφωνίες της στήλης είναι αδιάφορες και άπαντες ζουν το «όνειρο» της ανάκαμψης. Το έμφυχο δυναμικό που υπάρχει σήμερα (Φερνάντες, Αραμπατζής, Μπαλάφας, Χριστοδουλόπουλος, Αθανασιάδης κτλ.) αρκεί για να διεκδικήσει η ομάδα την έξοδο της στην Ευρώπη και αυτό σε συνδυασμό με την πίστωση χρόνου που είναι διατεθειμένος να δώσει ο κόσμος στη νέα διοίκηση, διευκολύνει αφάνταστα τον Ζαγοράκη. Οι όποιες ευθύνες θα αναζητηθούν μετά από τρία-τέσσερα χρόνια και μέχρι τότε ποιος ζει και ποιος πεθαίνει. Σε επίπεδο σχεδιασμού ο Ζαγοράκης προσπαθεί να βρει «επενδυτή» που θα αναλάβει το οικονομικό βάρος της προσπάθειας (ας μην ξεχνάμε ότι ο Νικολαΐδης ανέλαβε την ΑΕΚ έχοντας εξασφαλίσει μια μίνιμουμ οικονομική υποστήριξη από ομάδα επιχειρηματιών) και βρίσκεται σε συζητήσεις με έναν ελληνοαμερικανό επιχειρηματία, ονόματι Κώστα Αλεξάκη, «ξεφορτώνεται» ορισμένα μεγάλα συμβόλαια από την περσινή ομάδα (Μιέτσελ, Γιασεμάκης, Τόργκελε) και φέρνει ορισμένους «τελειωμένους» (Βρύζας, Λάκης), που μπορούν να συνεισφέρουν μόνο επικοινωνιακά. Σε πελάχη ευτυχίας (κατά την γνώμη μας φαινομενικής) λοιπόν ο ΠΑΟΚ και νεότερα με την έναρξη του πρωταθλήματος.

✓ Κλείνουμε το οδοιπορικό μας στη συμπρωτεύουσα με τις εξελίξεις σε Αρη και Απόλλωνα Καλαμαριάς. Μετά τις δύσκολες χρονιές που πέρασαν οι κιτρινόμαυροι, πέρασι πανηγύρισαν την έξοδό τους στην Ευρώπη και ελπίζουν ότι θα συνεχιστούν και στο νέο πρωτάθλημα οι επιτυχίες. Σε διοικητικό επίπεδο η ομάδα έχει βρει τη σταθερότητα που της έλειπε τα τελευταία χρόνια και μετά τη ρύθ-

μιση των χρεών έχει και την απαιτούμενη, για τα δεδομένα του ελληνικού πρωταθλήματος, ευρωστία. Στον Αρη, μετά τον υποβιβασμό στη Β' εθνική, οι οπαδοί πήραν την κατάσταση στα χέρια τους και κατάφεραν να δημιουργήσουν μια ομάδα που δεν έχει βλέψεις τίτλου, αλλά που μπορεί να εκμεταλλευτεί τις ιδιαιτερότητες του ελληνικού πρωταθλήματος και να φιγουράρει στην πρώτη εξέδρα. Έχοντας εξασφαλιστεί, από την κινητοποίηση του κόσμου και από την ύπαρξη στη διοίκηση ορισμένων οικονομικών παραγόντων, οι απαραίτητοι οικονομικοί πόροι και σε συνδυασμό με επιτυχημένες κινήσεις στην απόκτηση έμφυχου δυναμικού από τη Λατινική Αμερική, το μέλλον διαγράφεται ευοίωνο. Ο Αρης μετά από μια περίοδο κρίσης είναι σήμερα η πρώτη ομάδα της Θεσσαλονίκης και αυτό το γεγονός φτάνει για να είναι ευτυχημένοι οι οπαδοί του. Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα άλλα τμήματα, μπτάσκει και βόλει, στα οποία οι κιτρινόμαυροι δείχνουν να έχουν καλύτερες προϋποθέσεις από τους ασπρόμαυρους του ΠΑΟΚ.

Όσον αφορά τον Απόλλωνα Καλαμαριάς, η ομάδα δείχνει ότι μπορεί να καθιερωθεί στη Σούπερ Λίγκα. Η διοίκηση Δαμήλου έχει καταφέρει να βρει τις απαραίτητες ισορροπίες μέσα στην ομάδα και με λίγα φράγκα να καταφέρνει να αποφεύγει τον υποβιβασμό. Οι οπαδοί των μαυροκόκκινων δεν έχουν περισσότερες απαιτήσεις και το ποντιακό στοιχείο της Βόρειας Ελλάδας μπορεί να υπερηφανεύεται για την ομάδα του. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι ο Απόλλωνας είναι η μοναδική ομάδα της Θεσσαλονίκης που έχει καταφέρει να στέκεται, χωρίς τη βοήθεια του κράτους και αυτό το γεγονός κάνει την ομάδα ακόμη πιο συμπαθητική.

Τρεις στους τέσσερις πανηγυρίζουν στη Θεσσαλονίκη και το φετινό καλοκαίρι δείχνει ιδιαίτερα ελπιδοφόρο για το ποδόσφαιρο της συμπρωτεύουσας. Σε καμία περίπτωση όμως δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η ελπίδα είναι συνδεδεμένη με την γενικότερη απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου και τις μειωμένες απαιτήσεις και προσδοκίες των οπαδών των ομάδων.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΒΑΛΕΡΙΑΝ ΜΠΟΡΟΒΖΙΚ

Το κτήνος

Επανεκδοση της γνωστότερης ταινίας (1975) του Πολωνού σκηνοθέτη που έκανε καριέρα στην Γαλλία. Το κτήνος πραγματεύεται την ιστορία ενός ξεπεσμένου Γάλλου κόμη που αρχίζει να πιστεύει ότι θα διασώσει την φθίνουσα περιουσία του όταν μια πλούσια Αγγλίδα ευγενής δέχεται να παντρευτεί τον γιο του. Όμως, πολλά μυστήρια και εκπλήξεις περιμένουν τη μέλλουσα νύφη και τη θεία της, όταν εκείνες αποφασίζουν να ταξιδέψουν στη γαλλική εξοχή προκειμένου να συναντήσουν τον γαμπρό. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος ελλοχεύει από ένα τέρας με αχαλίνωτες ορέξεις... Όμως, ποιο στ' αλήθεια είναι το τέρας; Και ποιος είναι πιο αχαλίνωτος;

Η ταινία του Μπορόβζικ, παρ' ότι αισθησιακή, δεν είναι σίγουρα πορνογραφική. Με όχημα το σεξ επιτίθεται σε κάθε τι «πολιτικά ορθό», είτε είναι η θρησκεία και οι εκπρόσωποί της είτε είναι η από κάθε άποψη χαλασμένη αριστοκρατία. Η μετά το Μάη του 68 εποχή τροφοδότησε μια σειρά από ανατρεπτικές απόψεις στην κινηματογραφική τέχνη. Το «Κτήνος» πρέπει να ειπωθεί κάτω από αυτή την οπτική. Ανεξάρτητα από τις ακριβείς προθέσεις του δημιουργού της, δεν μπορεί να μην καταλογίσει κανείς στην ταινία του ανατρεπτική προδιάθεση που δεν προσφέρεται για εύκολη ανάγνωση.

■ ΤΙΕΡΙ ΚΛΙΦΑ

Family Hero

Οξαφνικός θάνατος του ιδιοκτήτη ενός καμπαρέ στη Νίκαια της Νότιας Γαλλίας καθιστά κληρονόμους τα δυο παιδιά του πιο στενού του συνεργάτη. Ταυτόχρονα με τους κληρονόμους καταφθάνουν στην πόλη και οι δύο πρώην σύζυγοι του αποθανόντος.

Η συνεύρεση αυτή ξετυλίγει το παρελθόν και πυροδοτεί εντάσεις σχετικά με το μέλλον της επιχείρησης. Η ταινία είναι γεμάτη με νοσταλγική διάθεση για ένα είδος τέχνης (το γαλλικό καμπαρέ) που αντιμετωπίζει προβλήματα στους σύγχρονους καιρούς, ενώ παράλληλα οι παρουσίες της Κατρίν Ντενέβ και της αισθησιακής Εμμανουέλ Μπεάρ ως τραγουδίστριες είναι τονωτικές ενέσεις γι' αυτή την πολύ μέτρια ταινία που επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά ότι ο γαλλικός κινηματογράφος συνολικά (με ελάχιστες εξαιρέσεις) περνά σοβαρή κρίση.

■ ΤΖΟΝ ΑΒΝΕΤ

88 λεπτά

Μετά από μια τηλεφωνική απειλή ένας ψυχίατρος του FBI ξεκινά αγώνα δρόμου για να εντοπίσει τον πιθανό δολοφόνο του, ο οποίος του έχει δώσει μόλις 88 λεπτά ζωής, όσα

Κλί(σ)μα εκλογικού ενθουσιασμού

Συγκέντρωση για την Πάρνηθα (08/07/07).

Βασικά: Ο! media, ο! mores

Εκλογές: στα camptάρια μας!

♦ Κάτω από 'να μαιστίγιο χαρ-κλώνοντας πλάτες κι ουρανό/ με-γάλωσε τούτος ο τόπος, δούλος εκπορνευμένος/ κι οι φόροι, φόροι για όλα, φόροι για τη ζωή και για τη νύχτα/ υποτέλεια και προ-δοσία και μια αγορά γιγάντια/ όπου όλα απλωμένα πουλιούνται στις ανάλογες τιμές/ κίναδοι και ψωμί, τιμή και αδέρφια και της γυναικας το χάδι/ της μάνας η γλύκα, κατάδοση και περηφάνια/ κάτω απ' της Πολιτείας την άγρυπνη επιβλεψη/ μην τύχει και το παζάρι διαλύσει (Τίτος Πατρί-κιος - «Φόροι»)

♦ Μούγκα οι ποιητές στην Ελλά-δα για το Γκουαντάναμο - ακόμα και για την υπό έκδοση συλλογή «Ποιήματα από το Guantanamo». (Τι να ανακατεύονται τώρα με τρομοκράτες... Είναι κι αυτός ο γαμημένος ο μισθός που πρέπει να φανούν άξιοι του...).

♦ «Ναρκωτικά και κουκούλες» βλέπει στο «πατριδογνωμόνιο» της ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 08/07/07) η γνωστή-άγνωστη Λιάνα μιλώντας για τα πάρτυ («αμερικάνικο τρό-πο ζωής») που μόνο το (πάλαι ποτέ αλήστου μνήμης) φυλλάδιο του Φαράκου μπορεί να διαγω-νιστεί. Μας μιλάει για party η κομ-μουνίστρια της Εκάλης, η καρα-μανλικιά, η χριστοδουλικά (fight for your right to party!).

♦ «Ο Μάριος Τσουραπάς και ο Χρυσόστομος Κοντορεβυθάκης, στο γράμμα που έγραψαν από τις φυλακές όπου κρατούνται αναφέρουν: "... μη ανεχόμενοι άλ-λο τα εγκλήματα που ξεκινούν από τα σχολικά κελιά, τα ψυχια-τρεία και τις φυλακές και συνεχί-ζονται μέσω του θεσμού της μι-σθωτής σκλαβιάς, επιλέξαμε να πάρουμε μέρος σε αυτό τον πό-λεμο με το στρατόπεδο της επα-νάστασης ως αναρχικοί...". Στα πλαίσια αυτού του καθημερινού πολέμου η προφυλάκιση και κα-κοποίηση των δυο τους, αλλά και της κοπέλας δεν κρίνεται ως "πα-ράνομη" ή "απάνθρωπη". Είναι απλά μια ακόμα άδικη κίνηση κα-ταστολής ενάντια στα αντιστε-κόμενα κομμάτια αυτής της κοι-

Αφιερωμένο σε όσους τηρούν «ίσες αποστάσεις»

νωνίας...» (από προκήρυξη).

♦ «Έχουμε αποφασίσει να ανα-κτήσουμε τους φυσικούς μας πό-ρους ώστε να μας επιτραπεί να επιλύσουμε τα οικονομικά προ-βλήματα στη χώρα μας. Η Βολι-βία έχει σημαντικό πλούτο αλλά, επίσης, σημαντική φτώχεια. Δεν πρόκειται για αναδιανομή της φτώχειας αλλά για αναδιανομή του πλούτου. Εδώ δεν απαλλο-τριώνεται τίποτα, δεν εκδιώκεται κανείς. (Οι ξένες επιχειρήσεις) έχουν δικαίωμα να ανακτήσουν τις επενδύσεις τους και έχουν δι-καίωμα στα κέρδη αλλά όχι στον έλεγχο των δικών μας φυσικών

πόρων. Θα είναι συνέταιροι αλ-λά όχι ιδιοκτήτες». (Από ομιλία του Εβο Μοράλες στο Ευρωκοι-νοβούλιο). Για να γίνει κατανοη-τό μέχρι που φτάνει «ο άλλος κό-σμος, ο εφικτός...».

♦ Και κλάσαμα για τις «μικρές επι-χειρήσεις» ο Ριζοσπάστης (11/07/07). Αυτές που μαζί με την εργατική τάξη θα κάνουν τον ιστορικό συμβιβασμό (μικρού) κε-φαλαίου και εργασίας πραγματι-κότητα στην λαϊκή εξουσία.

♦ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 11/07/07. Στή-λη «η άποψή μας»: «Το ρόλο του τιμωρού δεν μπορεί και δεν πρό-κειται να αναλάβει άλλος, πέρα από τους ίδιους τους εργαζόμε-νους. Η ενίσχυση του ΚΚΕ στις ερ-χόμενες εκλογές δεν είναι μόνο μια "ηχηρή" και αποτελεσματική τι-μωρία. Μπορεί και ν' ανοίξει το δρόμο για να μπει οριστικό τέρ-μα στα ίδια τα εγκλήματα». Ποια η διαφορά ανάμεσα στην Πε-ριSOS Α.Ε. και την Ριζό(και πολ-λύ)σπαστική αριστερά;

♦ Τελικά γιατί έκανε τόσο καιρό να "εμφανιστεί" (από 22/06/07) το επόμενο φύλλο της εφημερίδας ΑΡΙΣΤΕΡΑ της ΚΟΕ;

♦ Ένα δείγμα του τι ακριβώς εν-νοεί ο ΠεριSOS με τη λέξη σοσια-λισμός είναι και η επίσκεψη και παρουσίαση σε κομματικά ακρο-ατήρια (Λάρισα) του Πρακάς Κα-ράτ, Γ.Γ. του Κ.Κ. Ινδίας (μαρξι-στικού) το οποίο είναι υπεύθυνο

(λόγω διακυβέρνησης από μέρους του εδώ και δεκαετίες του κρατι-δίου της Δυτ. Βεγγάλης) για τις σφαγές φτωχών αγροτών στις περιοχές Νανμπιγκράμ και Σιν-γκούρ. Ο «σ.» Καράτ εξέφρασε μάλιστα και την αλληλεγγύη στους αγώνες των φτωχών αγροτών του θεσσαλικού κάμπου (ποια αιδώς και ποιοι Αργείοι...). (Οι πληροφορίες από την ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ, 07/07/07).

♦ ΝαρκισιστικΟι πομφόλυγες (ω δαίμων).

♦ «Τα χρόνια που πέρασαν από τη σύγκρουση μεταξύ των δυο παρατάξεων προσέδωσαν σο-φία στις νεότερες γενιές τους, που μπορεί μεν να διατηρούν την ιδεολογία τους και να αγωνίζο-νται γι' αυτήν με πάθος, αλλά ο αγώνας τους διεξάγεται με δια-φορετικό ψυχισμό από αυτόν του παρελθόντος. Η γνήσια Δημο-κρατία που προέκυψε για τον τό-πο μας και τον ελληνικό λαό την 24η Ιουλίου 1974 συνέτριψε συ-μπλέγματα και κατήργησε δια-χωριστικές γραμμές που υπήρ-χαν ακόμα και ανάμεσα σε γονείς και παιδιά. Στον κόσμο που ζού-με αποτελεί παραλογισμό να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε οι Έλληνες μεταξύ μας, ανεξάρτητα από τις αξίες που πρεσβεύουμε. Και μπορεί μεν να μας χωρίζουν οι ιδέες μας ενώνει όμως η πα-τρίδα. Αυτό είναι βέβαιο». Πρω-τοσελίδο σημείωμα της ΑΠΟ-ΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ, 05/07/07, με αφορ-μή τη συνέντευξη της Αλ. Παπα-ρήγας στο ίδιο φύλλο. Λεπτομέ-ρεια: Ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της επό-μενης μέρας (06/07/07) δεν κάνει κανένα σχόλιο για το σχετικό ση-μείωμα.

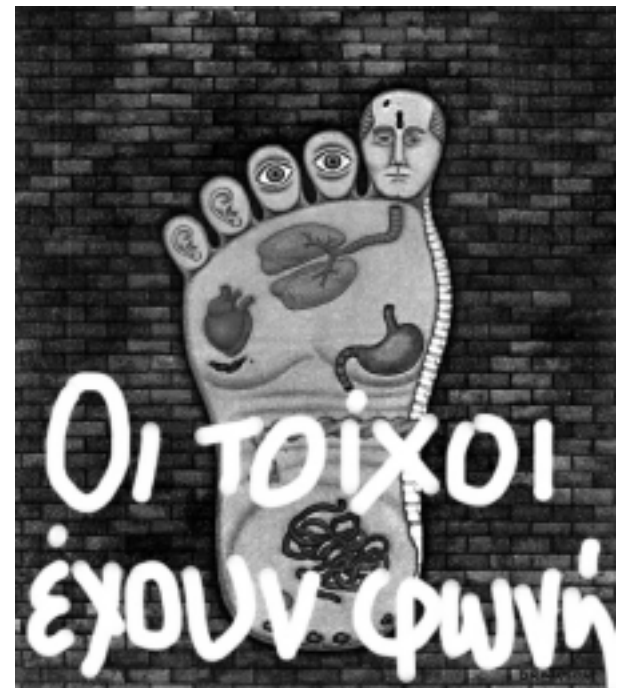
♦ Και μέσα σ' όλα Η ΑΥΓΗ να επι-μένει (γιατί άραγε;) (φύλλο 10/07/07) να στηρίζει Βουλγαρά-κη: «Με νέο νομοσχέδιο που προ-ωθεί ο Γ. Βουλγαράκης: Μέτρα για την προστασία των πολιτι-στικών αγαθών». Πρόκειται για τον ίδιο Γ. Βουλγαράκη που δή-λωνε ως υπουργός Δημόσιας Τά-ξης «...με γνώμονα το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα ληφθούν μέτρα εκδίωξης με-τά μαστιγίου». Αναφερόταν, βέ-βαια, σε τοξικομανείς, μετανά-στες «κ.λ.π.».

♦ Πήραν το κατιτίς(;) τους ΚΚΕ και ΣΥΝ από το νομοσχέδιο για τα ΜΜΕ: μπορούν να έχουν δικό τους σταθμό τηλεόρασης και ρα-διοφώνου χωρίς άδεια.

♦ «Οι επόμενες βουλευτικές εκλο-γές είναι κρίσιμες γιατί μπλα-μπλα-μπλα» (απόφαση της συν-διάσκεψης του ΣΕΚ). Λεπτομέ-ρεια: η ημερομηνία, 28/02/07. Για σκεφτείτε τι κίνημα υπήρχε τό-τε...

♦ Εντάξει η παραλία Αλίμου-Ελλη-νικού; Χωρίς κάγκελα; (Και μέχρι πότε;).

Βασίλης

♦ 7ο Συνέδριο ΝΔ. Θα μιλήσει ο Κώστας Καραμανλής. Μαζί πετύχαμε πολλά. Μαζί δημιουργούμε το μέλλον.

Το θράσος, η υποκρισία, το ψέμα, η απάτη περισσεύ-ουν στην αστική πολιτική. Γιατί να αποτελεί εξαίρεση η ΝΔ; Επειδή είπε ο Κωστάκης αυτά τα σεμνά και ταπεινά; Το σύνθημα λοιπόν για το 7ο συνέδριο (άλλη υποκρισία αυτή: συνέδριο που ο σύνεδρος το μόνο που κάνουν είναι να χειροκροτούν... αλά Αμερίκα) ξεχειλίζει από θράσος, από υποκρισία, από ψέμα, από απάτη. Ένα απλό κοίταγμα μιας και μόνο φωτογραφίας της Πάρνηθας αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Κι όμως, θα μπορούσε η ΝΔ να εί-ναι φοβερά ειλικρινής στο συνέδριό της, παρ' ότι είναι αστι-κό κόμμα. Με μια απλή ενέργεια θα επανέφερε για έμβλημά της αυτό που κατήργησε χάριν της «στρατηγικής του με-σαίου χώρου». Το χέρι που κρατάει τον αναμμένο πυρσό. Για να σας πούμε την αλήθεια, μετά την ομιλία του Κω-στάκη στη Βουλή, κατά την πρόσφατη συζήτηση, που συ-ναγωνίζονταν με τον Γιωργάκη ποιος θα πει την μεγαλύ-τερη πατάρια, σκεφτήκαμε ότι μπορεί πράγματι να επα-ναφέρει εκείνο το αριστούργημα αισθητικής και συμβολι-σμού. Λάθος, βέβαια, αλλά δικαιολογημένο λάθος. Κάτι σαν τα λάθη των νομοταγών αριστερών κομμάτων. Γιατί από την μια, ως εύπιστοι που είμαστε (αφού είμαστε αριστε-ροί είμαστε και εύπιστοι, μόνο οι ντούροι του Περισού εί-ναι σε όλα καχύποπτοι), δώσαμε μια μικρή βάση στη σε-μνότητα και ταπεινότητα του Κωστάκη. Μας παρέσυραν και τα ΜΜΕ. Δεύτερον, θυμηθήκαμε το περιβόητο άρ-θρο 24 του συντάγματος, που ήθελε να αναθεωρήσει η ΝΔ για να χτίσουν βίλες ακόμα και στο Ζάππειο. (Πόσο ωραία όμως τα έλεγε ο Κωστάκης στους Πασόκους, ότι μόνο δι-κοί τους είναι οι αετονύχιδες -σύμφωνα με δικό του χα-ρακτηρισμό- πλούσιοι που έχτισαν μέσα στα δάση ή σε πρώην δασικές περιοχές. Δεν κοκκίνιζε καθόλου. Είναι φύ-σει και θέσει με τη φτωχολογία αυτό το παιδί). Εκείνα τα κωλόπαιδα, οι φοιτητές φταίνε που σταμάτησαν την ανα-θεώρηση του συντάγματος. Και έμεινε η ΝΔ με την ανα-θεώρηση στο χέρι. Τρίτον, κρατήσαμε ως πολιτικό συ-μπέρασμα, από αυτή τη βαθιά πολιτική αντιπαράθεση στη Βουλή, την ατάκα του Κωστάκη, που την έπαιξαν με-τά όλα τα ΜΜΕ, ότι αυτός θα οδηγήσει την Ελλάδα στον 21ο αιώνα με στιβαρό χέρι. Τι σας λέγαμε; Το χέρι -το στι-βαρό- στο προηγούμενο έμβλημα της ΝΔ είναι του Κω-στάκη. Που οδηγεί την Ελλάδα στον 21ο αιώνα. Φωτιά στα μπατζάκια μας. Ή καλύτερα φωτιά στον καναπέ.

♦ Όλοι στη συγκέντρωση στην πλατεία Αμερικής. Θα μιλήσει η Βουλευτής του ΚΚΕ Λιάνα Κανέλλη. ΚΚΕ: Με εμπιστοσύνη στη δύναμή σου, στο δίκιο και στην προ-οπτική. ΚΚΕ: Ισχυρό, δύναμη για το λαό

Επρεπε να πάμε. Χάσαμε. Οχι μόνο την ανάλυση της Λιάνας για την κομμουνιστική προοπτική. Θα πρέπει να έβγαλε ένα γέλιο. Και δύο και τρία και περισσότερα γέ-λια. Αλλά το φορτισμένο συναισθηματικά κομμάτι της ομι-λίας της που θα αφιέρωσε σίγουρα στον Παρασκευαΐδη. Τον χουντοχρυσόδουλο ντε. Τώρα καταλάβαμε γιατί η Πα-παρήγα στη συνέντευξή της στα ΜΜΕ για τις εκλογές και την πολιτική του ΚΚΕ κατήγγειλε το ΛΑΟΣ ότι καπηλεύε-ται τη θρησκεία. Η Λιάνα είναι ο γνήσιος πολιτικός εκ-φραστής της ορθοδοξίας. Πάει για 50% το κόμμα. Ερχεται ο σοσιαλισμός.

ακριβώς και ο δολοφόνος της αδερφής του για να τη σκοτώσει πριν αρκετά χρόνια. Σε όλη τη διάρκεια της ταινίας ο Αλ Πατσίν-νο κυνηγά χωρίς διακοπή τον άγνωστο που επιβουλεύεται τη ζωή του και το ερώτημα είναι: Από πότε έχουμε να δούμε τον Αλ Πατσίννο σε μια καλή ταινία; Και γιατί σε ό,τι του προτείνουν πρέ-πει να λέει ναι;

■ ΜΕΝΑΝ ΓΙΑΠΟ

Ερμονή

Θρίλερ στο οποίο η φαντασία εναλλάσσεται συνεχώς με την πραγματικότητα. Επί του προκειμένου, μια νοικοκυρά πλη-ροφορείται ότι ο σύζυγός της σκοτώνεται σε τροχαίο. Όμως την επόμενη μέρα τον συναντά στην κουζίνα του σπιτιού. Ο εφιάλ-της του θανάτου επανέρχεται ξανά και ξανά... Δύσκολη απόφα-ση να δει κανείς αυτή την ταινία, έστω και στην τηλεόραση.

Ελένη Σταματίου

Ηταν τεράστια η διαδήλωση στο Σύνταγμα, αργά το απόγευμα της περασμένης Κυριακής, ειδικά αν ληφθούν υπόψη οι συνθήκες (Ιούλιος και Κυριακή). Πρέπει να πλησίαζαν τις 20.000 οι άνθρωποι όλων των ηλικιών (με μειοψηφία τη νεολαία) που συγκεντρώθηκαν σε ένα συλλαλητήριο αλλιώτικο από τα άλλα. Σε ένα συλλαλητήριο με ελάχιστα πανό και χωρίς συνθήματα. Μόνο μερικές οργανωμένες ομάδες φώναζαν κάποια συνθήματα (από

τή τη «βουβή» διαμαρτυρία, όμως δεν πρέπει και να κλείνουμε τα μάτια μπροστά σε φαινόμενα ιδεολογικής και πολιτικής χειραγώγησης, που καλύπτεται πίσω από τη μάσκα της «κοινωνικής πρωτοβουλίας».

Το πολιτικό σύστημα περνά κρίση. Τα αστικά κόμματα είναι αναξιόπιστα. Για άλλους λόγους τα δυο μεγάλα, για άλλους τα δυο μικρά. Το σύστημα, όμως, πρέπει να δουλέψει. Η οργή του κόσμου πρέπει να εκτονωθεί. Ο δρό-

Οι βλαβερές συνέπειες του καναπέ

τους μπροστινούς, που κατέθεσαν τα αποκαϊδία στον Αγνώστο Στρατιώτη και επί ώρα μούντζωναν με την ψυχή τους το κτίριο της Βουλής, ακούστηκε ακόμα και το σύνθημα «Να καεί το μπουρδελο η Βουλή»!), η πλειοψηφία στάθηκε εκεί για κάμποση ώρα σιωπηλή, ενώ κυριαρχούσαν οι ήχοι από σφυρίχτρες. Ολα έδειχναν ότι ήταν μια αυθόρμητη και εντελώς ανοργάνωτη συγκέντρωση ανθρώπων, που τους συγκέντρωσε εκεί η αγανάκτηση για την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.

Οπως συνήθως συμβαίνει, όμως, τα φαινόμενα απατούν. Η συγκέντρωση αυτή δεν ήταν αποτέλεσμα της διαδικτυακής δραστηριότητας και των SMS (αυτό άλλωστε φάνηκε και από το μικρό ποσοστό νέων μεταξύ των συγκεντρωμένων). Δούλεψαν γι' αυτή τα μεγαλύτερα συγκροτήματα των ΜΜΕ: εφημερίδες και ραδιοφωνικοί σταθμοί προπαγάνδιζαν επί μέρες αυτή τη συγκέντρωση και ήταν η δική τους δουλειά που κατέβασε όλον αυτόν τον κόσμο. Το αυθόρμητο, επομένως, δεν ήταν καθόλου αυθόρμητο. Φαινόταν σαν τέτοιο. Ήταν **ιδεολογικό** στοιχείο της ίδιας της συγκέντρωσης, που έπρεπε να φαίνεται σαν πρωτοβουλία της «κοινωνίας των πολιτών».

Αυτό δεν μειώνει καθόλου την ανιδιοτέλεια της συμμετοχής της συντριπτικής πλειοψηφίας αυτών που μπήκαν στον κόπο να κατέβουν σ' αυ-

τος προς οικολογικά κινήματα αντικαπιταλιστικού προσανατολισμού πρέπει να φραχτεί. Αυτός ήταν ο πρώτος στόχος. Από κοντά έρχονται οι «πράσινες μπίζνες». Κάποιοι πρέπει να πουλήσουν φάρμακα ανακούφισης από την περιβαλλοντική καταστροφή. Το έργο αυτό ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν οι βαρόνοι των μίντια, χέρι-χέρι με τους επαγγελματίες της οικολογίας, που βρήκαν την ευκαιρία να βγουν στον αφρό και να προωθήσουν τις μπίζνες τους. Δεν είναι τυχαίο ότι

λίγες μέρες μετά απ' αυτή τη διαδήλωση πέντε περιβαλλοντικές ΜΚΟ εμφανίστηκαν σε κοινή συνέντευξη Τύπου και ζήτησαν από το κράτος να τις χρησιμοποιήσει στα έργα αναδάσωσης και προστασίας της Πάρνηθας. Λες και το κράτος δεν έχει υπηρεσίες με ανθρώπους πολύ πιο κατηρητισμένους από τους αετονύχιδες των ΜΚΟ, για να κάνουν αυτή τη δουλειά, αν αφεθούν απερίσπαστοι και τους δοθούν τα απαραίτητα κονδύλια.

Παρακολουθώντας αυτή την εκδήλωση (φανταζόμα-

στε τον ίδιο ή και περισσότερο κόσμο θα είχε και η χτεσινή συναυλία, που διέθετε και φόρμες), αισθανθήκαμε λύπη, καθώς διαπιστώσαμε μια ακόμα πτυχή των βλαβερών συνεπειών του καναπέ. Του καναπέ στον οποίο έχει καθηλωθεί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων, παρακολουθώντας τα γεγονότα διαμεσολαβημένα από τα ΜΜΕ και χειραγωγούμενοι ιδεολογικά από αστικά κέντρα, χωρίς το στοιχειώδες κριτήριο αξιολόγησης των σκοπιμοτήτων που αυτά τα κέντρα υπηρετούν.

■ **Δίκη Γιάννη Δημητράκη**

Εισαγγελική τρομο-πρόταση

Αν καταδείχτηκε κάτι στη δίκη του Γιάννη Δημητράκη αυτό είναι πως οι ίδιες οι δικαστικές αρχές αντιμετώπισαν την υπόθεση ως πολιτική, φροντίζοντας να φουσκώσουν ως εκεί που δεν έπαιρνε άλλο το κατηγορητήριο. Δημιούργησαν τη «συμμορία των ληστών με τα μαύρα» και φόρτωσαν στον Δημητράκη σωρεία ληστειών, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Το ίδιο ισχύει και για τις απόπειρες ανθρωποκτονιών, που επίσης του φόρτωσαν.

Στην ακροαματική διαδικασία όλο αυτό το φουσκωμένο κατηγορητήριο ξεφούσκωσε σαν τρύπιο μπαλόνι. Οι μπάτσες κατέθεσαν ότι ο Δημητράκης τους πυροβόλησε κατ' επανάληψη, όμως πέρα από τους αυτόπτες μάρτυρες τους διαψεύδει η έκθεση πραγματογνωμοσύνης, η οποία αναφέρει ότι μόνο ένας κάλυκας από το όπλο του Δημητράκη βρέθηκε στον τόπο της συμπλοκής, ενώ τα χέρια του δεν έφεραν ίχνη πυρίτιδας. Επιβεβαιώθηκε έτσι αυτό που ο ίδιος από την αρχή υπο-

στηρίζει: ότι πυροβόλησε μία φορά στον αέρα για εκφοβισμό.

Όσο για τη σωρεία των ληστειών που αποδόθηκαν στον Γ. Δημητράκη, το μόνο που εισέφεραν οι αυτόπτες μάρτυρες είναι η εικόνα κάποιων ανθρώπων που φορούσαν κουκούλες. Ενας τραπεζοϋπάλληλος που εφέρετο να τον αναγνωρίζει επανήλθε στην αρχική του κατάθεση: φορούσαν κουκούλες, δεν μπορού να αναγνωρίσω κανέναν. Ενας άλλος που προσπάθησε να επιμείνει προκάλεσε γενική θυμωδία, καθώς αναγνώρισε τον Δημητράκη από τα... γαλάζια μάτια που δεν έχει!

Παρά ταύτα, η εισαγγελέας της έδρας πρότεινε την καταδίκη του Δημητράκη για τρεις ληστείες, τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας και συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, πρόταση που αν γίνει δεκτή από το δικαστήριο οδηγεί σε βαρύτατη ποινή (25ετία).

Η δίκη θα ολοκληρωθεί τη Δευτέρα με τις αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης και ενδεχομένως την απόφαση.

Πράσινες μπίζνες

«Τα έξιπνα κράτη έχουν από καιρό παύσει να αντιμετωπίζουν την υπόθεση της οικολογίας ως ζήτημα πολιτικού καθωσπρεπισμού ή βουκολικού ρομαντισμού. Επιδιώκουν να εντάξουν το περιβάλλον σε μια παραγωγική σχέση με την κοινωνία και την οικονομία. Οι μεγαλύτερες εταιρείες του κόσμου μιλούν για "Πράσινες Μπίζνες"... Ένα από τα ζητούμενα της πολιτικής μας ζωής είναι η ανάδειξη πρωτοπόρων λύσεων. Η Ελλάδα διαθέτει σπουδαίο κεφάλαιο περιβάλλοντος. Αυτό πουλάει ο τουρισμός και ο κ. Σουφλιάς, όταν σχεδιάζει περιοχές ειδικής χωροταξικής ανάπτυξης. Ολα αυτά μπορούν να συζητηθούν και να ξεφύγουν από την καχύποπτη και, κατά κανόνα, δογματική μας προσήλωση στην παγίωση μιας χωροταξίας απομονωμένης και από τις εξελίξεις και από την προστασία της προίκας του φυσικού μας πλούτου».

Αποκαλυπτικός, στα όρια της κυνικότητας, ο αρθρογράφος της «Καθημερινής» (Κυριακή, 8.7.07) ήρθε να επιβεβαιώσει όσα γράψαμε στη στήλη την περασμένη εβδομάδα για τον «πράσινο καπιταλισμό» και τους επαγγελματίες της οικολογίας, που εμπορεύονται τις γνήσιες ευαισθησίες και την ειλικρινή αγωνία πάρα πολλών ανθρώπων για την προϊούσα περιβαλλοντική καταστροφή. Δεν είναι τυχαίο ότι το συγκρότημα Αλαφούζου (του σκληρού εφοπλιστή που εισέβαλε στον κόσμο των ελληνικών media στα τέλη της δεκαετίας του '80, επιδεικνύοντας μεγάλη διορατικότητα) έχει συμπήξει συμμαχία με το WWF, δημιουργώντας από κοινού «Παρατηρητήριο Πάρνηθας» (το 'να χέρι νίβει τ' άλλο). Ούτε είναι τυχαίο ότι η συγκεκριμένη ΜΚΟ έσπευσε να χαρακτηρίσει «θετικά» τα προπαγανδιστικού χαρακτήρα μέτρα για την Πάρνηθα, που ανακοίνωσε ο Σουφλιάς, βοηθώντας στην απόκρυψη της ουσίας και τον αποπροσανατολισμό.

Πράσινες μπίζνες, αυτός είναι ο σωστός όρος. Μπορείτε να καταστρέψετε το περιβάλλον και ταυτόχρονα να βγάξετε συμπληρωματικά κέρδη από μέτρα-ασπιδίνες, τα οποία θα σας εξασφαλίζουν την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση. Οπως το «εμπόριο ρύπων», για παράδειγμα, στο οποίο κατέληξαν οι «περιβαλλοντικές ΜΚΟ» με τα κυρίαρχα ιμπεριαλιστικά κράτη του πλανήτη (Συνδιάσκεψη του Γιοχάνεσμπουργκ και Πρωτόκολλο του Κιότο).

Για ποιο λόγο, άραγε, 25 μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις επιδεικνύουν ευαισθησία για τη σωτηρία της Πάρνηθας και σπεύδουν να αγκαλιάσουν τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες; Ξέρετε οι καπιταλιστές να κάνουν τίποτα με το αζημίωτο; Κάποια στιγμή θα μάθουμε τι πήραν ως αντιπαροχή, στην ίδια την Πάρνηθα ή κάπου αλλού. Πώς γίνεται μεγαλοστέλεχος του ελληνικού WWF να είναι ταυτόχρονα και ειδικός σύμβουλος επί περιβαλλοντικών θεμάτων μεγάλης τράπεζας; Θυμάται κανείς τον φασαριόζο πρώτο επικεφαλής του εν Ελλάδι γραφείου της Greenpeace; Από υφυπουργός του Λαλιώτη (!) σήμερα μπίζνεσμαν στο χώρο της οικολογίας και του θεάματος.

Τα σημειώνουμε και θα εξακολουθήσουμε να τα σημειώνουμε όλα τούτα, γιατί οι πράσινες μπίζνες επιχειρήσεων και ΜΚΟ όχι μόνο επιτρέπουν στο κεφάλαιο να εξακολουθεί να καταστρέφει τον πλανήτη, αλλά και μετατρέπουν τη μοναδική δύναμη που θα μπορούσε να αναστρέψει αυτή την πορεία, τους εργαζόμενους και τους νέους, από δύναμη ανατροπής σε ενσωματωμένη μάζα εθελόδουλων ηλιθίων.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

